

Liahona

**Mobiililaitteita
sakramentti-
kokouksessa?
s. 26**

Seuraava toimitus,
jonka tarvitset, s. 18
"Jumalan tarkoituksia
ei voida tehdä
tyhjäksi", s. 34

"ME OLEMME
KELVOLLISIA SAAMAAN
**JEESUKSEN KRISTUKSEN
PUHDISTAVAN VOIMAN,**
KUN NAUTIMME
SAKRAMENTIN KELVOLLISINA."

VANHIN DALE G. RENLUND JA
SISAR RUTH L. RENLUND

Artikkelista "Sakramentin kaunis lahja", s. 18

18

ERIKOISARTIKKELIT

10 **Kirkon taloudellisen omavaraisuuden hengelliset perustukset**

Piispa Gérald Caussé

Talousasioissa ja sijoituksiin liittyvissä menettelytavoissa kirkko harjoittaa samoja periaatteita, joita se opettaa jäsenilleen.

KANNESSA
Valokuva Leslie Nilsson.

18 **Sakramentin kaunis lahja**

Vanhin Dale G. Renlund ja sisar Ruth L. Renlund

Kun nautimme sakramentin kelvollisesti, voimme uudistaa kas- teen siunaukset yhä uudelleen.

26 **Jumalan palveleminen digitaalisella aikakaudella**

Adam C. Olson

Elektroniset laitteet voivat joko rikastaa tai rajoittaa jumalanpalvelustamme sakramenttikokouksessa.

30 **Opeta tekniikan avulla – saa nuoret osallistumaan digitaalisessa maailmassa**

Brian K. Ashton

Sen sijaan, että kieltäisimme tekniikan käytön luokkahuoneessa, voimme opettaa nuoria käyttämään sitä hyvään tarkoitukseen.

34 **Pyhät – kertomus kirkosta, luku 6: Jumalan lahja ja voima**

Joseph saa jälleen voiman kääntää, tällä kertaa Oliver Cawderyn avustamana.

OSASTOT

4 **Henkilökuvia uskosta: Darren ja Stacey Rea – Sydney, Australia**

6 **Palvelutyön periaatteita: Luokaa mielekkäitä ihmissuhteita**

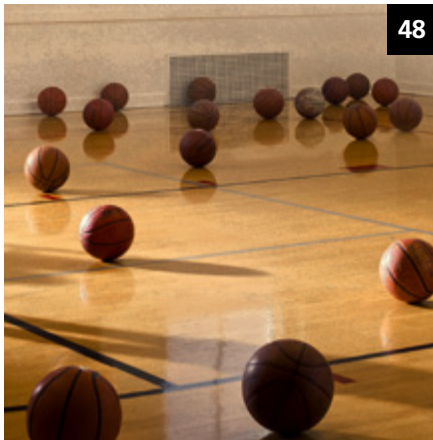
16 **Kotimme, perheemme: Halusin tulla älykkääksi ja jaloksi äidiksi**

Lilian Pagaduan-Villamor

40 **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**

80 **Kunnes taasen kohdataan: Jatka yrittämistä**

Vanhin Marvin J. Ashton

48

44 Kuinka Eric oppi luottamaan Jumalaan

Richard M. Romney

Vastoinkäymisten ja tuskan keskellä tämä ghanalainen nuori aikuinen löysi uskon Jumalaan, mikä valmisti häntä vastaanottamaan evankeliumin.

48 Mitä jos en osukaan?

Sarah Keenan

Jos annamme epäonnistumisen pelon estää meitä yrittämästä, me jäämme vaille kallisarvoisia tilaisuuksia kasvaa.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Mitä lupauksia löydät Mormonin kirjasta?

50

50 Ennen kuin sinut kutsutaan palvelemaan

Ryan Carr

Tarkastele asioita kokoaikaisten lähetyssaarnaajien näkökulmasta, kun he kertovat kokemuksistaan ja ehdottavat, millä tavoin nuoret voivat valmistautua palvelemaan.

56 Viisi asiaa, joita Opissa ja liitoissa opetetaan lähetyssaarnaajana olemisesta

Charlotte Larcabal

Näissä pyhien kirjoitusten kohdissa selitetään lähetystyön periaatteita, jotka soveltuvat meihin kaikkiin pyrkiessämme kertomaan evankeliumista muille.

58 Kuusi syytä miksi todella tarvitsemme kirkkoa!

Eric B. Murdock ja Joshua J. Perkey

Oheisena on syitä sille, miksi kirkon perustaminen on välttämätön osa Jumalan suunnitelmaa meitä varten.

62 Kysymys ja vastaus

Mitä minun pitäisi harrastaa vapaa-ajallani, jotta se olisi hyödyllistä?

64 Juliste: Ilmoitusta elämäämme varten

65 Viimeinen sana: Kuusi tapaa muistaa Vapahtaja aina

Vanhin Gerrit W. Gong

70

66 Voin aina rukoilla

Osaatko vastata näihin kysymyksiin rukouksesta?

68 Anna valosi loistaa: Loistava todistus

Vaikka minua pelottikin, lausuin todistukseni muiden oppilaiden edessä.

70 Lupaus olla tappelematta

Myrna M. Hoyt

Timmy muisti erään kertomuksen Mormonin kirjasta ja tiesi, kuinka hän voisi serkkunsa kanssa lopettaa tappelemisen.

72 Usko, toivo ja armo – osa 1: Rauhan ääni

Megan Armknecht

Hollannissa oli pelottavaa asua sota-aikana, mutta Grace tiesi, että hänen perheensä selviytyisi.

74 Apostolit todistavat Kristuksesta

Vanhin Ronald A. Rasband

75 Jalkapalloa ja sunnuntaipäiviä

Vanhin Jörg Klebingat

Rakastin jalkapalloa, mutta löydettyäni kirkon rakastin Jumalaa vielä enemmän.

76 Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Daavid ja Goljat

Kim Webb Reid

79 Värityssivu: Minä voin olla hyvänä esimerkkinä

ELOKUU 2018, 70. VUOSIKERTA, NUMERO 8
LIAHONA 14799 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martinez
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Becky Craven

Neuvojat: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson
Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Francisca Olson
Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitiin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduin, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2018 Vol. 70 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Lisää internetissä

Lue artikkeleita ja lähetä omiasi sivustolla liahona.lds.org.

Sivustolla [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) on innoittavia sanomia (englanniksi, espanjaksi ja portugalkiksi), joita voi jakaa.

Lähetä palautetta osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Tilaa lehti osoitteessa store.lds.org.
Tai käy jakelukeskuksessa, kysy apua seurakunnan johtohenkilöiltä tai soita numeroon 1 800 537 5971 (Yhdysvallat ja Kanada).

KUVAKKEET GETTY IMAGES

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Henkilökohtainen arvo, 62

Ilmoitus, 34, 56, 58, 64

Jeesus Kristus, 18, 65, 74

Joseph Smith, 34

Kestäminen, 80

Kirkon historia, 34, 58

Kirkon johtajat, 43

Kirkon kokoukset, 26, 30, 58

Koulutus, 16

Kymmenykset, 10

Kääntämys, 44

Lepopäivä, 18, 75

Liitot, 18, 58

Lähetystyo, 42, 50, 56

Lähetystyöhön valmistautuminen, 50, 56, 75

Mormonin kirja, 18, 34, 42, 70

Palveleminen, 6, 40

Parannus, 34, 43

Pelko, 48, 65, 72, 76

Perhe, suku, 4, 16, 40, 72, 79, 80

Pyhä Henki, 18, 30, 34, 43, 50, 56

Rauha, 72

Rukous, 41, 43, 44, 66, 72

Sakramentti, 18, 65

Taivaallinen Isä, 18, 41, 44, 58

Talousasiat, 10

Tekniikka, 26, 30

Todistus, 6, 34, 68

Usko, 4, 44, 55, 65, 72, 76

Vammaisuus, 44

Vastoinkäymiset, 41, 44, 80

Ystävällisyys, 70

Äitiys, 16

Darren ja Stacey myivät kaiken, jotta Darren voisi tavoitella unelmiensa työpaikkaa animaattorina englantilaisessa elokuvastudiossa Lontoossa. Mutta kun he vuosien yrittämisen jälkeen huomasivat odottavansa lasta, he tajusivat, etteivät pystyisi elämään siellä ainoastaan hänen palkkansa varassa.

CHRISTINA SMITH, VALOKUVAAJA

Darren ja Stacey Rea

Sydney, Australia

Stacey: Aloimme puhua muutosta takaisin Australiaan. Brisbanessa ei ollut elokuvastudioita. Darrenin olisi periaatteessa luovuttava urastaan.

Darren: Tunsin olevani aivan pohjalla. Vaimoni oli raskaana, mutta minulla ei ollut työpaikkaa eikä meillä ollut varaa omaan asuntoon.

Stacey: Kerran polvistuimme rukoukseen vanhempieni talon kodinhoituhuoneessa.

Darren: Sitten kuulimme, että Brisbaneen oltiin avaamassa uusi studio. Sain työkeikkoja animaatioelokuvien parissa.

Stacey: Olemme oppineet, että kävimme läpi mitä hyvänsä, kaikkein tärkeintä, mitä meillä voi olla, on usko taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen.

Palvelutyön periaatteita

LUOKAA MIELEKKÄITÄ IHMISSUHTEITA

*Kykymme huolehtia toisista lisääntyy,
kun meillä on heidän kanssaan mielekäs ihmissuhde.*

Kutsu palvella muita on tilaisuus luoda heihin huolehtiva suhde – sellainen suhde, jonka ansiosta heidän on helppoa pyytää tai ottaa vastaan apuamme. Kun olemme pyrkineet luomaan sellaisen suhteen, Jumala pystyy muuttamaan suhteen molempia osapuolia.

”Uskon todella, ettei mitään merkittävää muutosta tapahdu ilman merkittävää suhdetta”, on sanonut sisar Sharon Eubank, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa. Hänen mukaansa meidän palvelemisemme voi saada aikaan muutoksia muiden elämässä vain silloin, kun se ”perustuu vilpittömään haluun parantaa, kuunnella, toimia yhdessä ja arvostaa”¹.

Mielekkään suhteen luominen ei ole laskelmoivaa tavoitteeseen pyrkimistä. Se rakentuu myötätunnolle, rehellisille ponnistuksille ja vilpittömälle rakkaudelle (ks. OL 121:41).²

Keinoja luoda ja vahvistaa suhteita

”Me rakennamme [suhteita] yksi henkilö kerrallaan”, vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on sanonut.³ Kun pyrimme luomaan mielekkäitä suhteita niihin, joita palvelemme, Pyhä Henki voi opastaa meitä. Seuraavat ehdotukset perustuvat vanhin Uchtdorfin esittämään malliin.⁴

Viettäköö aikaa yhdessä.

Suhteen luominen vie aikaa. Etsikää tilaisuuksia pitää yhteyttä. Tutkimukset osoittavat, että terveiden suhteiden muodostumisessa on olennaista antaa ihmisten tietää, että välittää heistä.⁶ Käykää usein niiden luona, joita teidät on kutsuttu palvelemaan. Puhukaa heidän kanssaan kirkossa. Käyttäkää kaikkia muita keinoja, jotka tuntuvat järkeviltä – kuten sähköpostia, Facebookia, Instagramia, Twitteriä, Skypeä, puhelinsoittoja tai kortin lähettämistä. Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on puhunut siitä, millainen voima on rakkauden ja tuen yksinkertaisella ja luovalla ilmaisemisella: "Kun avasin pyhät kirjoitukset – –, löysin usein rakastavan, tukea antavan viestin, jonka [vaimoni] Jeanene oli sujauttanut sivujen väliin. – – Nuo kallisarvoiset viestit – – ovat edelleen korvaamaton

lohtua ja innoitusta tuova aarre."⁷

Muistakaa myös, että suhteeseen tarvitaan kumpaakin osapuolta. Voitte tarjota rakkautta ja ystävyyttä, mutta suhde ei etene, ellei tarjouta hyväksyttyä ja siihen vastata. Jos toinen osapuoli ei tunnu vastaanottavalta, älkää painostako häntä. Antakaa hänelle aikaa nähdä vilpittömät ponnistelunne, ja mikäli tarpeen, neuvotelkaa johtajienne kanssa siitä, tuntuuko mielekäs suhde edelleen mahdolliselta vai ei.

Tutustukaa heihin.

Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on opettanut: "Ette voi palvella hyvin niitä, joita ette tunne hyvin." Hän ehdotti, että opettelemme jokaisen perheenjäsenen nimen ja että olemme tietoisia tärkeistä tapahtumista kuten syntymäpäivistä, siunaamisista, kastamisista ja avioliiton solmimisista. Tämä tarjoaa tilaisuuden kirjoittaa viesti tai soittaa onnitelupuhelu perheenjäsenelle jostakin erityisestä saavutuksesta tai suorituksesta.⁵

Palvelutyön periaatteiden tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan, kuinka huolehtia toisistamme – niitä ei ole tarkoitus esittää sanomana. Kun opimme tuntemaan ne, joita palvelemme, Pyhä Henki innoittaa meitä tietämään, mitä sanomaa he saattaisivat tarvita huolenpitomme ja myötätuntomme lisäksi.

Kommunikoikaa osoittaen, että välitätte.

Mielekkään suhteen luominen vaatii sitä, että menemme pintaa syvemmälle. Pinnallinen kommunikointi on täynnä jutustelua aikatauluista, säästä ja muista vähemmän tärkeistä asioista, mutta siihen ei sisälly tunteiden, uskonkäsitysten, tavoitteiden ja huolenaiheiden jakamista, mikä on välttämätöntä mielekkäämpien yhteyksien solmimiseksi. Taivaallinen Isä on antanut mallin tästä mielekkäämmästä kommunikoinnista kertomalla tunteistaan Poikaansa kohtaan ja suunnitelmistaan Hänen varalleen (ks. Joh. 5:20) ja meidän varallemme profeettojensa välityksellä (ks. Aam. 3:7). Kertomalla toisillemme jokapäiväisistä

tapahtumista ja elämän haasteista siten kuin Henki johdattaa me opimme arvostamaan toisiamme löytäessämme yhteisiä kiinnostuksen kohteita ja samoja kokemuksia.

Kuunteleminen on ratkaisevan tärkeää sen viestimiseen, että välitätte.⁸ Kuunnellessanne tarkoin mahdollisuutenne auttaa muita tulemaan Kristuksen luokse lisääntyvät sitä mukaa kun opitte ymmärtämään ja oivaltamaan heidän tarpeitaan ja kun he tuntevat, että heitä rakastetaan ja ymmärretään ja että he ovat turvassa.

Arvostakaa sekä eroavuuksia että yhtäläisyyksiä.

”Jotkut [luulevat], että kirkko haluaa valaa jokaisen jäsenen yhteen muottiin – että jokaisen tulisi näyttää, tuntea, ajatella ja käyttäytyä kuten kaikki muutkin”, vanhin Uchtdorf on sanonut. ”Tämä olisi ristiriidassa Jumalan nerouden kanssa – Hänen, joka loi jokaisen ihmisen erilaiseksi kuin tämän veli – –.

Kirkko menestyy, kun hyödynnämme tätä moninaisuutta sekä kannustamme toisiamme kehittämään ja käyttämään lahjojamme muiden – kaltaistemme opetuslasten – kohottamiseksi ja vahvistamiseksi.”⁹

Se, että rakastamme muita siten kuin Jumala rakastaa meitä, edellyttää, että me yritämme nähdä muut siten kuin Jumala näkee heidät. Presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) on opettanut: ”Meidän täytyy kehittää itsessämme kyky nähdä [muut] – ei sellaisina kuin he ovat tällä hetkellä – vaan sellaisina, mitä heistä voi tulla.”¹⁰ Voimme rukoilla apua nähdäksemme muut siten kuin Jumala näkee heidät. Kun kohtelemme muita ottaen huomioon heidän mahdollisuutensa kehittyä, he vastaavat todennäköisemmin odotuksiamme.¹¹

Palvelkaa heitä.

Pyrkikää ymmärtämään niiden tarpeita, joita palvellette, ja olkaa halukkaita antamaan ajastanne ja kyvyistänne, olipa kyse sitten avuntarpeesta tai vain siitä, että välitätte. Voitte olla paikalla antamassa lohtua, tukea ja tarvittavaa apua, kun on hätätilanne, sairautta tai kiiretapaus. Mutta liian monien ihmisten kohdalla me vain reagoimme tilanteeseen. Jumala antoi meille tahdonvapauden, jotta voimme mieluummin toimia kuin olla toiminnan kohteena (ks. 2. Nefi 2:14). Aivan kuten apostoli Johannes opetti, että me rakastamme Jumalaa, koska Hän on ensin rakastanut meitä (ks. 1. Joh. 4:19), niin kun muut tuntevat aidon rakkautemme palvellesamme heitä, se voi pehmentää sydämiä ja lisätä rakkautta ja luottamusta.¹²

Näin syntyy lisääntyvä ystävällisten tekojen kehä, joka voi rakentaa ihmissuhteita. ■

VIITTEET

1. Sharon Eubank, artikkelissa ”Humanitarian Acts Must Be Rooted in Relationship, Sharon Eubank Says”, mormonnewsroom.org.
2. Ks. ”Palvelutyön periaatteita – Käykää palvelemaan myötätuntoa osoittaen”, *Liahona*, heinäkuu 2018, s. 6–9.
3. Dieter F. Uchtdorf, ”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 22.
4. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Asioita, joilla on eniten merkitystä”, s. 22.
5. Ks. Ezra Taft Benson, ”Kirkon kotiopettajille”, *Välkeus*, heinäkuu 1987, s. 46–47.
6. Ks. Charles A. Wilkinson ja Lauren H. Grill, ”Expressing Affection: A Vocabulary of Loving Messages”, julkaisussa *Making Connections: Readings in Relational Communication*, toim. Kathleen M. Galvin, 5. painos, 2011, s. 164–173.
7. Richard G. Scott, ”Avioliiton iankaikkiset siunaukset”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 95–96.
8. Ks. ”Palvelutyön periaatteita – Viisi asiaa, joita hyvä kuuntelija tekee”, *Liahona*, kesäkuu 2018, s. 6–9.
9. Dieter F. Uchtdorf, ”Neljä nimitystä”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 59.
10. Thomas S. Monson, ”Nähkää muut sellaisina, mitä heistä voi tulla”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 69–70.
11. Ks. Terence R. Mitchell ja Denise Daniels, ”Motivation”, julkaisussa *Handbook of Psychology*, osa 12, toim. Walter C. Borman ja muut, 2003, s. 229.
12. Ks. Edward J. Lawler, Rebecca Ford ja Michael D. Large, ”Unilateral Initiatives as a Conflict Resolution Strategy”, *Social Psychology Quarterly*, osa 62, nro 3, syyskuu 1999, s. 240–256.

PALVELUTYÖTÄ VAPAHTAJAN TAVALLA

Jeesus Kristus loi mielekkäitä suhteita opetuslapsiinsa (ks. Joh. 11:5). Hän tunsi heidät (ks. Joh. 1:47–48). Hän vietti aikaa heidän kanssaan (ks. Luuk. 24:13–31). Hänen kommunikointinsa meni pintaa syvemmälle (ks. Joh. 15:15). Hän arvosti heidän erilaisuuttaan (ks. Matt. 9:10) ja näki heidän mahdollisuutensa (ks. Joh. 17:23). Vaikka Hän oli kaiken Herra, Hän palveli jokaista sanoen, ettei Hän tullut palveltavaksi vaan palvelemaan (ks. Mark. 10:42–45).

Mitä aiotte tehdä luodaksenne vahvemman suhteen niihin, joita teidät on kutsuttu palvelemaan?

Piispa Gérald
Caussé
Johtava piispa

Kirkon taloudellisen omavaraisuuden

HENGELLISET PERUSTUKSET

Minulla oli vastikään tilaisuus käydä Kirtlandissa Ohiossa. Tällä historiallisella paikalla, palautuksen monien huomattavien tapahtumien näyttämöllä, vierailijoita kehoitetaan pohtimaan niiden urheiden miesten ja naisten uskoa ja perintöä, jotka olivat laskemassa tämän suuren myöhempien aikojen työn perustuksia. Vaikka Kirtlandin aikakausi oli ennennäkemätöntä kasvun ja hengellisen vuodatuksen aikaa, useimmat näistä varhaisista pyhistä olivat äärimmäisen köyhiä ja elivät epävakaisissa oloissa. He olivat uhranneet kaiken – usein menestyvän maatilansa ja vakaan ammattiuransa – seuratakseen Jeesusta Kristusta ja Hänen profeettaansa Joseph Smithiä.

Käyskennellessäni tuolla pyhällä alueella en voinut olla pohtimatta valtavaa vastakohtaisuutta Kirtlandin alkuperäisen köyhyyden sekä sen vaurauden välillä, josta kirkko ja monet sen useita sukupolvia käsittävästä jäsenkunnasta nauttivat. Herra on siunannut kirkkoaan ja myöhempien aikojen pyhiä merkittäväällä tavalla!

Tämä ajallisten siunausten runsaus perustuu Jumalan usein toistamaan lupaukseen siitä, että ”mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa”¹.

Tämä lupaus on keskeinen osa Mormonin kirjan kertomusta ja opetuksia. Se esiintyy 18 eri jakeessa, ja Mormonin kirjan 15 kirjasta se löytyy seitsemästä. Vaikka näissä pyhien kirjoitusten kohdissa mainittu vaurauden siunaus on enimmäkseen luonteeltaan hengellistä, siihen kuuluu myös Jumalan kansan kyky nauttia taloudellisesta menestyksestä ja ajallisesta omavaraisuudesta.

Merkittävintä on se, että ajallinen vauraus juontaa juurensa muutamien ohjaavien periaatteiden uskollisesta

Me kirkon johtohenkilöt tunnemme jatkuvasti suurta vastuuta siitä, että meidän tulee käyttää pyhiä kymmenyksiä ja lahjoituksia Herralle otollisella tavalla.

noudattamisesta. Herra on ilmoittanut nuo periaatteet profeettojensa välityksellä, ja niistä on tullut osa myöhempien aikojen pyhien päivittäistä elämää ja kulttuuria. Näihin periaatteisiin kuuluvat kymmenysten laki, paaston laki sekä koulutuksen, työn ja omavaraisuuden tarpeellisuus. Kirkon jäseniä neuvotaan myös elämään varojensa mukaan, välttämään tarpeetonta velkaa ja valmistautumaan tulevaisuutta varten hankkimalla ajallista varastoa kuten ruokaa ja rahavaroja.

Kun näitä ajallisia periaatteita on opetettu jäsenille, kirkon johtohenkilöt ovat toteuttaneet niitä myös laajemmassa mittakaavassa koskien koko kirkkoa. Talousasioissa ja sijoituksiin liittyvissä menettelytavoissa kirkko yksinkertaisesti harjoittaa samaa oppia ja samoja säännöksiä, joita se opettaa jäsenilleen. Käsittelen nyt näistä periaatteista neljää.

Ensimmäinen periaate: kymmenysten laki

Joseph Smithin 8. heinäkuuta 1838 saamassa ilmoituksessa Herra neuvoi, että ”ne, jotka ovat siten maksaneet kymmenykset, maksakoot yhden kymmenesosan kaikista tuloistaan vuosittain”. Siinä selitettiin myös, että tämä nimenomainen ohje koskisi kaikkia pyhiä ja se olisi ”pysyvä laki heille ikuisesti”.²

Tuona päivänä saatu kymmenysten laki oli käsky Jumalalta sekä sen jumalallisen lain uudelleen perustaminen, jota Israelin kansa oli noudattanut muinaisina aikoina. Se oli merkki liitosta, jonka Herra teki kansansa kanssa – että jos he pysyisivät sille uskollisena, Hän siunaisi heitä sekä hengellisesti että ajallisesti. Kymmenysten laki on nykyäänkin olennainen myöhempien aikojen pyhien käytäntö heidän asuinpaikastaan, sosiaalisesta asemastaan tai aineellisista olosuhteistaan riippumatta. Se on myös kirkon taloudellisen vakauden perusta.

Saatuani kutsun johtavaan piispakuntaan en ole lakanut ihmettelemästä, kuinka uskollisesti ja luotettavasti kirkon jäsenet elävät tämän lain mukaan. Ilman kymmenyksiä kirkko ei pystyisi suorittamaan jumalallista tehtäväänsä. Eräässä ikimuistoisessa yleiskonferenssipuheessaan presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) julisti: ”Olen syvästi kiitollinen kymmenysten laista. Minulle se on jatkuvasti uusiutuva ihme. Sen saa aikaan kansan usko. Kymmenykset ovat Herran suunnitelma valtakuntansa työn rahoittamiseksi.”³

Kirkon omistamien maatilojen lähellä asuvilla jäsenillä on tilaisuuksia tehdä vapaaehtoistyötä poimimalla hedelmiä ja vihanneksia. Kirkon maatilojen tuotteet toimitetaan säilyketehtaisiin ja piispojen varastohuoneisiin avun tarpeessa olevia jäseniä varten.

Tuona samana päivänä vuonna 1838 Joseph sai toisen ilmoituksen, jossa Herra selvensi, kuinka kymmenysvarojen käyttö tulee hyväksyä ja millä tavalla niitä tulee käyttää. Hän julisti: ”Sitä käyttävät neuvosto, johon kuuluvat kirkkoni ensimmäinen presidenttikunta ja piispa ja hänen neuvostonsa ja minun korkea neuvostoni, sekä minun oma ääneni heille, sanoo Herra.”⁴ ”Piispa ja hänen neuvostonsa” ja ”minun korkea neuvostoni”, joista tässä ilmoituksessa puhutaan, tunnetaan nykyään johtavana piispakuntana ja kahdentoista apostolin koorumina.

Meidän aikanamme näitä Opia ja liittojen luvun 120 ohjeita noudatetaan edelleen täsmällisesti. Aina joulukuun ensimmäisenä perjantaina ensimmäinen presidenttikunta, kahdentoista apostolin koorumi ja johtava piispakunta kokoontuvat yhdessä tarkastelemaan ja hyväksymään, kuinka niitä kirkon pyhiä varoja, jotka saataneen kymmenyksistä ja lahjoituksista, käytetään seuraavana vuonna. Sellaisen neuvoston pitäminen varmistaa sen, että päätökset tehdään yhdessä neuvottelemisen, ilmoituksen ja yksimielisyyden hengessä.

Me kirkon johtohenkilöt tunnemme jatkuvasti suurta vastuuta siitä, että meidän tulee käyttää pyhiä kymmenyksiä ja

lahjoituksia asiaankuuluvasti ja Herralle otollisella tavalla. Kuten vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on varsin osuvasti sanonut, ”me olemme erittäin tietoisia siitä, että lesken ropo on pyhä”⁵. Presidentti Hinckley lisäsi:

”Kirkon uskollisilta jäseniltään saama raha on pyhitettyä. Se on Herran kukkaro. – – Varoihin, joista olemme vastuussa, liittyy sellainen pyhä luottamus, että niitä käsitellään ehdottoman rehellisesti ja nuhteettomasti ja sangen sääste- liäästi ihmisten antamina pyhitettyinä varoina.

Tuntemme olevamme valtavassa vastuussa teille, jotka annatte näitä lahjoituksia. Vielä suuremmassa vastuussa tuntemme olevamme Herralle, jonka rahaa se on.”⁶

Me emme ole mikään rahalaitos emmekä kaupallinen yhtiö. Me olemme Jeesuksen Kristuksen kirkko, eikä tällä kirkolla ole mitään muuta tavoitetta kuin se, jonka Herra itse on sille antanut, nimittäin kutsua kaikkia tulemaan Kristuksen luokse ja tulemaan täydellisiksi Hänessä⁷. Tähän tavoitteeseen kuuluu ”jäsenten auttaminen elämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan, Israelin kokoaminen lähetystyön kautta, köyhistä ja tarvitsevista huolehtiminen sekä kuolleiden pelastuksen mahdollistaminen rakentamalla temppelitä ja suorittamalla sijaistoimituksia”⁸.

Menettelytapojen mukaisesti pyhät kymmenysvarat hyväksytään ja myönnetään käytettäväksi kirkon hengellisen ja uskonnollisen tehtävän tukemiseen. Varoilla tuetaan kuutta merkittävää osa-aluetta: 1) jumalanpalveluspaikan

Heinäkuussa 2016 kirkon LDS Charities -hyväntekeväisyysjärjestö lahjoitti 280 pyörätuolia ja käsin poljettavaa kolmipyöräistä Karimnagariin Intiaan. Vuodesta 2001 LDS Charities -järjestö on jakanut yli 500 000 pyörätuolia 133 maassa.

tarjoaminen ja ylläpito yli 30 000 seurakunnalle eri puolilla maailmaa, 2) kirkon huoltotyön ja humanitaarisen avun ohjelmien johtaminen, mukaan lukien yli 2 700 projektia vuonna 2017, 3) koulutusohjelmien tarjoaminen, kuten esimerkiksi kirkon koulut, yliopistot sekä seminaari- ja instituuttiohjelmat, 4) maailmanlaajuisen lähetystyötoiminnan tukeminen, mihin kuuluu 420 lähetyskenttää sekä noin 70 000 lähetysaarnajan tarvitsemat resurssit, 5) lähes 160 temppelin rakentaminen ja toiminta eri puolilla maailmaa – ja niitä on tulossa lisää – sekä laajan sukututkimustyö- ohjelman ja aikakirjojen säilytysohjelman johtaminen sekä 6) kirkon yleinen hallinnoiminen.

Olen kiitollinen kymmenysten laista. Se on sekä hengellisten että ajallisten siunausten lähde kirkolle ja kaikille sen jäsenille.

Toinen periaate: omavaraisuus ja riippumattomuus

Henkilökohtainen tahdonvapaus on yksi suurimmista Jumalan lahjoista. Se on välttämätön maanpäälliselle edistymiselle ja iankaikkiselle pelastukselle. Tulemalla ajallisesti ja hengellisesti omavaraisiksi Jumalan lapset edistyvät kyvyssään tehdä valintoja itsenäisesti toteuttaen täten luomisensa tarkoituksen.

Siksi ei ole mikään yllätys, että omalla taloudenhoitokaudellamme profeetat ovat lakkaamatta kutsuneet kirkon jäseniä pyrkimään omavaraisuuteen. Presidentti Hinckley on sanonut erityisen vaikuttavasti:

”Vetoan teihin, – – että tarkastelette rahatilannettanne. Kehotan teitä hartaasti pitämään kulunne kohtuullisina. Välttäkää itsekurin avulla hankinnoissanne velkaa mahdollisimman pitkälle. Maksakaa velka niin pian kuin voitte ja vapauttakaa itsenne orjuudesta.

Tämä on osa sitä ajallista evankeliumia, johon me uskomme. Herra siunatkoon teitä – –, niin että järjestäisitte huoneenne. Jos olette maksaneet velkanne, jos teillä on säästöjä, vaikka vähänkin, niin jos myrskyt ulvo- vat ympärillänne, teillä on suoja [perheellenne] ja rauha sydämässänne.”⁹

Presidentti Russell M. Nelson on myös korostanut oma- varaisuuden siunauksia sanoessaan: ”Tehdessään halukkaasti työtä pyhät saavat uudenlaisen käsityksen siitä, keitä he ovat ja mikä on heidän iankaikkinen arvonsa. Vanhurskaudesta, riippumattomuudesta, taloudellisuudesta,

yritteliäisyydestä ja omavaraisuudesta tulee henkilökohtaisia tavoitteita. Nämä ominaisuudet muuttavat elämää.”¹⁰

Samoin kuin viisas talousasioiden hoitaminen kotona mahdollistaa sen, että yksittäiset jäsenet ja perheet pysyvät riippumattomina, viisas raha-asioiden hoitaminen on avainasemassa kirkon kyvyssä toimia itsenäisesti. Tämä on seurausta Joseph Smithin kautta saadusta jumalallisesta käskystä: ”[Herran sallimuksesta] kirkko voi pysyä riippumattomana kaikista muista luoduista selestisen maailman alapuolella.”¹¹

Tämä sallimus on erityisen ilmeistä omana aikanamme. Me riemuitsemme siitä, että kirkko on saavuttanut täydellisen taloudellisen riippumattomuuden ja kykenee suorittamaan tehtävänsä ilman minkäänlaista velkaa. Kuten presidentti Hinckley on sanonut: ”Ellemme pysty tulemaan toimeen, me vähennämme ohjelmiamme. – – Me emme ota lainaa.”¹²

Kirkon johtohenkilöt ovat päättäneet menettelytavat, joilla raha-asioita hoidetaan, ja niitä toteutetaan huolella, kun laaditaan vuosittaista talousarviota ja kohdistetaan määrärahoja. Näihin menettelytapoihin kuuluu kaksi yksinkertaista ja selkeää periaatetta:

- Ensiksi, kokonaismenot eivät saa ylittää ennakoituja varoja.
- Toiseksi, talousarviossa osoitettu määräraha toimintakuluja varten ei saa kasvaa vuosittain yhtään nopeammin kuin odotettu kasvu kymmenyslahjoitusten määrässä.

Kolmas periaate: kaukonäköinen elämäntapa

Kirkon jäsenet ovat tietoisia siitä, että he elävät aikana, jolloin tapahtuu paljon onnettomuuksia – sekä ihmisten oman toiminnan että luonnonvoimien aiheuttamia. Profetiati viimeisistä ajoista ovat yksiselitteisiä, ja tulevaisuuteen valmistautuminen osoittaa suurta viisautta – olipa sitten kyse mahdollisesta nälänhädästä, suuronnettomuudesta, taloudellisesta lamasta tai mistä tahansa muista arvaamattomista epäsuotuisista olosuhteista. Kirkon johtohenkilöt ovat toistuvasti neuvoneet jäseniä elämään kaukonäköisesti ja hankkimaan kotivararan, johon kuuluu vesivarasto, peruselintarvikkeita, lääkkeitä, vaatteita ja muita tarvikkeita, joita voidaan tarvita hätätilanteessa. Jäseniä on neuvottu myös ”vähitellen [kokoamaan] vararahasto säästämällä säännöllisesti jonkin verran tuloistaan”¹³.

Jäsenet saavat paikallisessa sukututkimuskeskuksessaan apua perheensä ja sukunsa valokuvien säilyttämiseen. Kymmenyslahjoitukset auttavat kirkon maailmanlaajuisen sukututkimushankkeen rahoittamisessa.

Tätä samaa ajallisen valmistautumisen periaatetta on toteutettu myös kirkon yleisellä tasolla. Esimerkiksi eri puolille Pohjois-Amerikkaa on perustettu viljasiloja sekä varastoja, jotka ovat täynnä hätätilanteessa tarvittavia perustarvikkeita. Kirkko noudattaa järjestelmällisesti myös tapaa laittaa vuosittain osan varoistaan talteen mahdollisia tulevia tarpeita varten.

Talteen laitettujen rahavarojen lisäksi kirkon sijoitusvaroihin. Ne on sijoitettu osakkeisiin ja obligaatioihin, enemmistöosakkuuksiin veronalaisissa liikeyrityksissä (joista jotkin juontavat juurensa kirkon varhaishistoriaan Utahissa), liikeyrityksissä ja asuinrakennuksiin sekä maanviljelykseen liittyviin kohteisiin. Kirkon varoja hoitaa ammattilaisista koostuva ryhmä työntekijöitä ja ulkopuolisia neuvoja. Riskit on hajautettu viisaan ja kaukonäköisen taloudenhoidon sekä nykyaikaisen sijoitustoiminnan periaatteiden mukaisesti.

Vertauksessa talenteista isäntä, joka pyysi palvelijoiltaan selontekoa, nuhteli sitä, joka ei ollut sijoittanut hänelle

uskottua rahaa vaan oli kätkenyt sen maahan. Hän kutsui palvelijaa kelvottomaksi ja laiskaksi,¹⁴ sillä tämä ei ollut sijoittanut rahaansa saadakseen sille kohtuullista tuottoa. Tämän hengellisen periaatteen mukaisesti kirkon rahavaroja ei makuuteta tuottamattomilla pankkatileillä vaan sen sijaan ne laitetaan tuottamaan.

Nämä sijoitetut varat voidaan ottaa käyttöön vaikeina aikoina, jotta voidaan varmistaa kirkon tehtävän, ohjelmien ja toimintojen keskeytymätön toiminta ja hätätilanteessa vastata taloudellisiin tarpeisiin. Näitä rahastoja tarvitaan myös tarjoamaan lisävaroja, kun tuetaan kirkon tehtävää Herran toiseen tulemiseen valmistautumisessa. Ne tulevat auttamaan kirkon kasvun ylläpitämisessä, kun toteutuu profetia siitä, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumia opetetaan ja kirkko vakiinnutetaan maailman kaikkien kansojen keskuudessa. Odotamme suuren osan tästä kasvusta tapahtuvan maailman kehittyvissä, väkirikkaissa kansakunnissa. Tarvitaan yhä suurempia rahavaroja tarjoamaan tuhansittain seurakuntakeskuksia, lisää temppeleitä ja muita olennaisia resursseja jäsenten siunaamiseksi, asuivatpa he missä hyvänsä. Lyhyesti sanottuna kaikkien näiden varojen tarkoituksena on ainoastaan tukea kirkon jumalallista tehtävää.

Neljäs periaate: Herran omalla tavalla

Paavali varoitti korinttilaisia pyhiä siitä, ettei heidän uskonsa tulisi perustua ”ihmisten viisauteen vaan Jumalan voimaan”¹⁵. Ymmärsin tämän periaatteen tärkeyden paremmin, kun minut kutsuttiin palvelemaan kirkon johtavassa piisapakunnassa.

Me piispakunnan jäsenet neuvottelemme yhdessä tutkiessamme asioita, hyödyntäen kukin henkilökohtaista taustaamme, kokemuksiamme ja erityisalojen asiantuntemustamme. Mutta lopulta päätökset tehdään rukouksen hengessä ja tavoitellen jatkuvasti ilmoitusta siitä, mikä on Herran tahto. Vaikka pohdimme sellaisia asioita kuten makrotaloustieteelliset indikaattorit ja talousanalyysit, perimmäisenä tavoitteenamme on täyttää vastuulliset tehtävämme tavalla, joka toteuttaa Herran suunnitelmia ja kirkon pyhää tehtävää kutsua kaikkia tulemaan Kristuksen luokse. Tuo tavoite voidaan saavuttaa ja toteuttaa ainoastaan innoituksen ja Hänen pappeutensa voiman avulla. Koska meille on annettu ohje tehdä asiat Herran omalla tavalla, tässä tehtävässä toimiminen täyttää minut nöyryydellä joka ikinen päivä.

Lopuksi

Toisinaan jotkut ihmiset pitävät kirkkoa nykyisin voimakkaana ja menestyvänä instituutioon. Se voi olla totta, mutta kirkon vahvuutta ei voida mitata vain sen rakennusten määrällä tai niiden kauneudella eikä kirkon rahavaroilla ja kiinteistöosakkuuksilla. Kuten presidentti Hinckley on kerran sanonut: ”Loppujen lopuksi kirkon ainoa todellinen vauraus on sen jäsenten uskossa.”¹⁶ ”Avain kirkon ymmärtämiseen on siinä, ettei tarkastele sitä maailmanlaajuisena yhtiönä vaan näkee sen koostuvan niistä tuhansien seurakuntien miljoonista uskollisista jäsenistä kautta maailman, jotka seuraavat Kristusta ja huolehtivat toisistaan ja lähimmäisistään.”¹⁷

Toisin sanoen kirkossa on kyse ihmisistä. Siinä on kyse yksittäisistä jäsenistä, joita yhdistävät yhteiset uskonkäsitykset ja liitot. Ne ovat sen vahvuus ja sen tulevaisuus. Olen syvästi kiitollinen ilmoituksista, jotka Herra antoi palautuksen varhaisina aikoina kymmenysten laista, omavaraisuudesta ja riippumattomuudesta, kaukonäköisestä elämäntavasta sekä pyhistä huolehtimisesta Herran omalla tavalla. Todistan, että nämä periaatteet ovat kirkon jäsenille, heidän perheilleen ja koko kirkolle suurena hengellisten ja ajallisten siunausten lähteenä. Nämä periaatteet ohjaavat askeleitamme edelleen ja tukevat kirkon tehtävää Vapahtajan paluuseen asti. ■

Muokattu vuoden 2018 kirkon historian symposiumissa pidetystä puheesta ”Financing Faith: The Intersection of Business and Religion” [Uskon rahoittaminen: liiketoiminnan ja uskonnon risteyksessä], Brigham Youngin yliopisto, 2. maaliskuuta 2018.

VIITTEET

1. Ks. esim. 2. Nefi 1:20.
2. OL 119:4.
3. Gordon B. Hinckley, ”Lähetyskentistä, temppeleistä ja huoneenhallituksista”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 57.
4. OL 120:1.
5. David A. Bednar, ”Taivaan ikkunat”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 20.
6. Gordon B. Hinckley, ”Todellisia myöhempien aikojen pyhiä”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 88.
7. Ks. Moroni 10:32.
8. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.2.
9. Gordon B. Hinckley, ”Pojille ja miehille”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 66.
10. Russell M. Nelson, ”Herran omalla tavalla”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 25.
11. OL 78:14.
12. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Pojille ja miehille”, s. 66.
13. *Käsikirja 2*, 6.1.1.
14. Ks. Matt. 25:14–30.
15. 1. Kor. 2:5.
16. Gordon B. Hinckley, ”Kirkon tila”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 56.
17. Ks. ”Kirkko ja sen taloudellinen riippumattomuus”, 21. heinäkuuta 2012, mormonienuutishuone.fi.

HALUSIN TULLA ÄLYKKÄÄKSI JA JALOKSI ÄIDIKSI

Lilian Pagaduan-Villamor

Kamppailin löytääkseni tarkoitusta äitiydestä. Sitten eräs vanha päiväkirjamerkintä muutti näkökulmani.

Olen aina halunnut saada aikaan jotakin suurta tieteen alalla. Suorittaessani kandidaatinopinnotani Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella tohtori Douglas Oba, erittäin kannustava professori, tutustutti minut molekyylibiologian ja biotekniikan maailmaan ja koulutti minua alalle. Sain jopa mahdollisuuden päästä kesäksi työharjoitteluun Brigham Youngin yliopiston molekyyllaboratorioon, joka sijaitsee Provossa Utahissa Yhdysvalloissa.

Kun palasin kotiin Filippiinelle, onnistuin saamaan työpaikan Filippiinien yliopiston DNA-analyysilaboratoriossa. Urani huippuhetkiä oli työskennellä erilaisissa yhteiskunnallisissa projekteissa, osallistua koulutuksiin ja konferensseihin ja saada tieteellisistä julkaisuistani tunnustusta paikallisilta ja kansainvälisiltä tiedeyhteisöiltä. Aloitin myös jatko-opiskelun. Uusi urani tuotti minulle tyydytystä.

Kahden vuoden työssäolon jälkeen solmin temppeleliavioliiton lapsuudenyttävänä kanssa. Vähän myöhemmin saimme ensimmäisen lapsemme, ja

ensimmäistä kertaa huomasin kamppailevani. En osannut laittaa tasapainoon vauvanhoitoa, aviomieheni kanssa vietettyä aikaa, opintojeni edistämistä, työhön liittyvien projektien ja tutkielmien ohjaamista sekä kirkon tehtävien täyttämistä. Keskustelin vaikeuksistani mieheni kanssa, ja hän kehotti minua lempeästi harkitsemaan urani jättämistä sivuun. Huomasin, että hänen neuvossaan oli järkeä, mutten ollut vielä valmis luopumaan ammattiurastani.

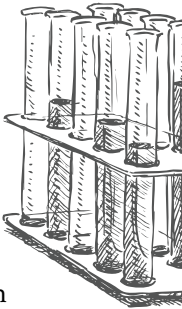
Kun odotin toista lastamme, sain ennenaikaisia supistuksia, minkä vuoksi jouduin olemaan vuodelevossa. Ymmärsin lopulta, etten voinut tehdä kaikkea samanaikaisesti. Tiesin, että minun oli tehtävä valinta, joka olisi parhaaksi minulle ja perheelleni. Pitkällisen pohtimisen ja rukoilemisen jälkeen päätin jättää tieteellisen työni ja omistautua sen sijaan kokonaan lapsilleni.

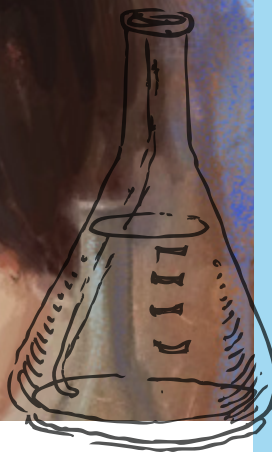
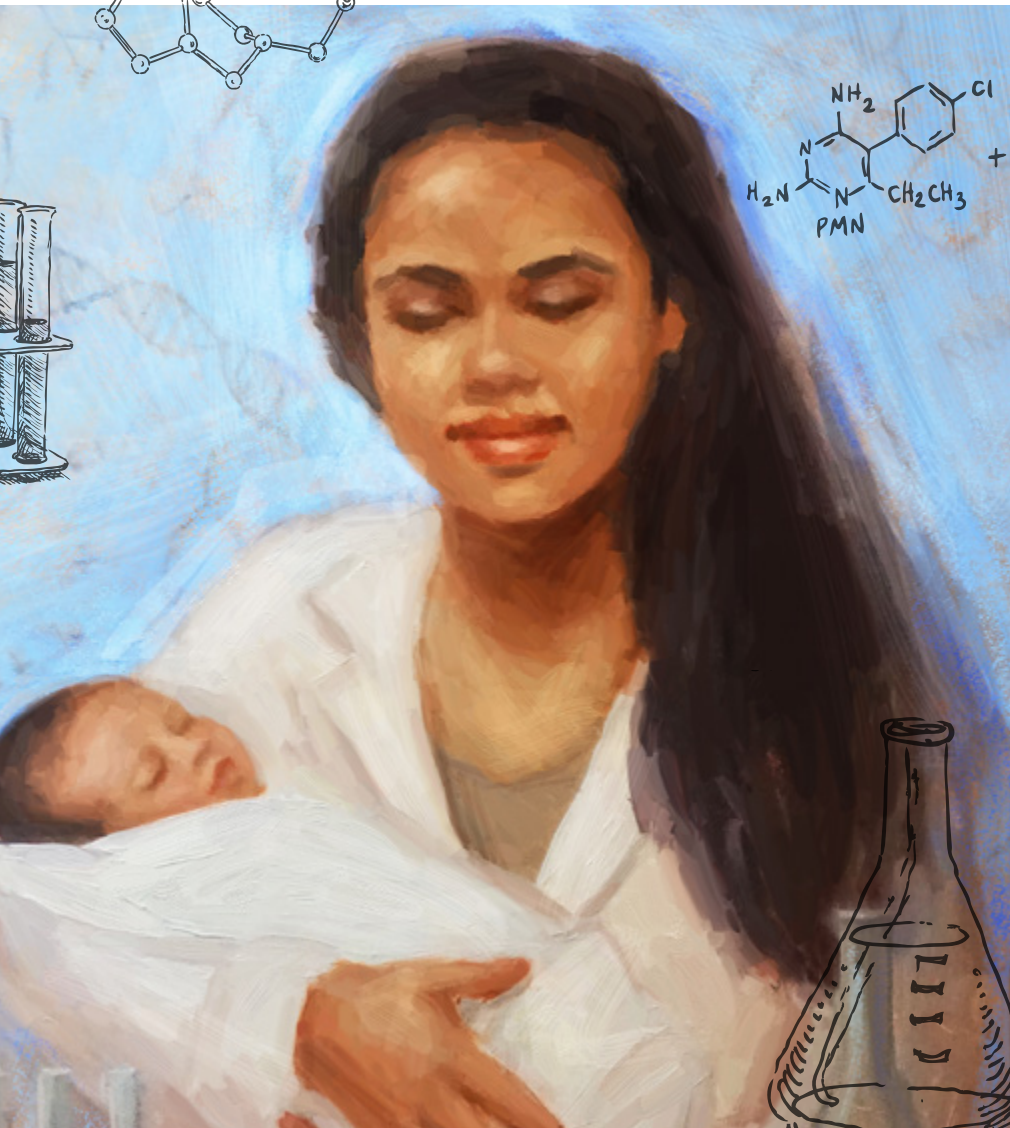
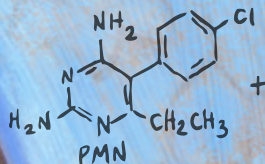
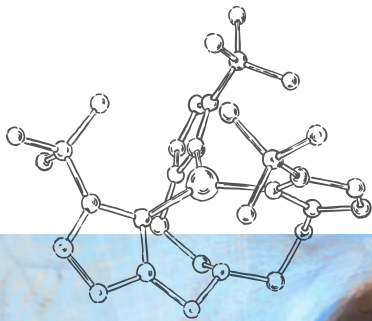
Olin koko elämäni ajan suunnitellut tulevani äidiksi, mutten ollut koskaan ymmärtänyt, kuinka paljon uhrauksia tämä valinta merkitsi. Yritin parhaani mukaan pitää

mielialani korkealla, mutta surin usein sitä, että urani ja jatko-opintoni olivat keskeytyneet. Rukoilin taivaalliselta Isältä hengellistä voimaa täyttää koko sydämeistäni tehtäväni äitinä. Mieheni kuunteli kärsivällisesti huoliani. Hän kannusti minua kirjoittamaan ajatuksiani ja tuntemuksiani päiväkirjaani, jota en ollut kyennyt päivittämään aikoihin kiireisen aika-auluni vuoksi.

Eräänä päivänä lasteni nukkuessa päätin lueskella vanhoja päiväkirjojani. Kun kävin niitä läpi, kiinnitin huomiota siihen, kuinka johdonmukaisesti olin nuoruudessa ja nuorena naimattomana aikuisena kirjoittanut suuresta halustani tulla äidiksi. Minua kosketti erityisesti yksi lause: ”Haluan pyrkiä erinomaisuuteen akateemisessa ja hengellisessä oppimisessani, jotta minusta voi tulla älykäs ja jalo äiti lapsilleni.”

Juuri sitä valaistumista tarvitsin kaikkein eniten! Tunsin Hengen todistavan minulle, että olin tehnyt perheeni kannalta oikean valinnan. Tajusin, etteivät koulutukseni ja työkokemukseni olleet pelkästään

INNOITETTUJA VALINTOJA

”Kun saat tietää Herran tahdon, voit kulkea eteenpäin uskossa ja täyttää henkilökohtaisen tarkoituksesi. Yksi sisar voi saada innoitusta jatkaa opintojaan lääketieteellisessä, minkä ansiosta hän voi vaikuttaa merkittävästi potilaisiinsa ja edistää lääketieteellistä tutkimusta. Toinen sisar voi saada innoitusta hylätä arvostetun opinahjon tarjoaman stipendin ja perustaa sen sijaan perheen paljon aikaisemmin kuin tämän sukupolven keskuudessa on tullut tavaksi, mikä sallii hänen vaikuttaa lapsiinsa merkittävästi ja iankaikkisesti juuri nyt.

Onko mahdollista, että kaksi yhtä uskollista naista voi saada niin erilaisen vastauksen samaan peruskysymykseen? Ehdottomasti! Se, mikä on oikein yhden naisen kohdalla, ei ehkä ole oikein toisen kohdalla. Siksi on todella tärkeää, ettemme kyseenalaisaisi toistemme valintoja tai niiden takana olevaa innoitusta.”

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, ”Women of Dedication, Faith, Determination, and Action”, puhe Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssissa, 1. toukokuuta 2015, s. 4, womensconference.byu.edu.

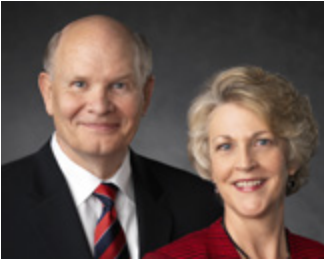
omaksi hyödykseni vaan myös lasteni hyödyksi. Se uudisti todistukseni ja iankaikkisen näkemykseni äitiydestä.

Olin kotiäitinä viisi vuotta. Sain lopulta suoritettua jatko-opintoni ja palasin töihin, kun lapsemme olivat vähän vanhempia. Opettelen edelleen tasapainottamaan rajallista

aikaani huolehtiessani velvollisuuksistani työssä, kotona ja kirkossa, mutta tiedän kaiken järjestyvän Herran avulla. Saan edelleen arvokasta kokemusta ”elämän laboratorion” ja löydän iloa ja tarkoitusta äitiydestä. ■

Kirjoittaja asuu Manilan suurkaupunkialueella Filippiineillä.

**Vanhin Dale G. Renlund
ja sisar Ruth L. Renlund**

Vanhin Renlund on
kahdentoista apostolin
koorumin jäsen

Sakramentin kaunis lahja

*Rukoilkaa, että koette uudistumisen, kun nautitte
sakramentin ja muistatte Vapahtajaa.*

Huhtikuussa 2017 meillä oli tilaisuus auttaa Ranskassa Pariisiin temppelein avoimien ovien tilaisuuden järjestämisessä ennen sen vihkimistä 21. toukokuuta 2017. Temppeelialueella on kaunis *Kristus*-patsas. Se on jäljennös tanskalaisen kuvanveistäjän Bertel Thorvaldsenin vuonna 1838 valmistuneesta alkuperäisestä mestariteoksesta. Patsas on puutarha-alueen keskipisteenä ja julistaa kaikille sinne tulijoille meidän uskoamme Jeesukseen Kristukseen. Sen majesteettisuus, koko ja puitteet vangitsevat huomion. Tämä ylösnousseen Herran muotokuva vetää vierailijoita puoleensa, ja he haluavat usein asettua valokuvattaviksi sen edessä.

Patsaasta käytetään usein nimeä *Kristus, Lohduttaja*. Lohduttaja on henkilö, joka lohduttaa.¹ Lohduttaminen tarkoittaa sitä, että lievittää jonkun murhetta tai pettymystä, tuntee myötätuntoa, ottaa osaa suruun tai osoittaa laupeutta jotakuta kohtaan.² Meille *Kristus*-patsas ilmentää näitä Vapahtajan jumalallisia ominaisuuksia.

Alkuperäinen *Kristus, Lohduttaja* sijaitsee *Vor Frue Kirke* -nimisessä kirkossa Kööpenhaminassa Tanskassa. *Kristus*-patsas sijaitsee pylväiden reunustamassa alkuvissa kahdentoista apostolin patsaiden ympäröimänä. Patsaan ylä- ja alapuolelle on kaiverrettu otteita Raamatun tutuista jakeista.

Kristus, Lohduttaja, Vor Frue Kirke, Kööpenhamina, Tanska.

Sen yllä kahden pylvään päällä on laatta, johon on kaiverrettu nämä tanskankieliset sanat: ”DENNE ER MIN SØN DEN ELSKELIGE HØRER HAM.” Suomeksi: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä.”

Nämä sanat lausui Jumala, meidän taivaallinen Isämme, kun Jeesus kirkastettiin vuorella Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen läsnä ollessa. Jae kuuluu kokonaisuudessaan näin: ”Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!”” (Mark. 9:7).

Jalustassa, jonka päällä *Kristus, Lohduttaja* seisoo, on tanskaksi seuraavat sanat: ”KOMMER TIL MIG.” Suomeksi: ”Tulkaa minun luokseni.” Kaikista Vapahtajan lausumista sanoista kaikkein anovimmat ja tärkeimmät sanat meille ovat ”tulkaa minun luokseni”.

Jae kuuluu kokonaisuudessaan näin: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt. 11:28.)

Tässä alkuperäisessä *Kristus, Lohduttaja* -patsaassa

meillä on sekä Isän esittämä kutsu kuulla Hänen Aino-syntyistä Poikaansa että Pojan esittämä kutsu tulla Hänen luokseen. Täydellisessä ykseydessä He kutsuvat kaikkia kuulemaan ja tulemaan.

Tämä on meidän tiemme takaisin taivaalliseen kotiimme. ”Me uskomme, että koko ihmiskunta voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia” (UK 3). Jokainen ihminen voi tulla Jeesuksen Kristuksen luokse täydellisesti ainoastaan vastaanottamalla Hänen palautetun evankeliuminsa. Me vastaanotamme palautetun evankeliumin uskomalla Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, tekemällä parannuksen, menemällä kasteelle, vastaanottamalla Pyhän Hengen lahjan ja kestämillä loppuun asti.³

Kristuksen oppi

Tämä on Isän ja Pojan yhtenäinen sanoma. He haluavat kaikkien taivaallisen Isän lasten noudattavan Kristuksen oppia. Hämmennyksen välttämiseksi sanottakoon, että

	2. Nefi 31	3. Nefi 9	3. Nefi 11	3. Nefi 27	Yhteensä
Usko	1	2	5	1	9
Parannus	5	4	4	3	16
Kaste	12	2	13	3	30
Pyhä Henki	8	2	6	1	17
Kestäminen	3	0	0	3	6
Isä	12	4	19	16	51

ilmaus ”Kristuksen oppi” tarkoittaa samaa kuin Kristuksen evankeliumi.

Korostaaksemme Isän ja Pojan ykseyttä Heidän sanomassaan, joka koskee Kristuksen oppia, katsotaanpa seuraavaa taulukkoa.

Tiedämme, että tässä käytetyt luvut (2. Nefi 31; 3. Nefi 9; 3. Nefi 11 ja 3. Nefi 27) sisältävät Kristuksen opin. Näissä luvuissa mainitaan usein usko, parannus, kaste, Pyhä Henki ja kestäminen loppuun asti. Taulukoon on merkitty, kuinka monta kertaa kukin on mainittu. Kuten voidaan nähdä, usko mainitaan 9 kertaa, parannus 16, kaste 30, Pyhä Henki 17 ja kestäminen loppuun asti 6 kertaa.

Voi kuitenkin olla yllättävää huomata, että näissä luvuissa viitataan usein myös Isään. Itse asiassa pelkästään nimitys Isä mainitaan 51 kertaa, useammin kuin kaste.⁴ Siitä voimme tietää, että Kristuksen oppi on sekä Isän että Pojan oppi.

Katsotaanpa hieman tarkemmin joitakin viittauksia Isään: ”Ja Isä sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, ja ottaa kaste minun rakkaan Poikani nimeen.

Ja myös Pojan ääni tuli minulle sanoen: Sille, joka kastetaan minun nimeeni, Isä antaa Pyhän Hengen kuten minulle; ja nyt, seuratkaa minua ja tehkää sitä, mitä olette nähneet minun tekevän. – –

Ja minä [Nefi] kuulin Isältä tulevan äänen sanovan: Totisesti, minun Rakkaani sanat ovat todet ja luotettavat. Se, joka kestää loppuun asti, se pelastuu.” (2. Nefi 31:11–12, 15.)

Isä, Poika ja Pyhä Henki todistavat, että tämä on ainoa tapa.

Matteuksen sanoja myötäillen Isä ja Poika kertovat meille, että meidän pitää tulla Kristuksen luokse ja ottaa Hänen ikeensä päällemme, jotta meidän kantamamme taakat voidaan tehdä keveiksi ja voimme saada levon. Me kaikki kannamme kuormia. Meitä saattavat kuormittaa synty, suru, riippuvuus, sairaus, syyllisyys tai häpeä. Näissä vaikeuksissa Kristukseen turvaaminen saa aikaan parantumista, toivoa ja lohtua.

Kristuksen oppi – usko, parannus, kaste ja Pyhän Hengen lahja – ei ole tarkoitettu kerran koettavaksi tapahtumaksi. Teologiamme opettaa, että meistä tulee täydellisiä, kun turvaudumme täysin Kristuksen oppiin ja ansioihin (ks. 2. Nefi 31:19). Se merkitsee sitä, että me toistamme Kristuksen opin vaiheita koko elämämme ajan. Jokainen vaihe pohjautuu edelliselle, ja tätä vaiheiden ketjua on tarkoitus kokea yhä uudelleen.

Kun osoitamme uskoa, se vahvistuu. Kun pyrimme jatkuvasti tekemään parannusta, me kehitymme. Voimme omien ponnistelujemme avulla edistyä satunnaisista Pyhän Hengen kokemisista siihen, että Pyhä Henki on jatkuvana kumppanimme. Kun kuljemme läpi elämän, voimme lisäksi oppia Jeesuksen Kristuksen ominaisuuksia ja omaksua niitä itsellemme.⁵ Kun meistä tulee yhä enemmän Hänen kaltaisiaan, meidän sydämemme muuttuu ja kykenemme kestämaan loppuun asti (ks. esim. 2. Nefi 31:2–21; 3. Nefi 11:23–31; 27:13–21; Moroni 4:3; 5:2; 6:6; OL 20:77, 79; 59:8–9).

On helppo nähdä, kuinka kaikkia Kristuksen opin

vaiheita voidaan toistaa ja niille voidaan rakentaa koko elämämme ajan. Mutta entä kaste? Meidäthän kastetaan kukin vain kerran.

Herran aterian sakramentti

Vastataksemme tähän kysymykseen meidän tulee pohtia teologian mestariteosta nimeltä *Uskonkappaleet*, jonka on kirjoittanut vanhin James E. Talmage (1862–1933) kahdentoista apostolin koorumista. Se julkaistiin ensimmäisen kerran vuonna 1899, ja se on antanut vastauksia sitä lukeneiden ja tutkineiden myöhempien sukupolvien kysymyksiin kirkosta ja sen perusopetuksista.

Sisällysluettelosta näemme, että johdantoa lukuun ottamatta jokainen luku liittyy johonkin kolmestatoista uskonkappaleesta.⁶ Joitakin uskonkappaleita käsitellään useamassa kuin yhdessä luvussa, mutta jokainen luku liittyy yhteen uskonkappaleeseen.

On mielenkiintoista, että luku 9 ”Herran ehtoollisen sakramentti” tulee heti Pyhästä Hengestä kertovan luvun jälkeen.⁷ Vanhin Talmage yhdistää sen neljänteen uskonkappaleeseen.

Luvun 9 alussa vanhin Talmage kirjoittaa: ”Tutkiesamme evankeliumin periaatteita ja toimituksia sellaisina, kuin ne ovat eriteltyinä neljännessä uskonkappaleessa,

Herran ehtoollisen sakramentti vaatii oikeutetusti huomiotamme, sillä tähän toimitukseen osallistumista vaaditaan kaikilta, jotka ovat tulleet Kristuksen kirkon jäseniksi noudattamalla uskon, parannuksen, vesikasteen ja Pyhän Hengen kasteen vaatimuksia.”⁸

Kun pidämme nuo sanat mielessämme, huomaamme, miksi vanhin Talmage yhdisti sakramentin neljänteen uskonkappaleeseen. Sakramentti on seuraava toimitus, jonka jokainen tarvitsee, kun hänet on konfirmoitu kirkon jäseneksi.

Sakramentti on seuraava toimitus, jonka mies tarvitsee, kun hän on vastaanottanut Melkisedekin pappeuden.

Sakramentti on seuraava toimitus, jonka yksilö tarvitsee, kun hän on saanut endaumentin temppelissä.

Sakramentti on seuraava toimitus, jonka aviopari tarvitsee, kun heidät on sinetöity.

Sakramentti on seuraava toimitus, jonka me tarvitsemme. Sakramentti on avaintekijä siinä, että osoitamme uskoa Jeesukseen Kristukseen, teemme parannuksen synnistä ja tunnemme Pyhän Hengen vaikutuksen elämässämme. Se on järjestelmä, jonka avulla uudistamme kasteen liiton ja siunaukset.

Julkaisussa *Käsikirja 2* sanotaan: ”Kirkon jäseniä käsketään kokoontumaan usein yhteen nauttimaan

sakramenttia muistaakseen Vapahtajan aina ja uudistaakseen kasteen liitot ja siunaukset.”⁹ Saatatte kysyä: ”Mitkä siunaukset?” Varmastikin Pyhän Hengen jatkuva vuodatus on yksi kasteen suoma siunaus. Mutta uudistetaanko myös kasteen puhdistava vaikutus, joka on yksi kasteen ihanimmista siunauksista?

Pohtikaa ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa palvelevan presidentti Dallin H. Oaksin seuraavia sanoja: ”Meitä on käsketty tekemään parannus synneistämme ja tulemaan Herran luokse särkynein sydämin ja murtunein mielin sekä nauttimaan sakramentti. – – Me todistamme, että olemme halukkaita ottamaan Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ja aina muistamaan Hänet ja pitämään Hänen käskynsä. Kun me pidämme tämän lupauksen, Herra uudistaa kasteemme puhdistavan vaikutuksen. Meidät tehdään puhtaiksi, ja Hänen Henkensä voi aina olla kanssamme.”¹⁰

Varoitamme kuitenkin, että ”sakramenttia ei ole asetettu nimenomaiseksi syntien anteeksiantoa takaavaksi keinoksi”¹¹. Toisin sanoen emme voi tietien tahtoen tehdä syntiä lauantai-iltana ja odottaa saavamme ihmeellisellä tavalla anteeksi ottamalla sunnuntaina palan leipää ja juomalla vähän vettä. Parannus on tapahtumasarja, joka vaatii myös osallistumista kuten katumusta ja synnin hylkäämistä. Vapahtaja pitää ennen synnintekoa suunniteltua parannusta vastenmielisenä.

Me olemme kelvollisia saamaan Jeesuksen Kristuksen puhdistavan voiman, kun nautimme sakramentin kelvollisina.¹² Se on keino varjella itsemme, ”niin ettei maailma saastuta” (OL 59:9). Kun Kristuksen oppia toteutetaan toistuvasti myöhempien aikojen pyhien matkalla kohti täydellisyyttä, kastetta seuraa ansaitusti Herran aterian sakramentti.

Meidän tulee kulkea tätä polkua, jossa kastetta ja Pyhän Hengen saamista seuraa sakramenttitoimitus. Sakramenttiin valmistautuminen edellyttää harkintaa ja tarkkaavaisuutta. Emme voi odottaa, että sakramentista muodostuu hengellinen kokemus, jos touhotamme, tekstailimme puhelimella tai kiinnitämme huomiota muihin häiriötekijöihin.

Tulkaa siis kirkkoon hyvissä ajoin. Kun sakramenttilaulu alkaa, pitäkää huoli siitä, että ajatuksenne keskittyvät Vapahtajaan, Hänen sovitustyöhönsä, Hänen rakkauteensa ja Hänen myötätuntoonsa. Rukoilkaa, että koette uudistumisen, kun nautitte sakramentin ja muistatte Häntä.

Opetus Ruandassa

Vuonna 1994 Ruandassa tapahtui hirvittävä kansanmurha. Parin kolmen kuukauden sisällä tapettiin 600 000 – 900 000 ihmistä.

Kirkko perusti viimein lähetyssurakunnan maan pääkaupunkiin Kigaliin. Seurakunta pärjäsi hyvin – ilman kokoaikaisia lähetyssaarnaajia. Vuonna 2011 olimme palvelemassa Afrikan kaakkoisella vyöhykkeellä, kun kuulumme suruksemme, ettei kirkkomme rekisteröinti Ruandassa ollut voimassa, mikä tarkoitti sitä, että toimintamme kirkkona oli laitonta. Saimme myös tietää, ettei seurakuntakeskuksemme, joka oli remontoitu kaksikerroksisesta omakotitalosta, ollut saanut asianmukaista kaavalupaa, jotta rakennuksessa voitaisiin pitää kirkon kokouksia. Neuvoteltuaan kahdentoista apostolin koorumin ensisijaisen yhteyshenkilön kanssa vyöhykkeen johtokunta teki tuskallisen päätöksen lakkauttaa seurakunta. Jäsenemme eivät enää voineet kokoontua kirkon kokouksiin.

Lakimiehet Kigalissa, Salt Lake Cityssä ja Johannesburgissa Etelä-Afrikassa alkoivat kiihkeästi etsiä ratkaisua ongelmiin. Samaan aikaan pyhät kyselivät kovasti, milloin he voisivat taas kokoontua yhteen. Kuukaudet kuluivat, eikä ratkaisua tai edistymistä kuulunut.

Noin kymmenen kuukauden kuluttua lensimme Kigaliin käydäksemme noiden pyhien luona ja yrittääksemme kohottaa heidän mielialaansa. Ennen matkaa pyysimme, että asia laitettaisiin temppelein rukousluetteloon ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin viikoittaisessa kokouksessa.

Tiistaina, joka edelsi suunniteltua matkaa Johannesburgista Kigaliin, meille kerrottiin, että valtiovalta oli yllättäen myöntänyt kirkolle väliaikaisen luvan toimia Kigalissa. Sitten saman viikon torstaina kaavoituslautakunta

myönsi poikkeusluvan kaavoitussäädökseen. Kigalilaiset pyhät saattoivat jälleen kokoontua rakennuksessamme rikkomatta lakia.

Kerrassaan ihmeellistä! Jäsenet saivat nopeasti tiedon, että seurakunta kokoontuisi sunnuntaina. Saavuimme perjantaina ja kutsuimme jäseniä tulemaan kirkkoon. Kun tuli sunnuntai, kaikki jäsenet – *jokainen* heistä – tulivat kirkkoon, ja myös monet heidän ystävänsä. He saapuivat hyvissä ajoin, innokkaina kokoontumaan jälleen yhteen. Kun sakramentti siunattiin ja jaettiin, saimme kaikki kokea erikoislaatuista uudistavaa, virkistävää ja puhdistavaa henkeä.

Muistamme, kuinka ihmettelimme kokouksessa, miksi emme joka viikko tunteneet tätä samaa henkeä, kun nautimme sakramentin. Katsoimme ympärillämme olevia pyhiä ja tajusimme, että he olivat tulleet tuntien sakramentin nälkää ja janoa. Heidän uskonsa, uutteruutensa ja kärsivällisyytensä toivat siunauksia meille kaikille. Lupasimme, että aina kun nauttisimme sakramentin, muistaisimme tämän kokemuksen kigalilaisten pyhien kanssa. Sitouduimme siihen, että mekin janoaisimme sakramentin nauttimisen tuomia siunauksia.

Muistattehan, että kun Vapahtaja oli asettanut sakramenttitoimituksen nefiläisten keskuudessa, Hän kertoi heille, että sakramentti oli avaintekijä siinä, että he asettaisivat perustuksensa Hänen kalliolleen. Hän sanoi:

”Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä näin [nauttia sakramentti]. Ja jos te aina teette näin, te olette siunattuja, sillä te olette minun kalliolleni rakennettuja.

Mutta joka teidän keskuudessanne tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, ei ole rakennettu minun kalliolleni, vaan on rakennettu hiekkaperustalle, ja kun sade lankeaa ja tulvat tulevat ja tuulet puhaltavat ja pieksevät heitä, he sortuvat.” (3. Nefi 18:12–13.)

Sakramentti on kaunis lahja, jonka saamme joka sunnuntai ja joka auttaa meitä maanpäällisessä edistymisessämme. Sakramentin välityksellä saamme kokea tärkeän osan Kristuksen oppia, joka tuo meidät lähemmäksi Vapahtajaamme ja antaa meidän kokea Hänen rakkautaan ja anteeksiantoaan elämässämme. Olemme joka

viikko kiitollisia näistä hetkistä, jotka auttavat meitä keskittymään Vapahtajaan.

”Juuri minua varten”

Eräs ystävämme Etelä-Afrikassa kertoi meille, kuinka hän oppi ymmärtämään tämän. Kun Diane oli uusi käännynnäinen, hän kävi kirkossa pienessä lähetyseurakunnassa Johannesburgin ulkopuolella. Eräänä sunnuntaina hän istui kirkossa paikassa, josta diakoni ei sakramenttia jakaessaan huomannut häntä. Diane oli pettynyt, muttei sanonut mitään. Eräs toinen jäsen huomasi tapahtuneen ja mainitsi siitä kokouksen jälkeen seurakunnanjohtajalle. Pyhäkoulun alkaessa Diane kutsuttiin tyhjään luokkahuoneeseen.

Paikalle tuli pappeudenhaltija. Tämä polvistui, siunasi leivän ja antoi palan Dianalle. Hän söi sen. Pappeudenhaltija polvistui jälleen, siunasi veden ja ojensi hänelle pienen kupin. Hän joi veden. Sen jälkeen Dianen mieleen tuli nopeasti kaksi ajatusta: ”Voi, hän [pappeudenhaltija] teki sen juuri minua varten”, ja sitten: ”Voi, Hän [Vapahtaja] teki sen juuri minua varten.” Diane tunsu taivaallisen Isän rakkauden juuri häntä kohtaan sakramentin aikana.

Se, että Diane ymmärsi Vapahtajan uhrin olevan juuri häntä varten, auttoi häntä tuntemaan läheisyyttä Vapahtajaan ja johti pakahduttavaan haluun pitää tuo tunne sydämessään – ei pelkästään sunnuntaisin vaan joka päivä. Hän ymmärsi, että vaikka hän sakramentin nauttiessaan istui seurakunnan joukossa, niin hänen joka sunnuntai uudistamansa liitot koskivat yksinomaan häntä itseään. Sakramentti auttoi – ja auttaa edelleen – Diane tuntemaan jumalallisen rakkauden voiman, ymmärtämään Herran käden vaikutuksen elämässään ja lähestymään Vapahtajaa.¹³

Meidän kutsumme on sama kuin Moronin:

”Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydelliseksi hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa; ja jos

te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa, te ette mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.

Ja vielä, jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, silloin te olette pyhitettyjä Kristuksessa Jumalan armosta, Kristuksen veren vuodattamisen kautta, mikä kuuluu Isän liittoon teidän syntienne anteeksiantamiseksi, niin että teistä tulee pyhiä, tahrattomia.” (Moroni 10:32–33.)

Näin tapahtuu, kun toteutamme Kristuksen oppia ja näemme sakramentin olevan seuraava toimitus kasteen ja Pyhän Hengen vastaanottamisen jälkeen. Tällä tavoin voimme ”[turvautua] täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan” (2. Nefi 31:19). Olemme hyvin kiitollisia sakramentista; kuinka se joka viikko opettaa meille, mitä Vapahtajamme teki meidän puolestamme, ja muistuttaa meitä siitä. Olemme hyvin kiitollisia Hänelle, koska tiedämme, että Hän teki sovitustyönsä meidän jokaisen puolesta.

Puhuessaan nefiläisille Vapahtaja sanoi, *kun* sateet, tuulet ja tulvat tulevat. Hän ei sanonut *jos*. Itse asiassa sateita, tuulia ja tulvia tulee jokaiselle. Mutta Hän kertoi meille, että voimme asettaa perustuksemme Hänen kalliolleen, kun turvaudumme Häneen nauttiessamme sakramentin (ks. 3. Nefi 15:9; 18:1).

Teidän jokaisen elämässä tulee aika, jolloin epäröitte mennä kirkkoon nauttimaan sakramentin. Jos sitä ei ole vielä tapahtunut, niin se tulee tapahtumaan. Mutta tietäkää, että jos noudatatte Vapahtajan ohjetta ja nautitte sakramentin särkynein sydämin ja murtunein mielin, yllenne vuodatetaan siunauksia, jotka pitävät teidät lujasti, vankasti ja vakaasti sillä lujalla perustalla, joka on Jeesus Kristus. Teidän päätöksenne tehdä niin vaikuttaa iankaikkisuuteen. Te asetatte perustuksenne Jeesukseen Kristukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaustilaisuudessa 26. syyskuuta 2017 pidetystä puheesta ”Come unto Christ” [Tulkaa Kristuksen luokse]

VIITTEET

1. Ks. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 2003, ”consolator”.
2. Ks. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, ”console”.
3. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 1.
4. Lukumäärään eivät sisälly kohdat, jolloin Isään viitataan pronomiinilla Hän.
5. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, luku 6, s. 119–131.
6. Ks. James E. Talmage, *Uskonkappaleet*, 1985, s. V–X.
7. Ks. Talmage, *Uskonkappaleet*, s. VI.
8. Talmage, *Uskonkappaleet*, s. 192.
9. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.2.
10. Ks. Dallin H. Oaks, ”Kristuksen erityistodistajat”, *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 14.
11. Talmage, *Uskonkappaleet*, s. 196.
12. Ks. Dallin H. Oaks, ”Sakramenttikokous ja sakramentti”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 17–20.
13. Ks. Dale G. Renlund, ”Jotta – – voisin vetää kaikki ihmiset luokseni”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 41.

JUMALAN PALVELEMINEN DIGITAALISELLA AIKAKAUDELLA

Adam C. Olson

kirkon lehdet

Yhtenä sunnuntaina kun sakramenttia oltiin jakamassa, eräs tuntemani seurakunnan Apuyhdistyksen johtaja otti esiin älypuhelimensa lukeakseen asiakirjaa ”Elävä Kristus – apostolien todistus”. Tämän Vapahtajaa koskevan apostolisen todistuksen innoittamana sisar tunsu uudistuneensa sitoumuksessaan muistaa Hänet aina.

Muutama päivä myöhemmin tämän sisaren myönteiset tuntemukset kuitenkin kaikkosivat nopeasti, kun hän sai postissa nimettömän kirjeen erältä seurakunnan jäseneltä. Kirjoittaja arvosteli häntä siitä, että hän oli näyttänyt huonoa esimerkkiä käyttämällä älypuheliniaan sakramenttikokouksessa. Kirje sai sisaren pois tolaltaan.

Hän ei tietenkään ollut tarkoittanut loukata ketään mobiililaitteensa käyttämisellä. Hän käytti sitä harvoin kappelialissa ja vain silloin, kun hän tunsu sen olevan asianmukaista. Mutta kirjeen saatuaan hän alkoi epäillä ajatuksiaan.

Uusi haaste

Jokaisella sukupolvella on haasteensa. Eräissä tutkimuksissa esitetään, että vuoteen 2020 mennessä useammalla ihmisellä on matkapuhelin (5,4 miljardilla) kuin juokseva vesi (3,5 miljardilla).¹ Jos tähän lisää tabletit, phabletit ja muut mobiililaitteet, ollaan maailmassa, joka painiskelee tämän kysymyksen kanssa: Mitkä ovat digitaalisten laitteiden asianmukaisen käytön säännöt?

Kun vanhemmat, johtajat ja opettajat pyrkivät päättämään, mitkä ovat digitaalisten laitteiden asianmukaisen käytön säännöt kirkon tilaisuuksissa, erilaiset mielipiteet ovat johtaneet toisinaan ristiriitaisiin tapoihin suhtautua digitaalisiin laitteisiin kirkon kokouksissa.

Kirkon johtajat ovat antaneet neuvoja tekniikan käyttämisen siunauksista ja vaaroista. He eivät kuitenkaan aina anna tarkkaan laadittuja sääntöjä kaikesta, mikä liittyy evankeliumin mukaiseen elämään (ks. Moosia 4:29–30). Jäsenten odotetaan tutkivan asiaa itsekseen ja etsivän päätösten tekemiseen Pyhän Hengen johdusta. Valitettavasti – kuten edellä kerrotussa tilanteessa – me toisinaan omaksumme paitsi jonkin tietyn kannan myös arvostelevan suhtautumisen niitä kohtaan, joiden kanta on erilainen.

Jumalan innoittamaa, Saatanan hyödyntämää

Jumala on suonut tekniikan siunauksia meidän hyödyksemme ja työnsä eteenpäin viemiseksi.² Niinpä vaikka jotkut jäsenet käyttävät digitaalisia laitteitaan epäasianmukaisesti, vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että ”meidän ei pidä antaa virheiden pelkäämisen pidätellä meitä saamasta niitä suurenmoisia siunauksia, joita nämä työvälineet voivat tarjota”.³ Meidän tulee oppia käyttämään niitä asianmukaisesti ja opettaa lapsiämmekin tekemään niin.

Mobiililaitteet auttavat kirkon jäseniä tutkimaan evankeliumia, tekemään sukututkimus- ja

Mieti näitä kolmea periaatetta, jotka koskevat laitteiden asianmukaista käyttämistä kappelisalissa.

temppeilyötä sekä kertomaan evankeliumista. Esimerkiksi tammikuussa 2018 Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovellusta käytti yli kolme miljoonaa ihmistä. Heidän tutkimiseen käyttämänsä aika vastasi yhteensä yli tuhatta vuotta.

Siunausten huomioimisen lisäksi kirkon johtajat ovat myös varoittaneet mahdollisista vaaroista, kuten hukkaan heitetystä ajasta, vahingoittuneista ihmissuhteista ja synnin pauloihin joutumisesta.⁴ Kirkon tilaisuuksissa laitteiden epäasiallinen käyttö voi häiritä meidän omaa ja muiden jumalanpalvelusta ja oppimista, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä luodessamme suhdettamme Jumalaan.

Nämä vaarat eivät kuitenkaan liity pelkästään digitaalisiin laitteisiin. ”Jotkin näistä työkaluista – kuten mikä tahansa työkalu taitamattoman tai harjaantumattoman käsissä – voivat olla vaarallisia”, presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti on opettanut. ”Sama pätee siihen, kuinka ihmiset päättävät käyttää televisiota tai elokuvia tai jopa kirjastoa. Saatana on aina kerkeä hyödyntämään uusien keksintöjen kielteistä voimaa, turmelemaan, häpäisemään ja mitätöimään mitä tahansa hyvää vaikutusta.”⁵

Mobiililaitteita sakramenttikokouksessa

Kun ottaa huomioon näiden digitaalisten laitteiden tarjoamat mahdolliset siunaukset – sekä mahdolliset häiriötekijät – kuinka

jäsenet päättävät, miten niihin tulee suhtautua? Joseph Smith esitti, että periaatteeseen pohjautuvassa suhtautumistavassa on voimaa, sanoessaan: ”Opetan heille oikeita periaatteita, ja he hallitsevat itse itseään.”⁶

Tässä tarkastelemme periaatteita, jotka voivat olla hyödyllisiä tehtäessä päätöksiä mobiililaitteiden käytöstä sakramenttikokouksessa. Digitaalisten laitteiden asianmukaista käyttöä oppitunneilla käsitellään sivulla 30 olevassa artikkelissa ”Opeta tekniikan avulla – saa nuoret osallistumaan digitaalisessa maailmassa”, jonka on kirjoittanut veli Brian K. Ashton, toinen neuvonantaja pyhäkoulun ylimmässä johtokunnassa.

Periaate 1: Valintani tukevat Jumalan palvelemista.

Sakramenttikokous on sitä varten, että omistamme hartautemme Korkeimmalle (ks. OL 59:10). Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut, että meidän tulee silloin keskittyä uudistamaan liittomme ja uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa.⁷ Sen, mitä päätämme tehdä sakramenttikokouksessa, tulisi auttaa meitä tekemään näitä asioita.

Näin keskittyen me voisimme tarvittaessa käyttää laitteitamme asianmukaisesti:

- *Edistämään omaa jumalanpalvelustamme.* Jäsen voisi käyttää digitaalilaitetta sakramenttikokouksen aikana etsiäkseen pyhien kirjoitusten kohtia, laulaakseen kirkon lauluja tai tehdäkseen muistiinpanoja hengellisistä vaikutelmista.
- *Palvellaksemme.* Piispa saattaa huomata jonkun uuden tai vähemmän aktiivisen jäsenen pujahtavan kappelsalin takaosaan sakramenttikokouksen aikana, ja Hengen innoituksesta piispa voisi lähettää viestin seurakunnan lähetystyönjohtajalle, jotta kokouksen jälkeen tämä menisi tervehtimään jäsentä ja kutsumaan hänet Evankeliumin periaatteet -luokkaan.
- *Helpottamaan välttämätöntä yhteydenpitoa.* Lääkärit, ensihoitajat ja muut päivystävät ammatti-ihmiset voivat osallistua jumalanpalvelukseen, koska he tietävät, että heihin voidaan tarvittaessa saada yhteyksiä mobiililaitteella.

Kun pyrimme keskittymään Vapahtajaan, on tärkeää muistaa, että käyttämämme laite voi helpottaa tutkimistamme, mutta se ei voi tehdä oppimista meidän puolestamme. Se voi antaa meille pohdittavaa, mutta se ei voi tehdä pohtimista meidän puolestamme. Se voi jopa auttaa meitä muistamaan rukoilla, mutta rukoileminen on sel-laista, mitä meidän täytyy tehdä itse.

Vanhin Bednar on opettanut, että meidän suhteemme Jumalaan on todellinen, ei virtuaalinen.⁸ Sitä ei voi kaksoisnapsauttaa eikä ladata omaan käyttöön.⁹ Vaikka Apuyhdistyksen johtaja, josta kerroin tämän artikkelin alussa, käyttikin puhelintaan apuna keskittämiseen ajatuksensa Kristukseen, niin hän ei uudistanut liittoa puhelimensa kanssa – hän uudisti liiton Kristuksen kanssa. Se matka, jonka aloittamiseen hän sai apua laitteestaan, hänen täytyi taivaltaa itse ajatuksin, rukouksin ja teoin.

Periaate 2: Minimoin häiriötekijät.

Meidän kaikkien tulee pyrkiä luomaan ympäristö, joka lisää keskittymistämme jumalanpalvelukseen ja oppimiseen. Häiriötekijöiden minimoiminen on tärkeää. Tämä periaate pätee moniin tilanteisiin – alkaen siitä, kuinka käymme keskusteluja tai kohtelemme touhukkaita lapsia, aina siihen, kuinka käytämme digitaalisia laitteitamme.

Laite, joka on suunniteltu tekemään hyvin monia asioita, voi olla häiriöksi hyvin monin tavoin. Ilmiselvästi videoiden katseleminen, musiikin kuunteleminen tai pelien pelaaminen tekee huomion kiinnittämisen sakramenttikokoukseen vaikeaksi. Mutta niin tekee sekin, että tarkistamme sähköpostia, tekstiviestejä, sosiaalista mediaa, urheilutuloksia ja monia muita piippauksia, koputuksia ja kuvakkeita, jotka vetävät meitä tapahtumiin, ihmissuhteisiin ja keskusteluihin, joita on kokouksen ulkopuolella. Kaikki tämä ja moni muukin voivat häiritä meitä ja muita – jopa useita penkkirivejä meitä kauempana olevia.

Niiden, jotka haluavat poistaa digitaaliset häiriötekijät kokonaan, voi olla asianmukaista jättää omat laitteensa kotiin tai sulkea ne. Niille, jotka käyttävät laitteitaan jumalanpalveluksensa tukena mutta haluavat välttää muiden

häiritsemistä, voisi riittää se, että he panevat laitteen äänettömälle, ”älä häiritse” -tilaan tai lentotilaan.¹⁰

Periaate 3: Keskityn omaan jumalanpalvelukseeni.

Aina tulee olemaan yhden- jos toisenkinlaisia häiriötekijöitä, eivätkä ne kaikki ole digitaalisia. Niitä voivat olla touhukas pienokainen, suriseva hyönteinen tai ulkoa kuuluva liikenteen melu. Meillä on ensisijainen vastuu siitä, mitä me saamme jumalanpalveluksestamme. Jos siis joku unohtaa laittaa puhelimensa lentotilaan, niin meidän tulee yrittää laittaa itsemme ”älä välitä häiriötekijöistä” -tilaan.

Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”Jokaisella kirkon jäsenellä on vastuu hengellisestä vahvistumisesta, jota voi tapahtua sakramenttikokouksessa.”¹¹

Jos huomaamme ympärillämme olevien käyttävän omaa laitettaan, meidän tulee varoa, ettemme oleta heidän käyttävän sitä sopimattomalla tavalla vain koska kyse on digitaalisesta laitteesta. Jos tämä henkilö on lapsi tai joku, josta meidät on kutsuttu olemaan vastuussa, saattaa olla asianmukaista tarkistaa Hengen ohjauksen mukaan, miten hän käyttää laitetta. Muussa tapauksessa yritämme jatkaa omaa jumalanpalvelustamme.

Opimme yhdessä

Lausunnossa, joka kattaa nämä periaatteet, presidentti Oaks on neuvonut meitä: ”Sakramenttikokouksen aikana – ja varsinkin sakramenttipalvelun aikana – meidän tulee keskittyä jumalanpalvelukseen ja pidättäytyä kaikista muista puuhista, varsinkin sellaisesta käytöksestä, joka voisi häiritä muiden jumalanpalvelusta.”¹²

On monia muitakin periaatteita, jotka voivat osaltaan opastaa laitteidemme käyttöä. Kun digitaalisista laitteista tulee entistä tavanomaisempi osa kulttuuriamme, meidän tulee yhdessä pohtia kysymyksiä siitä, mikä on sopivaa. Koska jokainen tilanne on ainutlaatuinen ja tekniikka jatkaa kehittymistä, meidän tulee jatkuvasti tarkastella omaa käyttötämme, miettiä uusia tai erilaisia näkemyksiä ja olla halukkaita antamaan muille anteeksi samalla kun opimme yhdessä. ■

VIITTEET

1. Ks. ”10th Annual Cisco Visual Networking Index (VNI) Mobile Forecast Projects 70 Percent of Global Population Will Be Mobile Users”, 3. helmikuuta 2016, newsroom.cisco.com.
2. Ks. David A. Bednar, ”Apostoli antaa sosiaalista mediaa koskevia neuvoja”, *Liahona*, tammikuu 2015, s. 17; *Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 18–19.
3. Artikkelissa Sarah Jane Weaver, ”Elder Bednar Tells 2016 Mission Presidents Not to Fear Technology”, 6. heinäkuuta 2016, news.lds.org.
4. Ks. ”Elder Bednar Tells 2016 Mission Presidents Not to Fear Technology”.
5. M. Russell Ballard, ”Evankeliumista kertominen Internetin avulla”, *Liahona*, kesäkuu 2008, s. K2.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 297.
7. Ks. Dallin H. Oaks, ”Sakramenttikokous ja sakramentti”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 17–20.
8. Ks. David A. Bednar, ”Asiat niin kuin ne todella ovat”, *Liahona*, kesäkuu 2010, s. 22–31.
9. Ks. Scott D. Whiting, ”Digital Detachment and Personal Revelation”, *Ensign*, maaliskuu 2010, s. 16–21.
10. Ks. M. Russell Ballard, ”Olkaa levollisia ja tietäkää, että minä olen Jumala”, kirkon koululaitoksen hartaustilaisuus, 4. toukokuuta 2014; lds.org/broadcasts.
11. Russell M. Nelson, ”Jumalan palveleminen sakramenttikokouksessa”, *Liahona*, elokuu 2004, s. 14.
12. Dallin H. Oaks, ”Sakramenttikokous ja sakramentti”, s. 18.

Brian K. Ashton

toinen neuvonantaja
pyhäkoulun ylimmässä
johtokunnassa

Opeta tekniikan avulla – **SAA NUORET OSALLISTUMAAN DIGITAALISESSA MAAILMASSA**

*Kuinka tekniikasta voi tulla luokahuoneessa
vihollisen sijaan liittolainen?*

Kun vierailen seurakunnissa ja vaarnoissa kaikkialla kirkossa, nuorten opettajat ja johtohenkilöt kysyvät usein: ”Kuinka estämme digitaalisten laitteiden aiheuttamaa häiriötä luokassa?” Samaan aikaan monet parhaimmista nuorten opettajista, joita olen tarkkaillut, aloittavat oppitunnin sanomalla ”Ottakaapa puhelimenne esiin ja etsikääpä...”. Siksi haluaisin sanoa muutamia asioita, joita olen oppinut siitä, kuinka autamme nuoria käyttämään tekniikkaa evankeliumiluokassa vanhurskain ja hyödyllisin tavoin.

Tekniikkaa koskevia profetioita

Profeetat ja apostolit ovat puhuneet meille tekniikan siunauksista ja kertoneet meille, kuinka taivaallinen Isä on antanut meille tekniikkaa, joka auttaa meitä viemään Hänen työtään eteenpäin yhä nopeammassa tahdissa. Vuonna 1862 presidentti Brigham Young (1801–1877) opetti: ”Jokainen tieteen ja taiteen alalla tehty keksintö, joka on todella tosi ja ihmiskunnalle hyödyksi, on annettu suorana ilmoituksena Jumalalta. – – Se on annettu tien valmistamiseksi totuuden lopulliselle voittokululle ja maan lunastamiselle synnin ja Saatanan vallasta. Meidän tulee käyttää näitä kaikkia suuria keksintöjä hyödyksi – – ja antaa lastemme hyötyä kaikenlaisesta hyödyllisestä tiedosta, joka

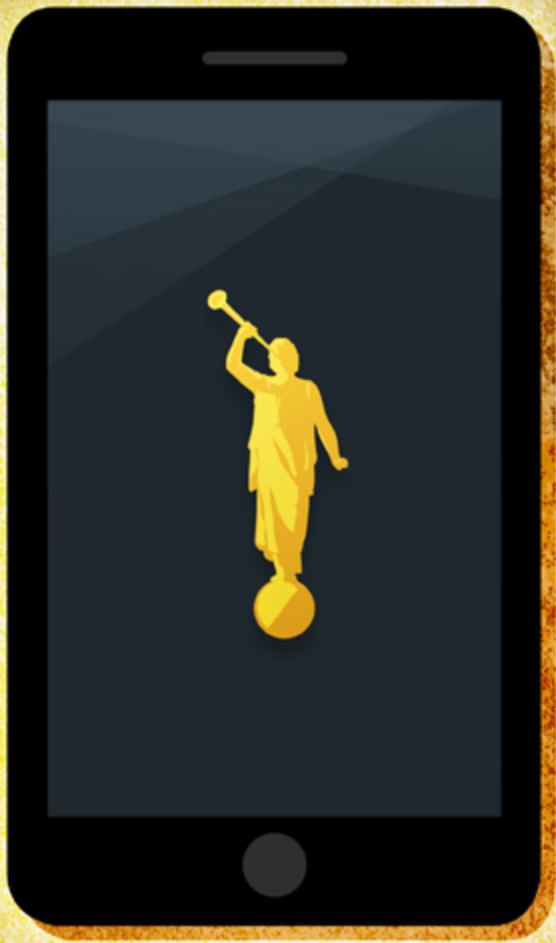
valmistaa heitä astumaan eteenpäin ja tekemään tehokkaasti oman osansa suuressa työssä.”¹

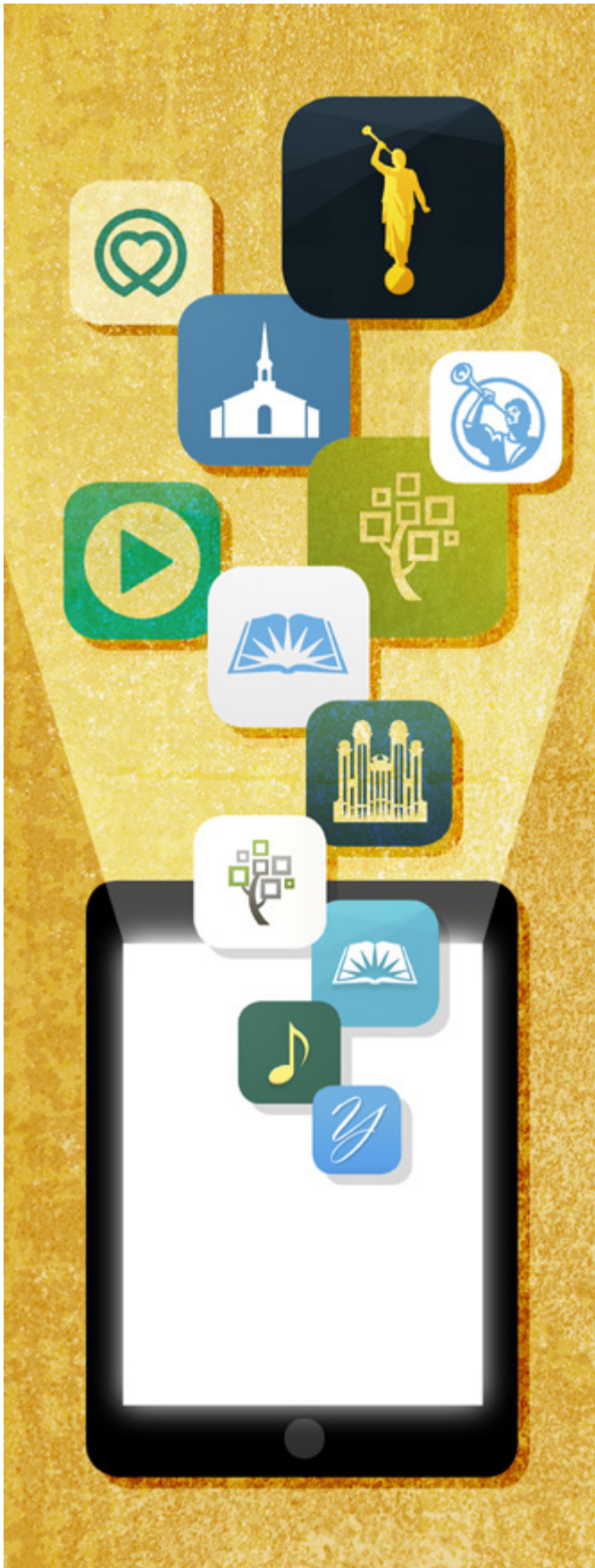
Digitaalisten laitteiden käyttäminen vanhurskaissa toiminnoissa

Omassa elämässäni evankeliumin tutkimiseni on rikastunut suuresti, kun olen käyttänyt Evankeliumiaiheinen kirjasto -mobiilisovelluksessa olevia pyhiä kirjoituksia ja muita lähteitä.

Nuoriamme on valmisteltu tutkimaan, opettamaan ja saarnaamaan evankeliumia jokapäiväisessä elämässä ja kokoaikaisina lähetyssaarnaajina hyödyntäen tekniikkaa tavoilla, joita me olemme alkaneet vasta huomata. Koska vastustaja yrittää käyttää jokaista hyvää ja hyödyllistä keksintöä omiin jumalattomiin tarkoituksiinsa, meidän velvollisuutenamme vanhempina, johtohenkilöinä ja opettajina on auttaa nuoria oppimaan, kuinka käyttää tekniikkaa vanhurskain ja hyödyllisin tavoin nuoresta pitäen.

Koti on paras paikka tämän oppimiseen. (Hyödyllisiä lähteitä etsivät vanhemmat voivat käyttää sivupalkissa lueteltua kirkon aineistoa.) Evankeliumiluokassa tarjotaan myös tärkeitä tilaisuuksia auttaa nuoria yhdistämään digitaaliset laitteensa vanhurskaksiin toimintoihin ja tuntemaan Pyhän Hengen läsnäoloa. Seuraavassa on muutamia

keinoja, joilla opettajat ja johtohenkilöt voivat auttaa sen toteutumisessa.

Aseta periaatteisiin pohjautuvia odotuksia

Aseta tekniikan käytölle luokkahuoneessa odotuksia, jotka pohjautuvat periaatteisiin. Yksi tärkeä periaate voisi olla: ”Tarkoituksenamme luokassa on oppia evankeliumia Pyhän Hengen välityksellä. Digitaalisten laitteiden käyttömme tulisi auttaa meitä tässä pyrkimyksessä eikä häiritä sitä.” Tämä on paljon tehokkaampi kuin esimerkiksi sääntö: ”Emme käytä sosiaalista mediaa oppitunnilla.” Tämä sääntö antaa ymmärtää, että sosiaalinen media on pahasta. Sen sijaan periaate jättää avoimeksi mahdollisuuden käyttää sosiaalista mediaa luokassa asianmukaisella tavalla, kuten esimerkiksi niin, että otamme yhteyttä poissaolijoihin, jotta he tietäisivät, että heitä kaivataan, ja kutsumme heitä tulemaan mukaan seuraavalla viikolla.

Me vahingoitamme nuoria säännöillä, jotka saavat jonkin käytöksen kuulostamaan väärältä, vaikka se ei ole sitä. Se saa aikaan hämmennystä tekniikan käyttämisestä muissa tilanteissa, ja tilaisuus opettaa tekniikan asianmukaista käyttöä menetetään. Odotusten, joita asetamme luokissamme yhdessä nuorten kanssa, tulisi soveltua heidän ikäänsä ja kypsyyteensä.

Tutustu tekniikkaan

Älä anna oman pelkosi tekniikkaa kohtaan tai vähäisen ymmärryksesi asiasta estää nuoria käyttämästä digitaalisia laitteita asianmukaisella tavalla. Eräästä seurakunnasta kerrottiin, että he järjestivät opettajille koulutusta digitaalisten laitteiden käyttämisestä evankeliumin tutkimisessa. He huomasivat, että kun opettajat tulivat taitavammiksi tekniikan käytössä, he myös innostuivat enemmän digitaalisten laitteiden käyttämisestä evankeliumin tutkimisessa. Lisäksi ongelma, joka koski digitaalisten laitteiden aiheuttamaa häiriötä luokassa, lähestulkoon katosi.

Tee oppiaiheista interaktiivisia

Olen havainnut, että paras tapa auttaa oppilaita käyttämään tekniikkaa vanhurskaasti on tehdä oppiaiheista interaktiivisia ja ottaa digitaaliset laitteet mukaan oppiaihesuunnitelmaan. Olen huomannut, että oppilaat käyttävät luokissa harvoin matkapuhelimiaan asiattomasti, kun opettajat esittävät innoitettuja kysymyksiä, oppilaat ovat mukana oppiaiheessa ja tuntevat opettajan rakastavan heitä ja Pyhä Henki on läsnä.

LUKU 6

Jumalan lahja ja voima

Tämä on luku 6 uudessa neliosaisessa kerronnallisessa kirkon historiassa nimeltä Pyhät – kertomus Jeesuksen Kristuksen kirkosta myöhempinä aikoina. Kirja tulee pian saataville painettuna 14 kielellä, Evankeliumi-aiheinen kirjasto -sovelluksen kirkon historian osastossa ja verkossa sivustolla pyhät.lds.org. Heinäkuun numerossa julkaistu luku 5 käsittelee Mormonin kirjan käännöksen 116 ensimmäisen sivun katoamista vuonna 1828.

Kun Joseph palasi Harmonyyn kesällä 1828, Moroni ilmestyi hänelle jälleen ja otti levyt pois. ”Jos olet riittävän nöyrä ja katuva”, enkeli sanoi, ”saat ne taas syyskuun 22. päivänä.”¹

Synkeys varjosti Josephin mieltä.² Hän tiesi olleensa väärässä, kun ei ollut piitannut Jumalan tahdosta vaan oli antanut käsikirjoituksen Martinin käsiin. Nyt Jumala ei enää uskonut hänen haltuunsa levyjä eikä kääntäjiä. Hän tunsii ansaitsevansa minkä tahansa rangaistuksen, jonka taivaat lähettäisivät hänen tielleen.³

Syylisyyden ja katumuksen painamana hän lankesi polvilleen, tunnusti syntinsä ja pyysi anteeksiantoa. Hän pohdiskeli, missä hän oli tehnyt väärin ja mitä hän voisi tehdä paremmin, jos Herra antaisi hänen taas kääntää.⁴

Kun Joseph sitten eräänä heinäkuun päivänä oli kävellemässä jonkin matkan päässä talostaan, hänelle ilmestyi Moroni. Enkeli antoi hänelle kääntäjät, ja Joseph näki niissä jumalallisen sanoman: ”Jumalan tekoja ja aikeita ja tarkoituksia ei voida tehdä tyhjäksi, eivätkä ne voi raueta.”⁵

Sanat rauhoittivat, mutta pian niitä seurasi nuhde. ”Kuinka ankaria olivatkaan käskysi”, Herra sanoi. ”Sinä et olisi saanut pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa.” Hän

käski Josephia olemaan huoleellisempi pyhien asioiden kanssa. Kultalevyissä oleva aikakirja oli tärkeämpi kuin Martinin maine tai Josephin halu miellyttää ihmisiä. Jumala oli valmistanut sen uudistaakseen muinaisen liittonsa ja opettaakseen kaikkia ihmisiä turvaamaan pelastuksessaan Jeesukseen Kristukseen.

Herra kehotti Josephia muistamaan Hänen armollisuutensa. ”Tee siis parannus siitä, mitä olet tehnyt”, Hän käski, ”niin olet yhä valittu.” Jälleen kerran Hän kutsui Josephin profeetakseen ja näkijäkseen. Hän kuitenkin kehotti Josephia ottamaan varteen Hänen sanansa.

”Ellet sitä tee”, Hän julisti, ”sinusta luovutaan ja sinusta tulee muiden ihmisten kaltainen eikä sinulla enää ole lahjaa.”⁶

Sinä syksynä Josephin vanhemmat matkasivat etelään Harmonyyn. Lähes kaksi kuukautta oli kulunut siitä, kun Joseph oli lähtenyt heidän kodistaan Manchesterissa, eivätkä he olleet kuulleet hänestä mitään. He olivat huolissaan siitä, että kesän murheet olivat järkyttäneet pahoin Josephia. Muutamassa viikossa hän oli menettänyt ensimmäisen lapsensa, miltei menettänyt vaimonsa ja menettänyt käsikirjoitussivut. He halusivat varmistaa, että Joseph ja Emma olivat hyvässä kunnossa.

Joseph vanhempi ja Lucy olivat enää vajaan kahden kilometrin päässä määränpäästään, kun he suureksi ilokseen näkivät Josephin seisovan heidän edellään tiellä ja näyttävän levolliselta ja onnelliselta. Joseph kertoi

heille menettäneensä Jumalan luottamuksen, tehneensä parannuksen synneistään ja saaneensa ilmoituksen. Herran nuhde oli tuottanut hänelle tuskaa, mutta kuten profeetat muinoin hän oli kirjoittanut ilmoituksen muistiin muiden luettavaksi. Se oli ensimmäinen kerta, jolloin hän oli koskaan kirjoittanut muistiin Herran hänelle antaman sanan.

Joseph kertoi vanhemmilleen myös, että Moroni oli sittemmin palauttanut levyt ja kääntäjät. Enkeli oli näyttänyt tyytyväiseltä, Joseph kertoi. ”Hän sanoi minulle, että Herra rakasti minua uskollisuuteni ja nöyryyteni vuoksi.”

Aikakirja oli nyt talossa hyvässä tallessa, piilotettuna kirstuun. ”Emma toimii nyt kirjurinani”, Joseph kertoi heille, ”mutta enkeli sanoi, että Herra lähettäisi kirjurikseni jonkun toisen, ja minä luotan siihen, että niin tapahtuu.”⁷

Seuraavana keväänä Martin Harris matkusti Harmonyyn tuomaan huonoja uutisia. Hänen vaimonsa oli nostanut oikeudessa kanteen väittäen, että Joseph oli huijari, joka uskotteli kääntävänsä tekstiä kultalevyistä. Martin odotti nyt saavansa haasteen ja joutuvansa todistamaan oikeudessa. Hänen olisi ilmoitettava, että Joseph oli huijannut häntä, tai Lucy syyttäisi häntäkin petoksesta.⁸

Martin painosti Josephia antamaan hänelle lisää todisteita siitä, että levyt olivat olemassa. Hän halusi kertoa oikeudelle kaiken kääntämisestä mutta pelkäsi, ettei häntä uskottaisi. Olihan Lucy sentään tutkinut Smithien talon eikä ollut koskaan löytänyt aikakirjaa. Ja vaikka Martin oli toiminut Josephin kirjurina kaksi kuukautta, ei hän itsekään ollut koskaan nähnyt levyjä eikä voisi todistaa nähneensä niitä.⁹

Joseph esitti Herralle tämän kysymyksen ja sai vastauksen ystävälleen. Herra ei kertoisi, mitä Martinin pitäisi sanoa oikeudessa, eikä Hän antaisi tälle lisää todisteita, ennen kuin Martin päättäisi olla nöyrä ja osoittaa uskoa. ”Elleivät he usko minun sanojani, he eivät uskoisi sinua, palvelijani Joseph”, Hän sanoi, ”vaikka voisit näyttää heille kaikki nämä esineet, jotka minä olen antanut sinun haltuusi.”

Herra lupasi kuitenkin olla Martinille armollinen, jos tämä tekisi samoin kuin Joseph oli tehnyt sinä kesänä ja nöyrytyisi, turvaisi Jumalaan ja oppisi virheistään. Herra sanoi, että kolme uskollista silminnäkiä näkisivät aikanaan levyt ja Martin voisi olla yksi heistä, jos hän lakkaisi tavoittelemasta muiden hyväksyntää.¹⁰

Ennen kuin Herra päätti sanansa, Hän lausui julistuksen. ”Jos tämä sukupolvi ei paaduta sydäntään”, Hän sanoi, ”minä perustan kirkkoni sen keskuuteen.”¹¹

Joseph pohti näitä sanoja Martinin jäljentäessä ilmoitusta. Sitten hän ja Emma kuuntelivat, kun Martin luki sen heille tarkistaakseen, että se oli oikein. Heidän kuunnelllessaan Emman isä tuli huoneeseen ja jäi myös kuuntelemaan. Kun ilmoitus oli luettu, hän kysyi, kenen sanoja ne olivat.

”Jeesuksen Kristuksen sanoja”, Joseph ja Emma selittivät.

”Minä pidän sitä kaikkea harhakuvitelmana”, Isaac sanoi. ”Hylätkää se.”¹²

Emman isästä välittämättä Martin otti oman jäljennöksensä ilmoituksesta ja nousi postivaunuihin lähtien kotia kohti. Hän oli tullut Harmonyyn hakemaan todisteita levyistä, ja hän lähti sieltä mukanaan ilmoitus, joka todisti niiden olevan olemassa. Hän ei voisi käyttää sitä oikeudessa, mutta hän palasi Palmyraan tietäen, että Herra piti hänet mielessään.

Seistessään myöhemmin tuomarin edessä Martin esitti yksinkertaisen, voimallisen todistuksen. Käsi kohotettuna kohti taivasta hän todisti kultalevyjen olemassaolosta ja julisti, että hän oli omasta tahdostaan antanut Josephille 50 dollaria Herran työn tekemiseen. Koska todisteita Lucyn syytösten perusteiksi ei ollut, oikeus hylkäsi jutun.¹³

Sillä aikaa Joseph jatkoi kääntämistä rukoillen, että Herra lähettäisi hänelle pian uuden kirjurin.¹⁴

Manchesterissa taasen eräs nuorukainen nimeltä Oliver Cowdery oli majoittunut Josephin vanhempien luo. Oliver oli vuoden Josephia nuorempi, ja syksyllä 1828 hän oli aloittanut koulun opettajana parin kilometrin päässä Smithien maatilalta etelään.

Opettajat olivat usein täysihoidossa oppilaidensa perheiden luona, ja kuultuaan huhuja Josephista ja kultalevyistä Oliver kysyi, voisiko hän asua Smithieillä. Alkuun hän sai nyhdettyä perheeltä vain muutaman tiedonmurun. Varustettu käsikirjoitus ja paikalliset juorut olivat tehneet perheen niin varovaiseksi, että he vaikenivat.¹⁵

Mutta opettaessaan talvella 1828–1829 Smithien lapsia Oliver ansaitsi isäntäväkensä luottamuksen. Näihin aikoihin

Joseph vanhempi oli palannut Harmonyyn tekemältään matkalta mukanaan ilmoitus, jossa Herra julisti aloittavansa pian ihmeellisen työn.¹⁶ Siihen mennessä Oliver oli osoittautunut vilpittömäksi totuudenetsijäksi, ja Josephin vanhemmat kertoivat hänelle heidän poikansa jumalallisesta kutsumuksesta.¹⁷

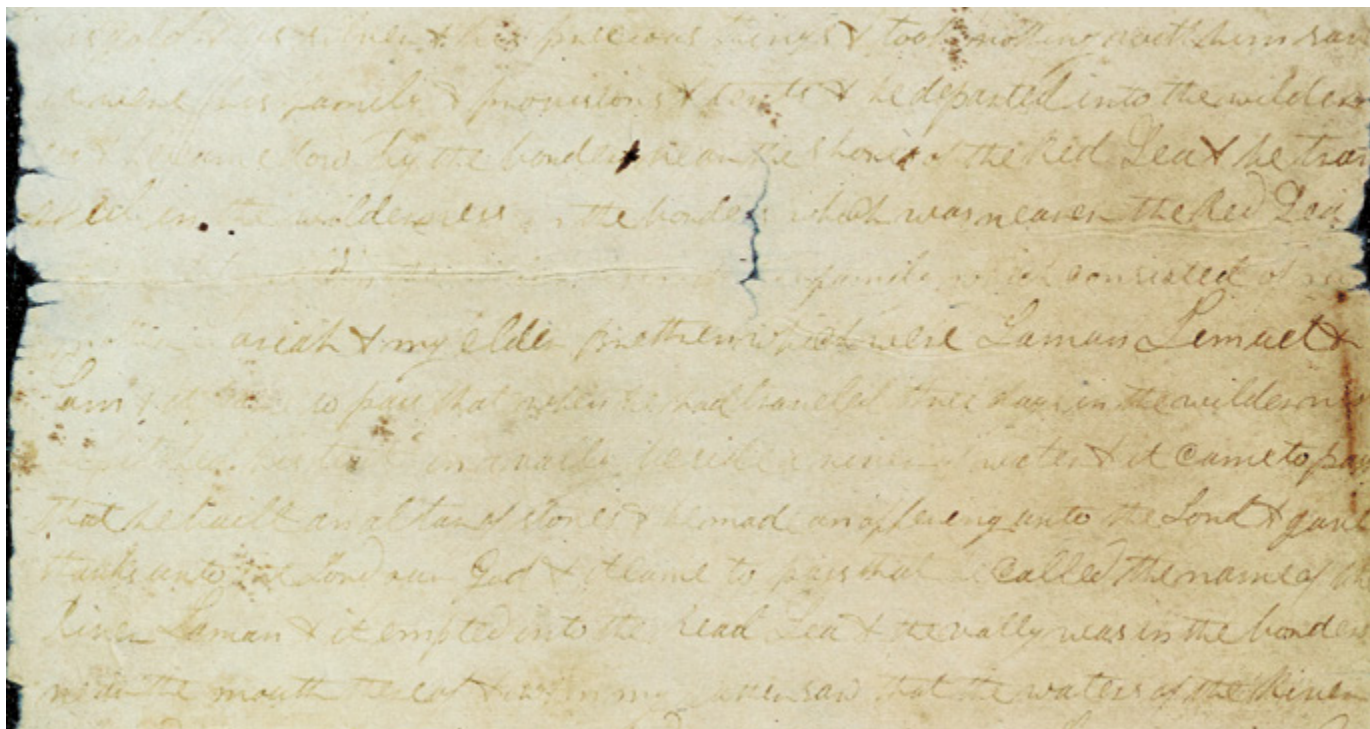
Heidän kertomansa kiehtoi Oliveria, ja hän halusi innokkaasti auttaa kääntämisessä. Josephin tavoin Oliver oli tyytymätön silloisiin kirkkoihin ja uskoi

ihmeiden Jumalaan, joka ilmoittaa edelleen tahtonsa ihmisille.¹⁸ Mutta Joseph ja kultalevyt olivat kaukana, eikä Oliver tiennyt, kuinka hän voisi auttaa työssä, jos hän pysyisi Manchesterissa.

Eräänä kevätpäivänä, kun sade rummutti Smithien kattoa, Oliver kertoi perheelle, että hän halusi kouluvuoden päätyttyä mennä Harmonyyn auttamaan Josephia. Lucy ja Joseph vanhempi kehottivat häntä kysymään Herralta, olivatko hänen halunsa oikeanlaisia.¹⁹

Vetäydyttyään yöpuulle Oliver rukoili yksinään tietääkseen, oliko se, mitä hän oli kuullut kultalevyistä, totta. Herra näytti hänelle näyn kultalevyistä ja Josephin ponnisteluista niiden kääntämiseksi. Oliverin valtasi rauhallinen tunne, ja hän tiesi silloin, että hänen pitäisi tarjoutua Josephin kirjuriksi.²⁰

Oliver ei kertonut rukouksestaan kenellekään. Mutta heti kouluvuoden päätyttyä hän ja Josephin veli Samuel lähtivät jalkaisin kohti Harmonyä, joka oli yli sadanviidenkymmenen kilometrin päässä. Tie oli kevätsateen jäljiltä

Oliver Cowdery oli kirjuri tässä Mormonin kirjan sivua käännettäessä.

loskainen ja kurainen, ja siinä vaiheessa, kun Oliver ja Samuel saapuivat Josephin ja Emman ovelle, Oliver oli palelluttanut yhden varpaansa. Silti hän oli innokas tapamaan pariskunnan ja näkemään itse, kuinka Herra toimi nuoren profeetan kautta.²¹

Oliverin saavuttua Harmonyyn tuntui kuin hän olisi ollut siellä aina. Joseph puhui hänen kanssaan pitkälle yöhön, kuunteli hänen kertomustaan ja vastasi hänen kysymyksiinsä. Oli ilmiselvää, että Oliver oli saanut hyvän koulutuksen, ja Joseph otti kernaasti vastaan Oliverin tarjouksen toimia kirjurina.

Oliverin nyt tultua Josephin ensimmäinen tehtävä oli varmistaa hyvät työskentelyolosuhteet. Hän pyysi Oliveria laatimaan sopimuksen, jossa hän lupasi maksaa apelleen pienestä puutalosta, jossa hän ja Emma asuivat, sekä ladosta, viljelysmaasta ja läheisestä purosta.²² Koska Emman vanhemmat kantoivat huolta tyttärensä hyvinvoinnista, he suostuivat ehtoihin ja lupasivat osaltaan tynnytellä naapurustoa, joka tunsu pelkoa Josephia kohtaan.²³

Sillä välin Joseph ja Oliver aloittivat kääntämisen. Heidän yhteistyönsä sujui hyvin – viikkokausia kerrallaan – Emman usein hoitaessa samassa huoneessa päivittäisiä askareitaan.²⁴ Toisinaan Joseph käänsi siten, että hän katsoi kääntäjien läpi ja luki levyissä olevat kirjoitusmerkit englanniksi.

Usein hän piti mukavampana käyttää yksittäistä näkijänkiveä. Hänellä oli tapana panna näkijänkivi hattuunsa, painaa kasvonsa hattua vasten estääkseen valoa näkymästä ja katsoa kiveä. Kivistä hohtava valo loisti pimeydessä paljastaen sanat, jotka Joseph saneli Oliverin kirjoittaessa ne nopeasti muistiin.²⁵

Herran ohjeen mukaisesti Joseph ei yrittänyt kääntää uudelleen sitä, minkä hän oli kadottanut. Sen sijaan hän ja Oliver jatkoivat aikakirjaa eteenpäin. Herra ilmoitti, että Saatana oli houkutellut jumalattomia ihmisiä viemään sivut, muuttamaan niissä olevat sanat ja käyttämään niitä herättääkseen epäilyksiä käännöstä kohtaan. Mutta Herra vakuutti Josephille, että Hän oli innoittanut muinaisia profeettoja, jotka olivat valmistaneet levyt, niin että he sisällyttivät niihin kadotetusta aineistosta toisen, täydemmän kertomuksen.²⁶

”Minä saatan häpeään ne, jotka ovat muuttaneet minun sanojani”, Herra sanoi Josephille. ”Minä näytän heille, että minun viisauteni on suurempi kuin Perkeleen viekkaus.”²⁷

Josephin kirjuri toimiminen sykhdytti Oliveria. Päivä toisensa jälkeen hän kuunteli, kun hänen ystävänsä saneli kahden suuren sivilisaation, nefiläisten ja lamanilaisten, monimutkaista historiaa. Hän sai tietää vanhurskaista ja jumalattomista kuninkaista, kansasta, joka joutui orjuuteen ja vapautui siitä, eräästä muinaisesta profeetasta, joka käänsi näkijänkivien avulla aikakirjoja, jotka olivat

löytyneet luita täynnä olevilta niityiltä. Josephin lailla tuo profeetta oli ilmoituksensaaja ja näkijä, jota oli siunattu Jumalan lahjalla ja voimalla.²⁸

Aikakirja todisti yhä uudelleen Jeesuksesta Kristuksesta, ja Oliver näki, kuinka profeetat johtivat muinaista kirkkoa ja kuinka tavalliset miehet ja naiset tekivät Jumalan työtä.

Silti Oliverilla oli yhä monia kysymyksiä Herran työstä, ja hän kaipasi kipeästi vastauksia. Joseph pyysi hänelle ilmoitusta urimin ja tummimin kautta, ja Herra vastasi. ”Jos sinä pyydät minulta, sinä saat”, Herra julisti. ”Jos sinä kysyt, sinä saat tietää salaisuuksia, jotka ovat suuria ja ihmeellisiä.”

Herra kehotti Oliveria myös muistamaan todistuksen, jonka Oliver oli saanut ennen tuloaan Harmonyyn ja josta Oliver ei ollut kertonut kenellekään. ”Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi? Minkä suuremman todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta?” Herra kysyi. ”Koska minä olen kertonut sinulle asioista, joita kukaan ihminen ei tunne, etkö ole saanut todistusta?”²⁹

Oliver oli ällistynyt. Hän kertoi heti Josephille salaisesta rukouksestaan ja saamastaan jumalallisesta todistuksesta. Hän sanoi, ettei kukaan muu kuin Jumala olisi voinut tietää siitä, ja nyt hän tiesi, että tämä työ oli totta.

He palasivat työn pariin, ja Oliver alkoi miettiä, pystyisikö hänkin kääntämään.³⁰ Hän uskoi, että Jumala voisi toimia näkijänkivien kaltaisten välineiden kautta, ja hän oli käyttänyt toisinaan taikavarpua löytääkseen vettä ja mineraaleja. Hän ei ollut kuitenkaan varma siitä, toimiko hänen varpunsa Jumalan voimalla. Ilmoituksen saamisen prosessi oli hänelle yhä mysteeri.³¹

Joseph esitti jälleen Oliverin kysymykset Herralle, ja Herra sanoi Oliverille, että tällä oli voima hankkia tietoa, jos tämä kysyisi uskossa. Herra vahvisti, että Oliverin varpu toimi Jumalan voimalla kuten Aaronin sauva Vanhassa testamentissa. Sitten Hän opetti Oliverille lisää ilmoituksesta. ”Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämässäsi Pyhän Hengen kautta”, Hän julisti. ”Katso, tämä on ilmoituksen henki.”

Hän kertoi Oliverille myös, että Oliver voisi kääntää aikakirjaa kuten Joseph, kunhan hän turvaisi uskon. ”Muista”, Herra sanoi, ”että ilman uskoa et voi tehdä mitään.”³²

Ilmoituksen jälkeen Oliver alkoi innoissaan kääntää. Hän noudatti Josephin esimerkkiä, mutta kun sanat eivät tulleet helposti, hän turhautui ja hämmentyi.

Joseph näki ystävänsä kamppailevan ja oli myötätuntoinen. Häneltä oli vienyt aikaa sovittaa oma sydämensä ja mielensä käännöstyöhön, mutta Oliver näytti ajattelevan, että hallitsisi sen nopeasti. Ei riittänyt, että sai hengellisen lahjan. Hänen oli jalostettava ja kehitettävä sitä ajan kuluessa käytettäväksi Jumalan työhön.

Pian Oliver luopui kääntämisestä ja kysyi Josephilta, miksi hän ei ollut onnistunut.

Joseph kysyi asiaa Herralta. ”Kuvittelit, että minä antaisin sen sinulle, vaikka et käyttänyt harkintaa, paitsi että pyysit minulta”, Herra vastasi. ”Sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein.”

Herra neuvoi Oliveria olemaan kärsivällinen. ”Sinun ei kuitenkaan ole tarpeen kääntää nyt”, Hän sanoi. ”Se työ, jota sinun on kutsuttu tekemään, on kirjoittaa palvelijani Josephin kirjurina.” Hän lupasi Oliverille muita tilaisuuksia kääntämiseen myöhemmin, mutta toistaiseksi Oliver oli kirjuri ja Joseph oli näkijä.³³ ■

Täydellinen luettelo lainatuista julkaisuista on englannin kielellä sivustolla saints.lds.org. Sana *Aihe* viitteissä osoittaa, että lisätietoa on verkossa sivustolla pyhäat.lds.org.

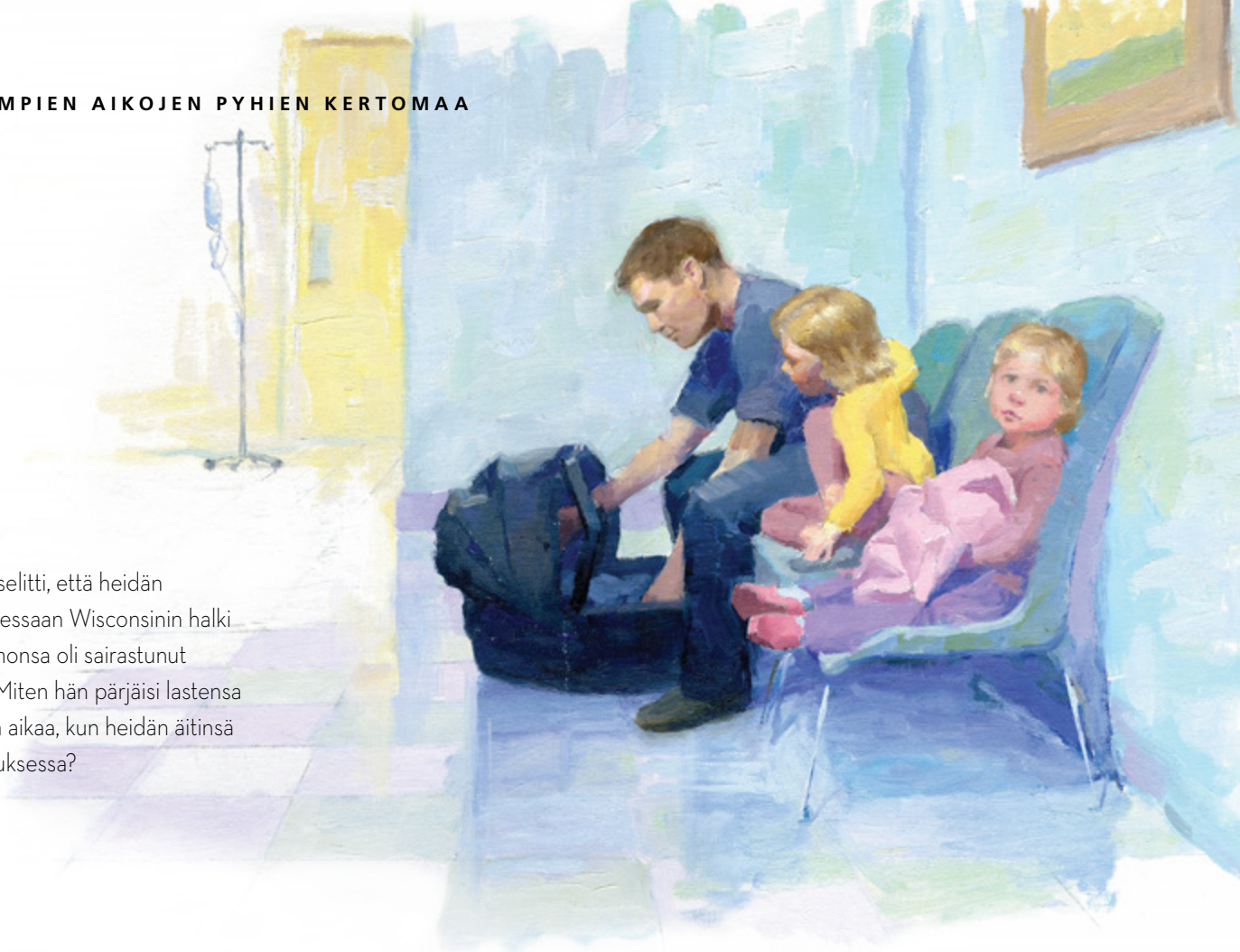
VIITTEET

1. Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 7, s. [9].
2. Ks. OL 10:2 (Revelation, Spring 1829, sivustolla josephsmithpapers.org).
3. Ks. Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 7, s. [5]–[7].
4. Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 7, s. [8]–[9].
5. OL 3:1 (Revelation, July 1828, sivustolla josephsmithpapers.org); Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 7, s. [8]–[9]; Joseph Smith *History, 1838–1856*, osa A-1, s. 10, julkaisussa *Joseph Smith Papers, Histories 1*, s. 246 (luonnos 2).
6. OL 3 (Revelation, July 1828, sivustolla josephsmithpapers.org); Joseph Smith *History, circa Summer 1832*, s. [6], julkaisussa *Joseph Smith Papers, Histories 1*, s. 16; Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 7, s. [8]–[9].
7. Lucy Mack Smith, *History, 1845*, s. 138; Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 7, s. [8]–[11].
8. Preface to Book of Mormon, circa Aug. 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents 1*, s. 92–94; ”Testamoney of Martin Harris”, Sept. 4, 1870, s. [4], Edward Stevenson Collection, kirkon historian kirjasto; Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 8, s. [5]; Historical Introduction to Revelation, Mar. 1829 [DC 5], julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents 1*, s. 14–16.
9. ”Testamoney of Martin Harris”, Sept. 4, 1870, s. [4], Edward Stevenson Collection, kirkon historian kirjasto; Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, kirja 6, s. [9]; kirja 8, s. [5].
10. OL 5 (Revelation, Mar. 1829, sivustolla josephsmithpapers.org).
11. Revelation, Mar. 1829 [DC 5], julkaisussa *Joseph Smith Papers, Documents 1*, s. 17.

12. Isaac Hale, valahtoinen todistus, 20. maaliskuuta 1834, julkaisussa "Mormonism", *Susquehanna Register; and Northern Pennsylvanian*, 1. toukokuuta 1834, s. [1]; alkuperäisessä sana "considered" [pidin] muutettu sanaksi "consider" [pidän].
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 8, s. [6]–[7].
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 7, s. [11].
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 7, s. [12]; "Mormonism", *Kansas City Daily Journal*, 5. kesäkuuta 1881, s. 1; Larry E. Morris, "Conversion of Oliver Cowdery", *Journal of Book of Mormon Studies*, vsk. 16, nro 1, 2007, s. 5–8.
16. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 7, s. [12]; Joseph Knight Sr., *Reminiscences 1835–1847*, s. 5; OL 4 (Revelation, Feb. 1829, sivustolla josephsmithpapers.org); ks. myös Kay Darowski, "Joseph Smith's Support at Home", julkaisussa *Revelations in Context*, 2012, s. 10–14.
17. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 7, s. [12].
18. Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, lokakuu 1834, nro 1, s. 15.
19. OL 6 (Revelation, Apr. 1829–A, sivustolla josephsmithpapers.org); Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 7, s. [12]; kirja 8, s. [1].
20. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 15, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 284 (luonnos 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. [6], julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 16; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 8, s. [1]; ks. myös OL 6:22–23 (Revelation, Apr. 1829–A, sivustolla josephsmithpapers.org).
21. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 8, s. [3]–[4]; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. [6], julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 16.
22. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 8, s. [4]; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 13, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 276 (luonnos 2); Agreement with Isaac Hale, Apr. 6, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 28–34; Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, lokakuu 1834, nro 1, s. 14.
23. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 18, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 296 (luonnos 2).
24. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 15, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 284 (luonnos 2); Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 8, s. [4]; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma", *Saints' Herald*, 1. lokakuuta 1879, s. 290. **Aihe:** Daily Life of First-Generation Latter-day Saints [Ensimmäisen sukupolven myöhempien aikojen pyhien päivittäistä elämää]
25. "Book of Mormon Translation", Gospel Topics, topics.lds.org; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 15, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 284 (luonnos 2); Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, lokakuu 1834, nro 1, s. 14; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma", *Saints' Herald*, 1. lokakuuta 1879, s. 290; "Golden Bible", *Palmyra Freeman*, 11. elokuuta 1829, s. [2]. **Aihe:** Book of Mormon Translation [Mormonin kirjan kääntäminen]
26. OL 10:45 (Revelation, Spring 1829, sivustolla josephsmithpapers.org); 1. Nefi 9:5; Morm. s. 1; OL 3 (Revelation, July 1828, sivustolla josephsmithpapers.org).
27. OL 10:42–43 (Revelation, Spring 1829, sivustolla josephsmithpapers.org). **Aihe:** Lost Manuscript of the Book of Mormon [Mormonin kirjan kadonnut käsikirjoitus]
28. Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, lokakuu 1834, nro 1, s. 14; Moosia 8:16–18; ks. myös Omni 20; Moosia 8:8–13; 28:11–15, 20; Alma 37:21, 23 ja Et. 3:24–28.
29. OL 6:5, 11, 22–24 (Revelation, Apr. 1829–A, sivustolla josephsmithpapers.org).
30. OL 6:10–13 (Revelation, Apr. 1829–A, sivustolla josephsmithpapers.org); OL 8:4–8 (Revelation, Apr. 1829–B, sivustolla josephsmithpapers.org); Historical Introduction to Revelation, 1829–B [DC 8], julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 44–45; Revelation Book 1, s. 13, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, MRB:15.
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 8, s. [1]; Hiland Paul ja Robert Parks, *History of Wells, Vermont*, 1869, s. 81; Historical Introduction to Revelation, 1829–B [DC 8], julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 44–45; ks. myös Alexander L. Baugh, *Days Never to Be Forgotten*, 2009; Richard L. Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling*, 2005, s. 73; Larry E. Morris, "Oliver Cowdery's Vermont Years and the Origins of Mormonism", *BYU Studies Quarterly*, vsk. 39, nro 1, s. 106–129. **Aihe:** Divining Rods [Taikavarvut]
32. OL 6 (Revelation, Apr. 1829–A, sivustolla josephsmithpapers.org); OL 8 (Revelation, Apr. 1829–B, sivustolla josephsmithpapers.org); Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 13–14, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 276–278 (luonnos 2); ks. myös Book of Commandments [Käskyjen kirja] 7:3 ja OL 8:6–7.
33. OL 9 (Revelation, Apr. 1829–D, sivustolla josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, lokakuu 1834, nro 1, s. 14.

Poikani selitti, että heidän matkatessaan Wisconsinin halki hänen vaimonsa oli sairastunut vakavasti. Miten hän pärjäisi lastensa kanssa sillä aikaa, kun heidän äitinsä olisi leikkauksessa?

MUUKALAISET, JOTKA OLIVAT SAMAA PERHETTÄ

Myöhään eräänä iltana poikani Garrett soitti Eau Clairesta (Wisconsin, USA). Garrett oli vaimonsa Shellyn ja lastensa kanssa matkalla Alabamasta, jossa Garrett oli sotilas-koulutuksessa, Minotin lentotukikohtaan, joka sijaitsi Pohjois-Dakotan osavaltiossa. Hän selitti, että heidän matkatessaan Wisconsinin halki Shelly oli sairastunut vakavasti. He olivat löytäneet sairaalan, ja Shelly joutuisi seuraavana aamuna kiireelliseen umpilisäkkeen poistoon.

Varasin lennon mennäkseni heidän luokseen, mutta sain lentolipun vasta seuraavalle päivälle. Poikani oli huolissaan siitä, miten hän pärjäisi lastensa kanssa – 5-vuotias, 1-vuotias ja kolmeviikkoinen vauva – sillä aikaa kun heidän äitinsä olisi leikkauksessa.

Koska hän ei tuntenut ketään sillä seudulla, hän päätti soittaa Minotissa palvelevalle piispalle, vaikka he eivät olleet koskaan tavanneet. Minotissa palveleva piispa sanoi ottavansa yhteyttä Eau Clairen piispaan.

Seuraavana aamuna Eau Clairen piispa ja Apuyhdistyksen johtaja tapasivat Garrettin tämän hotellin luona. He sanoivat huolehtivansa mielellään lapsista Shellyn ollessa leikkauksessa. Shelly kertoi myöhemmin, että hän tunsii olonsa aivan tyyneksi antaessaan kahden muukalaisen – jotka kuuluvat evankeliumin perheeseen – huolehtia hänen lapsistaan. Saapuessani Eau Clairen Shelly oli toipumassa ja lapsenlapseni olivat taas hänen ja Garrettin hoivissa. Olimme kiitollisia avusta, jota saimme hätämme hetkellä.

Joitakin viikkoja myöhemmin katselin lokakuun 2016 yleiskonferenssia, jossa presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti sanoi: ”Minne te menisitte löytääksenne yksityiskohdallisen ja innoitetun kirkon organisaatiotekniikan, jonka kautta teitä opettavat ja tukevat miehet ja naiset, jotka ovat syvästi sitoutuneita palvelemaan Herraa palvelemalla teitä ja perheitänne?” (”Kenen luo me menisimme?”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 91.)

En voinut olla ajattelematta, mitä Eau Clairessa oli tapahtunut. On siunaus olla paitsi kirkon jäsen myös kuulua evankeliumiperheeseen, jossa voimme palvella ja siunata toisiamme, olimmepa missä tahansa. ■
Jeff Messerly, Utah, USA

TAIVAALLINEN ISÄ KUULI RUKOUKSENI

Kun mieheni ja minä perustimme perheen, asuimme vielä kotimaassamme Argentiinassa. Olimme kotiin palanneita lähetyssaarnaajia ja tiesimme, että oli siunaus solmia avioliitto Herran temppelissä. Olimme innoissamme saadessamme kulkea yhdessä tietä takaisin taivaallisen Isän luokse.

Tiesimme, että pelastussuunnitelma sisälsi koettelemuksia, mutta luotimme siihen, että voisimme uskon ja rukouksen avulla selviytyä mistä tahansa. Emme kuitenkaan odottaneet, että kokisimme vastoinkäymisiä kaiken aikaa. Koettelemus toisensa perään kasautui meidän päällemme.

Eräänä iltapäivänä olin yksin, olin todella surullinen ja itkin lohduttomasti koettelemustemme vuoksi. En tiennyt, mitä tehdä. Aina kun yritin lakata itkemästä, tunsin oloni entistä masentuneemmaksi ja tuskaisemmaksi.

Ajattelin sitten niitä monia miehiä ja naisia, jotka olivat kertoneet minulle, kuinka kallisarvoista rukouksella oli ollut heille vaikeina aikoina. Minulla oli todistus rukouksesta, mutta mieleni ja henkeni olivat niin piinattuja, etten uskonut pystyväni löytämään oikeita sanoja.

Polvistuin kyynelsilmin vuoteeni viereen ja pyysin koko sydämestäni taivaalliselta Isältä lohtua ja rauhaa. En pyytänyt ratkaisua enkä edes koettelemuksen katoamista. Pyysin vain rauhaa.

Rukoillessani kuulin etuoveltamme koputuksen. Avasin oven silmät vielä

kyynelissä, ja näin erään sisaren Apu-yhdistyksestä. Hän kertoi työskentelevänsä lähistöllä, ja hän oli tullut moottoripyörällään käväisemään luonani. Saatoin vain halata häntä. Hän sanoi: ”En tiedä miksi, mutta tunsin, että minun pitäisi käväistä katsomassa sinua.”

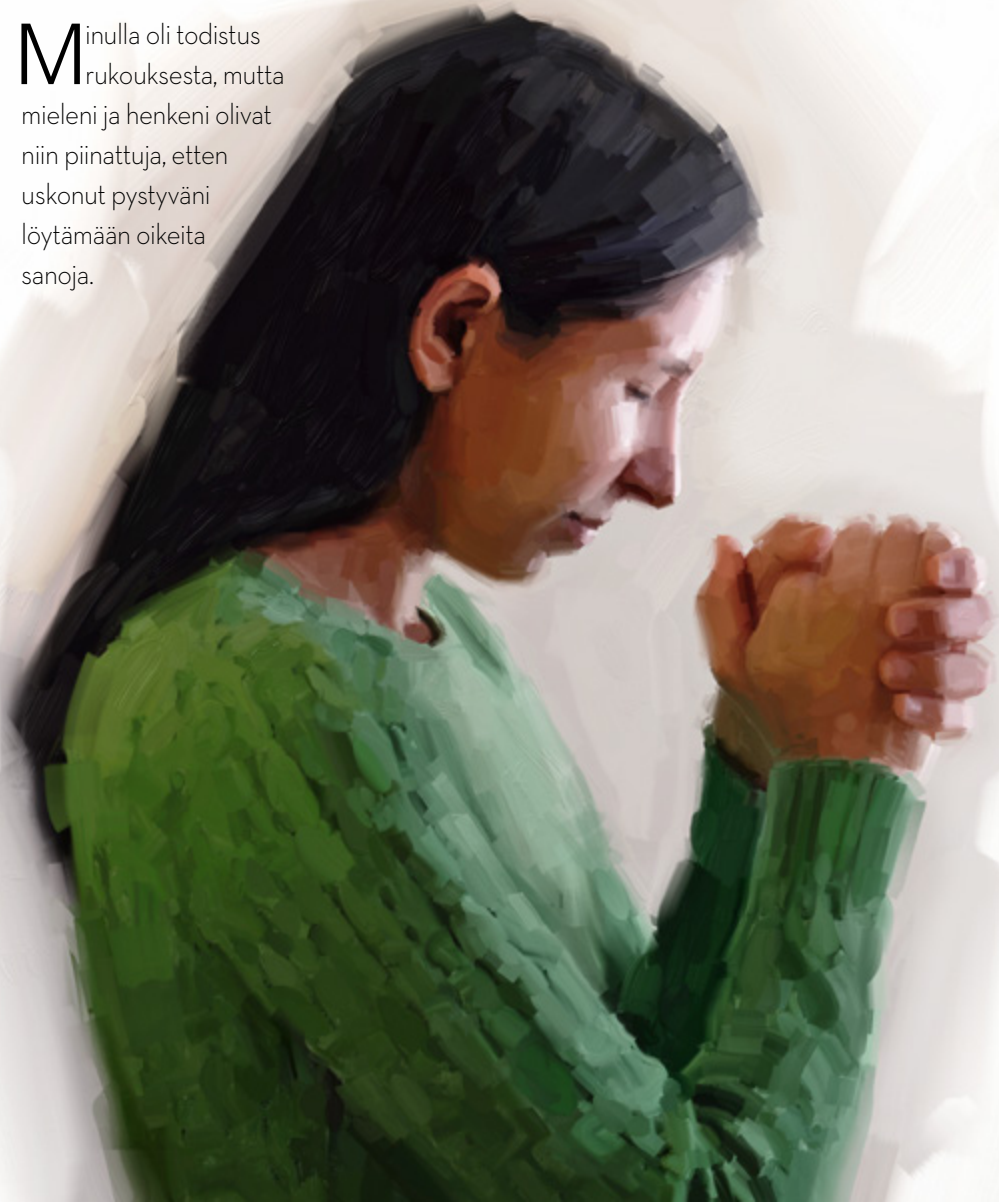
Istuuduimme keittiön pöydän ääreen, ja hän auttoi minua rauhoittumaan. Juteltuamme muutamia

minuutteja minusta alkoi viimein tuntua, etten ollutkaan yksin ja että taivaallinen Isä oli kuullut rukoukseni.

On siunaus voida puhua taivaalliselle Isällesi rukouksessa. Hän kuunteli minua hätäni hetkellä ja lähetti yhden lapsistaan auttamaan minua. Olen kiitollinen siitä, että tämä sisar kuuli Hengen innoituksen ja noudatti sitä. ■

Raquel E. Pedraza de Brosio, Utah, USA

Minulla oli todistus rukouksesta, mutta mieleni ja henkeni olivat niin piinattuja, etten uskonut pystyväni löytämään oikeita sanoja.

VANHA MORMONIN KIRJA

Monta vuotta sitten sain puhelimeeni ääniviestin: ”Oletko sinä se Dan Hobbs, joka asui Idaho Fallsissa ja palveli lähetystyössä Washingtonissa vuonna 1974? Täällä on Tom Janaky. Sinä taisit opettaa äitiäni ja isääni.”

Olin yllättynyt. Olin palvellut Yhdysvalloissa Texasin osavaltiossa enkä Washingtonissa, mutta tunnistin nimen. Ajattelin heti lipastoni päällä olevaa kirjaa – vuonna 1948 painettua Mormonin kirjaa. Avasin sen ja näin sisäkanteen käsin kirjoitetun viestin: ”Jumala olkoon kanssasi. Jumala siunatkoon sinua! Frank ja Virginia Janaky, 1974.” Yhtäkkiä ajatukseni veivät minut 35 vuotta ajassa taaksepäin.

Olin 21-vuotias ja lähetystyöni Houstonissa Texasissa oli pian päätymässä. Toverini ja minä olimme kulkemassa ovelta ovelle ilman sen suurempaa menestystä, kun kopuimme oveen, jonka avasi eräs mies toivottaen meidät lämpimästi tervetulleiksi. Hän sanoi nimekseen Frank Janaky ja esitteli meidät vaimolleen Virginialle. Keskustelimme heidän kanssaan lyhyesti.

Seuraavilla käynneillä opetimme heille evankeliumia. He eivät olleet kiinnostuneita kasteesta, mutta he olivat aina ystävällisiä. Erään keskustelumme aikana huomasin kirjahyllyssä vanhan Mormonin kirjan. En muista,

kuinka se oli joutunut heidän omistukseensa, mutta muistan maininneeni, kuinka paljon ihailin sitä.

Vähän ennen kotiinpaluutani toverini ja minä kävisimme heidän luonaan jättämässä hyvästit. Ennen lähtöämme Frank kirjoitti nimensä siihen vanhaan Mormonin kirjaan ja antoi sen minulle läksiäislahjaksi. Sitten hän kysyi, voisinko kirjoittaa nimeni ja osoitteeni hänen perheammattuunsa. Se oli viimeinen kerta, kun näin Janakyt, mutta olen aina arvostanut heidän lahjaansa.

Vastasin puhelinviestiin samana iltana. Tom kysyi jälleen, olinko palvellut lähetystyössä Washingtonissa vuonna 1974. Kerroin hänelle palvelleeni Texasissa ja kysyin, olivatko hänen vanhempansa Frank and Virginia.

Hän kertoi minulle, että hänen vanhempansa olivat muuttaneet Texasista Washingtoniin. Hän oli olettanut, että hänen vanhempiansa luona käyneet lähetysaarnajat

olivat Washingtonissa. Hän sanoi löytäneensä nimeni ja osoitteeni perheammattusta.

”Soitin sinulle kertoakseni, että veljeni ja minut on kastettu, osittain sen ansiosta, kuinka ystävällisiä lähetysaarnajat olivat vanhempiani kohtaan”, hän sanoi. ”He pitivät kovasti kaikista lähetysaarnajista, jotka ottivat heihin yhteyttä vuosien varrella.”

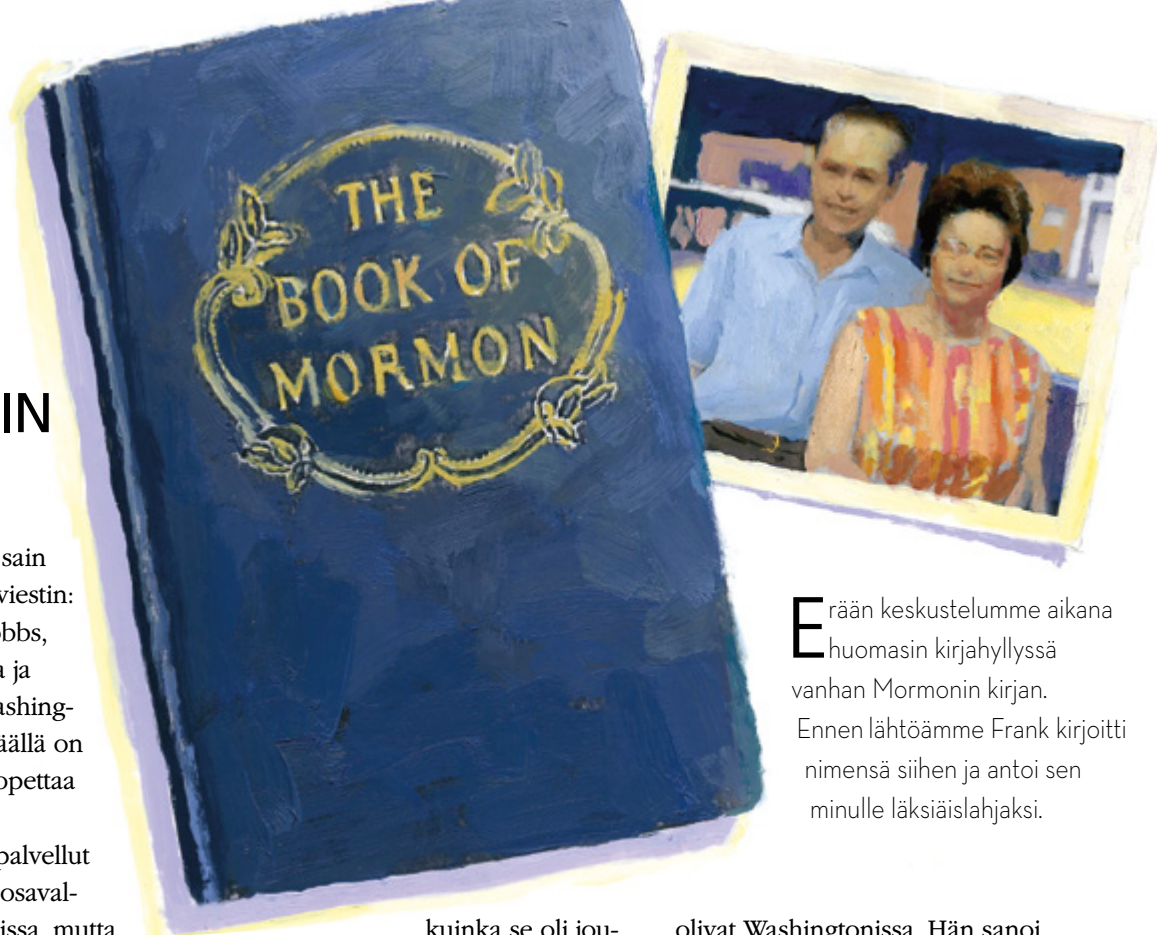
Tom kertoi sitten, että hänen vanhempansa olivat kumpikin kuolleet.

”Mutta nyt olemme tekemässä temppeilyötä heidän puolestaan”, hän sanoi.

Kyyneleet silmissäni kiitin Tomia hänen puhelustaan.

Vuosien ajan olin ajatellut, ettei lähetystyöni ollut mikään menestys. Joskus pohdin, olinko palvellessani koskettanut kenenkään elämää. Tomin puhelu oli Herran lempeä armoteko. Olen kiitollinen lähetystyöstäni ja siitä pienestä osasta, joka minulla oli evankeliumin tuomisessa Janakyn perheeseen. ■

Dan Hobbs, Idaho, USA

Erään keskustelumme aikana huomasin kirjahyllyssä vanhan Mormonin kirjan. Ennen lähtöämme Frank kirjoitti nimensä siihen ja antoi sen minulle läksiäislahjaksi.

TUOREEN ÄIDIN RUKOUKSIA

Koska olen pienen ja vilkkaan pojan kuunituore äiti, tunnen toisinaan, ettei elämäni ole juuri muuta kuin vaipanvaihtoa ja imettämistä.

Sopeutuessani äitiyteen huomasin sivuuttavani hengelliset tarpeeni. Sen sijaan että olisin lukenut pyhiä kirjoituksia, livahdin yleensä hyvin tarpeellisille nokosille tai pesemään taas yhden erän pyykkiä. Rukoukset olivat pelkästään kiireisiä taivaalliselle Isälleni esitettyjä pyyntöjä, että poikani nukahtaisi ja *nukkuisi* tai että saisin apua vain selviytyäkseen siitä päivästä.

Kun poikani oli noin neljän kuukauden ikäinen, tajusin, kuinka heikoissa kantimissa olin hengellisesti. Haluni vahvistaa todistustani oli hiipumassa. En ollut halukas istumaan kirkossa kaikkia kolmea tuntia, ja muut vastuut kotona ja kirkossa tuntuivat sellaiselta, mihin minulla ei ollut aikaa eikä tarmoa. Kaipasin jälleen evankeliumin valoa elämääni, mutta olin uuvuksissa enkä tiennyt, mistä aloittaisin. Yhtenä yönä rukoilin palavasti apua.

Seuraavana aamuna raahauduin kirkkoon. Kuunnellessani oppiaihetta Apuyhdistyksessä näin julisteen, jossa esiteltiin Apuyhdistyksen päämäärä. Olin nähnyt julisteen joka sunnuntai, mutta en ollut koskaan aikaisemmin sisäistänyt sen sanomaa. Siinä sanottiin, että Apuyhdistyksen päämääränä on auttaa sisaria kasvamaan uskossa ja henkilökohtaisessa vanhurskaudessa, vahvistamaan perhettä ja kotia sekä etsimään ja auttamaan apua tarvitsevia.

Luin sen uudelleen. Tällä kertaa ajatukseni keskittyivät sanoihin ”kasvamaan uskossa ja henkilökohtaisessa

vanhurskaudessa”. Kävi selväksi, että ennen kuin pystyisin hoitamaan hyvin kirkon tehtäviäni ja palvelemaan tehokkaasti muita, minun piti huolehtia omasta hengellisestä terveydestäni. Aloitin varaamalla joka päivä aikaa pyhien kirjoitusten lukemiseen. Tein myös työtä syventyäkseen paremmin rukouksiini.

Kun aloin ravita omaa uskoani ja henkilökohtaista vanhurskauttani ja pyytää johdatusta taivaalliselta

Isältä, tunsin rakkauteni Jeesuksen Kristuksen palautettuun evankeliumiin syttyvän uudelleen. Palvelemisesta tehtävissäni, käynneistä Apuyhdistyksen sisarteni luona ja sakramentin nauttimisesta joka viikko tuli jälleen elämässäni mielekästä. Ja ne asiat, joihin minulla ei mielestäni aiemmin ollut aikaa eikä tarmoa, ovat nyt tulleet lohduksi ja vahvistukseksi minulle ja perheelleni. ■

Krystal Baker Chipman, Utah, USA

Huomasin sivuuttavani hengelliset tarpeeni. Sen sijaan että olisin lukenut pyhiä kirjoituksia, livahdin yleensä hyvin tarpeellisille nokosille tai pesemään taas yhden erän pyykkiä.

Tämä nuori aikuinen Ghanasta tietää, että silloinkin kun elämä vaikuttaa toivottomalta, voimme aina turvautua taivaalliseen Isään.

Kuinka Eric oppi luottamaan Jumalaan

Richard M. Romney

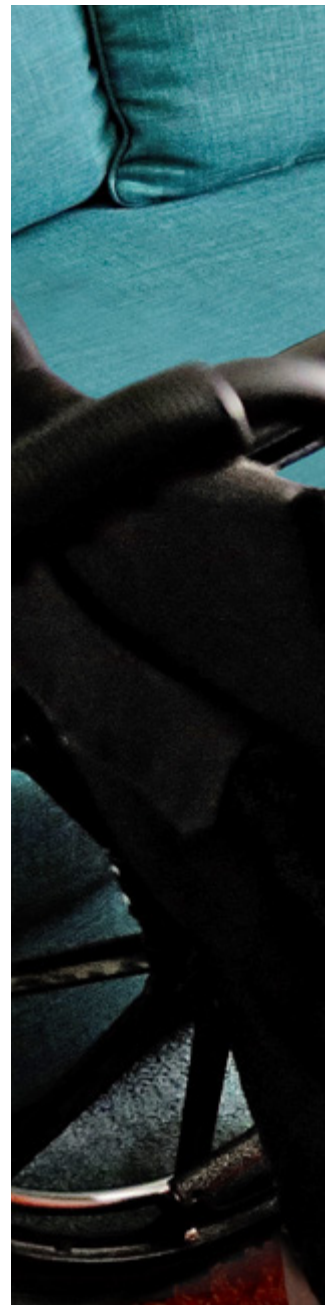
kirkon lehdet

Kun 21-vuotias Eric Ayala Techimasta Ghanasta oli 3-vuotiaana äitinsä kanssa katutorilla, eräs kuljettaja menetti autonsa hallinnan ja törmäsi heihin.

Alaruumiistaan halvaantunut Eric koh-tasi haasteen toisensa perään varttuessaan ilman toimivia jalkoja. Hän sai lopulta jalkoi-hinsa tuet, joiden avulla hän pystyi seiso-maan, mutta hän kasvoi pian ulos niistä, eikä heillä ollut varaa uusiin. Hän sai pienen pyörätuolin, mutta hän kasvoi ulos siitäkin. Hänen jalkansa kuihtuivat, joskus ne tärisi-vät kouristuksista, ja hänen jalkateristään tuli epämuodostuneet.

Ghanassa vammaisia pidetään usein taakkana. Ericin perhe oli köyhä, eikä heillä ollut varaa terveydenhoitoon. Kun Eric oli noin 10-vuotias, hän sai painehaavoja, jotka johtuivat liikkumattomuudesta ja istu-misesta puisella tai betonisella alustalla. Haavat märkivät, vuotivat jatkuvasti ja haisivat pahalle.

Sen vuoksi Eric asui ulkona, avoimessa vajassa olevalla penkillä. Hänen äitinsä Lucy

ja hänen siskonsa toivat hänelle ruokaa, pesivät hänen vaatteensa ja auttoivat häntä peseytymään. Eric kastui usein sateessa likomäräksi ja vapisi öisin kylmästä. Hän oppi rakastamaan aamuauringon paistetta, koska se toi lämpöä. Hän oli liian köyhä käydäkseen koulua, eikä hän pystynyt tekemään töitä, joten hän vietti vuosia siinä vajassa, uskaltautuen silloin tällöin pyörätuolillaan lähitienoolle.

Uskon alku

Katkeroitumisen sijaan ”aloin rakastaa Jumalaa ja uskoa Häneen”, Eric kertoo. ”Kukaan ei opettanut minulle Hänestä, mutta näin Hänen luomakuntansa, ja näin ihmisissä olevan hyvän ja pahan. Joskus on vaikea uskoa Häneen, kun elämä on rankkaa. Mutta sitten näin, kun elämäni tuli jotakin hyvää, ja sanoin: ’Huomaatko, Jumala on täällä, ja se on ihanaa.’”

Ericiä ei ollut varsinaisesti opetettu rukoilemaan, mutta hän alkoi kääntyä Jumalan puoleen. Hän sai vastauksia: kun hän oli sairas, hän sai odottamatta tilaisuuden mennä lääkäriin; kun hän pyysi helpotusta haavoihinsa, ne paranivat; kun hän kasvoi ulos pienestä pyörätuolistaan, ystävällinen muukalainen toi hänelle suuremman. ”Jumala teki monia hyviä asioita elämässäni”, hän kertoo.

Sitten, kuin ihmeen kautta, kun Eric oli 14-vuotias, hänet hyväksyttiin kouluun. Hänen äitinsä, joka toimi keittäjänä, oli saanut kokoon tarpeeksi rahaa voidakseen ostaa hänelle koulupuvun ja kirjat ja maksaa lukukausimaksun. Eric selittää, että koulussa ”en voinut mennä mukaan, kun muut menivät ulos liikkumaan, joten jäin sisälle ja opiskelin koko ajan”. Hän hämmästytti rehtoria saamalla huippuarvosanat matematiikassa, lukemisessa ja kirjoittamisessa.

Eräs nunna sairaalasta lahjoitti Ericille uuden kolmipyöräisen, jossa oli käsipolkimet, joten Ericin oli helpompi kulkea koulumatkat. Mutta Ericin ajaessa edestakaisin painehaavat avautuivat jälleen. Tulehdus palasi, samoin haavojen vuotamisesta johtuva ällöttävä haju. Oppilaat valittivat Ericin ympärillä jatkuvasti pörräävistä karpäisistä. Kun Eric oli 17-vuotias, rehtori käski hänen mennä kotiin paranemaan, tai hän ei voisi palata kouluun.

Ericin isällä oli pieni maatila kaukana maaseudulla. Hän oli vienyt perheen töihin maatilalle, mutta Eric jäi kotiin vajaan, yksin. Sillä aikaa hänen haavansa laajenivat valtaviksi, ja tulehdus levisi hänen luidhinsa aiheuttaen hengenvaarallisen luuydintulehduksen.

Keskustelu obrunin kanssa

Ollessaan 18-vuotias Eric näki ystävänsä Emmanuel Ofosu-henen puhuvan englantia erään obrunin (valkoisen miehen) kanssa. Tuo obruni oli mormonilähetyssaarnaaja, vanhin Old. ”Puhuin vain twin kieltä, mutta Emmanuel tulkkasi puolestani: ’Olen niin sairas, että taidan kuolla. Voitko opettaa minulle, mitä minun pitää tehdä, jotta pääsisin taivaaseen?’

Vanhin Old ja hänen afrikkalaisen toverinsa istuutuivat viereeni ja opettivat minua. Jostakin syystä he aloittivat viisauden sanasta. Tiesin heidän puhuvan totta, koska tiesin jo ennestään, että kahvi ja tupakka olivat pahasta.” He antoivat Ericille myös lehtisen Jeesusksen Kristuksen palautetusta evankeliumista ja kutsuivat hänet kirkkoon.

”Kun menin kirkkoon, näin että siellä oli erilaista”, hän kertoo. ”Siellä oli kunnioitettavaa.” Vaikka Eric joutui ponnistelemaan pyörätuolissaan tunnin ajan päästäkseen kirkkoon, hän rakasti kokouksia. ”Halusin mennä eteen ja olla ihmisten kanssa”, hän kertoo. ”Pysyttelin kuitenkin takana, koska tiesin haisevani pahalta.”

Eric sanoi lähetyssaarnaajille: ”Se, mitä opin, on totta.” Hän kertoi heille myös haluavansa tulla kastetuksi, mutta lääkärit olivat varoittaneet häntä kastelemasta haavojaan. ”Luotan siihen, että Jumala tarjoaa ratkaisut”, hän sanoi. Hän kävi kirkossa noin vuoden ajan ja tuli sitten niin sairaaksi ja heikoksi, ettei jaksanut kelata itseään pyörätuolilla kirkkoon.

Lopulta Eric joutui taas sairaalaan. Ghanassa potilaiden on itse hankittava vesi, ruoka, vuodevaatteet, lääkkeet ja siteet. Ellei heillä ole rahaa, heitä ei hoideta. Ericin äiti ja siskot tekivät voitavansa. Eric sai ruokaa ja lääkehoitoa epäsäännöllisesti, joten hänen vointinsa heikkeni.

Odottamaton vierailu

Sitten Eric sai odottamattomia vieraita. Lähetyssaarnaajat, sisar Peparah ja sisar Nafuna, olivat nähneet Ericin valokuvan kirkossa ja tulivat katsomaan häntä sairaalaan ja toivat hänelle ruokaa. Hän ei ollut käynyt kirkossa vuoteen, mutta hän kertoi heille haluavansa yhä mennä kasteelle.

Muutama päivä myöhemmin Ericin sisko tuli käymään hänen luonaan ja huomasi hänen olevan hyvin sairas. Hän juoksi kotiin ja kertoi asiasta äidilleen. Vaikka äiti oli saanut pysyvän jalkavamman Ericin kanssa tapahtuneessa onnettomuudessa, hän käveli sairaalaan vavah-taen kivusta joka askeleella. ”Sinun täytyy tulla kotiin”, hän sanoi Ericille.

”Jos sinä kuolet, haluan sinun edes olevan lähellä.”

Seuraavana aamuna lähetyssaarnaajasisaret tulivat heille. ”Sinä et ollut sairaalassa”, sisar Peprah sanoi. ”Niinpä me tulimme tänne.” Heidän mukanaan tulivat vanhin ja sisar Wood, uusiseelantilaiset vanhemmat lähetyssaarnaajat. He laativat luettelon tarpeellisista tarvikkeista ja lupasivat tulla takaisin.

Muutama päivä myöhemmin Ericin isä vei perheen takaisin maatilalle – paitsi Ericin, joka jäi jälleen yksin, ilman ruokaa ja vettä. Kun vanhin ja sisar Wood palasivat ja huomasivat Ericin olevan yksin ja nälissään, he toivat hänelle ruokaa ja vettä. He palasivat seuraavana päivänä ja huomasivat, kuinka Ericin jalkaa pitkin valui nestettä. Hänen reidessään oli valtava avoin haavauma. He veivät Ericin välittömästi takaisin sairaalaan.

Woodit saivat kuulla amerikkalaisesta humanitaarisen avun lääketieteen ryhmästä, joka olisi tulossa Ghanaan. Tämä ryhmä leikkaisi Ericin ilmaiseksi. Kirurgi hoiti Ericin jalassa olevaa haavaumaa. Mutta kun hän näki, kuinka vakavia Ericin vammat olivat, samoin kuin tämän luuydintulehdus, hän päätti, ettei voinut tehdä kaikkia tarvittavia toimenpiteitä Ghanassa. Kirurgin suosituksen perusteella humanitaarinen järjestö aloitti hankkeen, jonka avulla Eric lopulta pääsi Yhdysvaltoihin saamaan lisähoitoa ja hänen haavansa saatiin umpeutumaan pysyvästi. Sen lisäksi Winnebassa Ghanassa oleva kirkon jäsenten johtama yömaja päätti antaa Ericin asua siellä paluunsa jälkeen,

jotta hän voisi käydä koulua ja päättää opintonsa.

Herra pitää huolen

Vanhin Wood, ammatiltaan insinööri, rakensi uusiksi Ericin käsin poljettavan kolmipyöräisen. Hän kunnosti samalla tavoin tämän pyörätuolin. Hän neuvotteli myös Kumasin lähetyksentällä Ghanassa palvelevan lähetyksjohtaja Cosgraven kanssa, joka on lääketieteen tohtori. Heidän mielestään Eric voitaisiin kastaa, kunhan otettaisiin huomioon asianmukaiset varotoimenpiteet.

”Vanhin Wood kääräisi vartaloni muoviin, jonka kiinnitti teipillä”, Eric selittää. ”Sitten hän kantoi minut altaaseen, joka oli täytetty desinfioidulla vedellä. Minut kastettiin 26. kesäkuuta 2016.” Eric oli turvannut Herraan, ja Herra järjesti keinon. ■

Epäonnistumisen pelkoni esti minua kehittämästä kykystäni ja etsimästä tilaisuuksia kasvaa.

Mitä jos en osukaan?

Sarah Keenan

kirkon lehdet

Kun olin kuusivuotias, isä vei minut ja isosiskoni pelaamaan koripalloa. Pelasin ensimmäistä kertaa oikeassa urheilusalissa. Koripallo tuntui painavalta pienissä käsissäni, ja kori – alimmallekin tasolle säädettyinä – näytti olevan suunnattoman korkealla.

”Älä ole huolissasi, heitä vain”, isä sanoi.

Käännyin häneen päin. ”Mitä jos en osukaan?” kysyin.

Nyt yli parikymmentä vuotta myöhemmin en muista, heitinkö pallon vai en. Mutta muistan tuntemani pelon: ”Mitä jos en osukaan? Mitä jos parhaani tekeminen ei riitäkään? Mitä minun pitäisi tehdä, jos epäonnistun?”

Epäonnistumisen pelko

Sama epäonnistumisen pelko on vaivannut minua koko elämäni ajan. Luontaisten lahjakkuuksieni ansiosta sain pitkään piilotettua tuon pelkoni. Mutta se ilmestyi yhä esiin pienissä asioissa. En kokeillut mitään urheilulajia, ennen kuin tiesin, että olisin hyvä siinä. Välttelin

koulussa niitä aineita ja kursseja, jotka eivät vastanneet vahvuuksiani. Kun sitten kokeilin uusia asioita enkä menestynyt niissä saman tien, ratkaisuni oli lopettaa nopeasti ja siirtyä johonkin sellaiseen, missä olisin taitavampi.

Sitten lähdin lähetystyöhön. Ensimmäistä kertaa jouduin ympäristöön, jossa heikkouteni näkyivät räikeästi enkä voinut helposti peräytyä. Minun oli vaikea aloittaa keskustelua. Minulla oli vaikeuksia opettaa uudella kielellä. Tulin torjutuksi monta kertaa päivässä. Epäonnistuin jatkuvasti – yritin enkä osunut – ja oli päiviä, jolloin harkitsin tavanomaisen epäonnistumisen kaavani noudattamista: luovuttaisin ja lähtisin kotiin.

Vaikeuksia kääntämisessä

Sinä aikana sain kovasti kaipaa maani innoitusta ja ojennusta siitä kertomuksesta, kun Oliver Cowdery yritti kääntää levyjä. Oltuaan Joseph Smithin kirjuriina muutaman viikon Oliver alkoi miettiä, voisiko hänkin kääntää levyjä.

Joseph kysyi Herralta ja sai vastauksen, että Oliverin annettaisiin kääntää. Herra kuitenkin antoi Oliverille muutamia varoituksia, joista kahdessa sanottiin ”ole kärsivällinen” ja ”älä siis pelkää” (OL 6:19, 34).

Kääntäminen ei ollutkaan niin yksinkertaista kuin Oliver oli kuvitellut. Kun sanat eivät tulleet helposti, hän turhautui ja luovutti pian.

Tilaisuuksien huomiotta jättäminen

Tutkiessani kertomusta ymmärsin, että Oliverin ongelma oli samanlainen kuin omani. Hän oli odottanut oppivansa kääntämisen nopeasti, ja kun kävi ilmi, ettei hän heti onnistunut siinä – että hän epäonnistuisi monta kertaa pyrkiessään omaksumaan sen lahjan – hän palasi kirjuriksi, jonka työn hän tunsu hallitsevansa. Herran varoitukset osuivat

oikeaan: Oliver ei ollut kärsivällinen itsensä eikä Jumalan suhteen, ja hän pelkäsi. Niinpä Jumala otti häneltä tilaisuuden pois (ks. OL 9:3).

Tajusin, kuinka usein oma epäonnistumisen pelkoni oli estänyt minua. Olin pelännyt niin paljon sitä, ”etten osuisi”, etten ollut edes yrittänyt tai olin luovuttanut muutaman yrityksen jälkeen. Yrittäessäni välttää epäonnistumista olin jäänyt ilman tilaisuuksia onnistua tulevaisuudessa. En ollut osoittanut kärsivällisyyttä itseäni enkä Jumalaa kohtaan, ja olin pelännyt.

Oliver Cowderyn kertomus antoi minulle myös toivoa. Vaikka Herra sanoi Oliverille, ettei hän kykenisi kääntämään silloin, Hän lupasi myös: ”Minulla on muita aikakirjoja, joita varten minä annan sinulle kyvyn auttaa kääntämisessä” (OL 9:2). Oliver ei ollut menettänyt tilaisuuttaan

kääntää, se vain viivästy. Samalla tavalla minunkaan hukkaamani tilaisuudet eivät olleet lopullisesti menetettyjä. Herra tarjoaisi enemmän tilaisuuksia, jos olisin halukas olemaan kärsivällinen enkä antaisi epäonnistumisen pelon estää minua yrittämästä.

Ei enää pelkoa

Päätin selviytyä epäonnistumisen pelostani. Vaikka yhä jännitin vieraille puhumista tai vieraalla kielellä opettamista, edistyin kummassakin. Näistä taidoista on ollut apua elämässäni, myös lähetystyöni jälkeen.

Vieläkin on hetkiä, jolloin epäröin kokeilla jotakin uutta tai tehdä jotakin sellaista, missä en ole kovin hyvä. Mutta olen oppinut olemaan kärsivällisempi. Olen oppinut jatkamaan yrittämistä ja olemaan pelkäämättä sitä, etten osuisi. ■

ENNEN KUIN SINUT

KUTSUTAAN

PALVELEMAAN

Millaista on palvella lähetystyössä?

Ryan Carr

kirkon lehdet

Oletko ajatellut palvelemista lähetystyössä? Jos olet, niin olet varmaankin miettinyt, millaista se on. Tässä on tilaisuutesi esittää kysymyksiä kokoaikaisille lähetysaarnajille (ei oikeille lähetysaarnajille, mutta nämä ovat tyypillisiä vastauksia):

SINÄ: ”Hei, vanhimmat. Millainen teidän tyypillinen päivänne on?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Heräämme aikaisin – puoli seitsemältä. Seuraavat pari tuntia tutkimme evankeliumia ja opiskelemme lähetyksentämme kieltä. Käymme läpi viikkotavoittemme ja suunnittelemme päiväämme. Teemme myös varasuunnitelmia, jos käy niin, etteivät ihmiset voikaan tavata meitä. Sitten lähdemme ulos ja teemme työtä koko päivän: etsimme opetettavia ihmisiä, koordinoimme työtä jäsenten kanssa ja käymme opetussopimuksilla.”

SINÄ: ”Onko teillä koskaan ollut koti-ikävä?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Kyllä, etenkin lähetystyömme alussa. Mutta kerran viikossa voimme kirjoittaa perheellemme sähköpostia ja lukea heiltä saamiamme sähköpostiviestejä. Olemme huomanneet, että paras tapa päästä koti-ikävästä on keskittyä omaan työhömmö.”

SINÄ: ”Miltä teistä tuntuu jutella tunteuttomien ihmisten kanssa?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Se jännitti meitä kovasti,

kun olimme vasta tulleet tänne, mutta siihen kyllä tottuu, koska sitä tekee joka päivä. Tiedämme, etteivät kaikki tapaamamme ihmiset halua kuulla sanomaamme, mutta jotkut ovat kiinnostuneita, joten meidän on oltava halukkaita avaamaan suomme milloin tahansa. Itse asiassa ihmisten tapaaminen ja heihin tutustuminen alkaa tuntua hauskalta.”

SINÄ: ”Onko evankeliumia vaikea opettaa?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Kyllä, sen tekeminen hyvin

vaatii jonkin verran harjoitusta, mutta saimme hyvää koulutusta lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa. Yritämme opettaa oppiaineita tavalla, joka sopii opettamiemme ihmisten tarpeisiin ja vastaa heidän kysymyksiinsä. Tutkimme evankeliumia joka päivä, jotta voimme opettaa sitä hyvin. Mikä tärkeintä, tunnemme Hengen ohjaavan meitä. Siitä on apua, että meidät on erotettu tehtäväämme lähetyssaarnaajina.”

SINÄ: ”Onko lähetystyö rankkaa?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Kyllä, me työskentelemme noin 70 tuntia viikossa, mutta se on hyvin antoisaa. Tietysti petymme, kun ihmiset eivät edisty toivomallamme tavalla, mutta kaiken kaikkiaan on siunaus olla välineenä Herran käsissä ja auttaa ihmisiä edistymään hengellisesti. Yritämme opettaa Pyhän Hengen voimalla, koska tiedämme, että vain Henki voi auttaa ihmisiä saamaan todistuksen ja kokemaan kääntymyksen.”

SINÄ: ”Entä jos en ole varma, onko minulla todistus?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Se ei haittaa – jatka rukoilemista ja pyhien kirjoitusten lukemista! Käy kirkossa ja seminaarissa. Mene temppeleihin, jos voit. Luota Herraan ja Hänen opetuksiinsa. Mitä enemmän

sinulla on mahdollisuuksia tuntea Henkeä, sitä vahvemaksi todistuksesi tulee. Harjoittele kertomaan uskonkäsityksistäsi perheillä. Lue Mormonin kirjaa. Se auttaa sinua niin, että osaat opettaa evankeliumia.”

SINÄ: ”Kuinka valmistaudutte lähetystyöhönne?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Me tutkimme pyhiä kirjoituksia, etenkin Mormonin kirjaa. Hankimme työpaikan ja säästimme rahaa. Mutta toivomme, että olisimme lukeneet *Saarnatkaa minun evankeliumiani* -kirjaa ja osallistuneet useammin lähetysaarnajien valmistautumiskursseille. Toivomme myös, että olisimme opetelleet laittamaan ruokaa!”

SINÄ: ”Voisikohan minusta joskus tulla lähetysaarnaja?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Ehdottomasti! Eri puolilla maailmaa on noin 70 000 lähetysaarnajaa. Se kaikki alkaa halusta: ’Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön’ (OL 4:3). Mutta se vaatii myös valmistautumista – täytyy tulla valmiiksi paitsi hengellisesti myös taloudellisesti, fyysisesti ja sosiaalisesti.”

SINÄ: ”Mikä muu auttaa minua valmistautumaan?”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Ota tavoitteeksesi elää evankeliumin mukaan ja pitää käskyt niin hyvin kuin voit. Se vahvistaa osaltaan todistustasi ja auttaa sinua olemaan kelvollinen tuntemaan Hengen. Kun olet lähetysaarnaja, haluat todistaa ihmisille *oman kokemuksesi pohjalta*, että evankeliumi on tosi. Joten käytä nyt aikaa siihen, että opit lisää evankeliumin periaatteista ja elät niiden periaatteiden mukaan omassa elämässäsi.”

KOKOAIKAISET LÄHETYSSAARNAAJAT: ”Suosittelemme myös, että luet seuraavilla sivuilla olevat kysymykset. Ne ovat niitä, joita piispasi tai seurakunnanjohtajasi kysyy sinulta, kun täytät lähetystyöpapereitasi. Näiden kysymysten tietäminen jo nyt auttaa sinua valmistautumaan. Keskustele niistä vanhempiesi ja kirkon johtohenkilöiden kanssa. Kysymyksiä on paljon, mutta älä anna sen lannistaa – eihän sinun tarvitse ilmoittautua lähetysaarnajien koulutuskeskukseen vielä huomenna! Käytä valmistautumiseen sen verran aikaa kuin tarvitset, niin että kun ensimmäinen päiväsi lähetyskentällä koittaa, olet kelvollinen, innostunut ja valmis palvelemaan.” ■

KELVOLLISUUS JA TODISTUS

1. Uskotko Jumalaan, iankaikkiseen Isään, Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen, ja onko sinulla todistus Heistä?

TODISTUS: "[Kokeikkaa] sanojani, ja [osoittakaa] vähäsen uskoa, niin, vaikka ette voisi enempää kuin haluta uskoa, antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, kunnes uskotte sillä tavalla, että voitte antaa sijaa osalle sanoistani" (Alma 32:27).

2. Onko sinulla todistus siitä, että Jeesus Kristus on Jumalan ainosyntyinen Poika, maailman Vapahtaja ja Lunastaja? Kertoisitko minulle, mitä ajattelet Hänestä? Kuinka Jeesuksen Kristuksen sovitus on vaikuttanut elämääsi?

3. Mitä parannuksen tekeminen sinulle merkitsee? Tunnetko, että olet tehnyt täyden parannuksen aiemmista rikkomuksistasi?

PARANNUS: "Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistensä - katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne" (OL 58:43).

4. Kertoisitko minulle, mistä tiedät, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ja kirkko on palautettu profeetta Joseph Smithin kautta ja että presidentti Russell M. Nelson on Jumalan profeetta?

5. Onko sinulla todistus siitä, että Mormonin kirja on totta?

JOS PÄÄTÄT PALVELLA LÄHETYSTYÖSSÄ, SINÄ ja kirkon johtohenkilöt haluatte tämän pyhän palveluajan olevan iloista ja innoittavaa. Tämän tavoitteen kannalta on tärkeää, että olet valmistautunut, kelvollinen ja kykenevä palvelemaan. Jotta sinun on helpompi valmistautua, tässä ovat kysymykset, joita piispasi tai seurakunnanjohtajasi kysyy sinulta määritelläkseen valmiutesi. Voit keskustella niistä milloin tahansa hänen, vanhempiesi ja kirkon johtohenkilöiden kanssa.

6. Kokoaikainen lähetystyöpalvelu edellyttää elämistä evankeliumin tasovaatimusten mukaan. Miten ymmärrät seuraavat tasovaatimukset?

a. Siveyden laki

Oletko aina elänyt sen mukaan, mistä on puhuttu siveyden lain kohdalla? Ellet ole, niin kuinka kauan sitten olet rikkonut sitä? Mitä olet tehnyt tehdäksesi parannuksen?

SIVEYDEN LAKI: "Siveys on sukupuolista puhtautta, mikä on mieluisaa Jumalalle" (MK Jaak. 2:7). Ollaksesi siveä sinun täytyy olla puhdas ajatuksissasi, sanoissasi ja teoissasi. Sinulla ei saa olla sukupuoli-suhteita ennen kuin solmit laillisen avioliiton." (Lujana uskossa - evankeliumiaiheinen hakuteos, 2005, s. 152.)

b. Pornografian välttäminen

PORNOGRAFIAN VÄLTÄMINEN:

Presidentti Dallin H. Oaks ensimmäisestä presidenttikunnasta on selittänyt, että pornografialle altistuminen vaihtelee tahattomasta altistumisesta pakon omaiseen käyttöön eli riippuvuuteen. Siihen osallistumisen tason tietäminen auttaa löytämään asianmukaisen ratkaisun. Lisää tietoa artikkelissa "Pornografian ansasta pääsee pois", Liahona, lokakuu 2015, s. 50-55; sekä sivustolla overcomingpornography.org.

c. Kymmenysten laki

d. Viisauden sana, mukaan lukien huumeiden käyttö ja reseptilääkkeiden väärinkäyttö

e. Lepopäivän pyhittäminen

f. Rehelliisyys kaikessa, mitä sanot ja teet

Oletko elänyt kaikkien näiden tasovaatimusten mukaan? Elätkö niiden mukaan tällä hetkellä? Aiotko elää niiden mukaan kokoaikaisena lähetysaarnajana?

KYVYKKYYS JA KELPOISUUS

7. Onko sinua vastaan vireillä mitään oikeustoimenpiteitä?

8. Oletko joskus syyllistynyt vakavaan rikoslain rikkomiseen riippumatta siitä, onko sinua pidätetty tai tuomittu vai ei tai onko merkintä poistettu rikosrekisteristä?

9. Oletko joskus seksuaalisesti hyväksikäyttänyt lasta jollakin tavoin riippumatta siitä, onko sinua syytetty tai rangaistu vai ei tai onko merkintä poistettu rikosrekisteristä?

10. Oletko joskus syyllistynyt johonkin muuhun vakavaan rikkomukseen tai rikokseen, joka pitäisi selvittää ennen lähetystyötäsi?

11. Tuetko mitään sellaista ryhmää tai henkilöä, jonka opetukset tai toiminta ovat vastoin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon hyväksymiä opetuksia ja käytäntöjä, tai oletko yhteydessä sellaiseen tai samaa mieltä sellaisen kanssa?

12. Onko sinulla maksamattomia velkoja? Kuinka nämä velat maksetaan pois ennen lähetystyötäsi tai hoidetaan palvellessasi lähetystyössä?

13. Onko sinulla parhaillaan tai joskus ollut jokin fyysinen, henkinen tai emotionaalinen ongelma, jonka vuoksi sinulla olisi vaikeuksia pysyä normaalissa lähetysaarnajan aikataulussa, joka edellyttää, että teet työtä 12-15 tuntia päivässä, johon sisältyy opiskelua 2-4 tuntia päivässä, kävelemistä tai pyöräilyä jopa 8-10 tuntia päivässä ja niin edelleen?

14. Onko sinulla koskaan diagnosoitu lukihäiriötä tai onko sinua hoidettu sellaisen vuoksi? Jos on, oletko valmis lukemaan pyhiä kirjoituksia ja muuta aineistoa ääneen? Uskotko, että voisit toverisi avulla oppia ulkoa tarkoituksenmukaisia pyhien kirjoitusten kohtia ja muuta tietoa? Mitä selviytymiskeinoja sinulla on tämän häiriön kanssa tällä hetkellä?

5. Onko sinulla koskaan diagnosoitu puhehäiriötä tai onko sinua hoidettu sellaisen vuoksi? Jos on, oletko valmis puhumaan muiden edessä? Tuntuuko sinusta, että sinulla on riittävästi keinoja, jotka auttavat sinua oppimaan, opettamaan ja kommunikoimaan?

16. Onko sinulla koskaan ollut lääkitystä johonkin seuraavista häiriöistä tai onko sinua muutoin hoidettu niiden johdosta: tarkkaavuushäiriö (ADD), aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriö (ADHD), ahdistus, masennus, pakko-oireinen häiriö (OCD) tai autismikirjohäiriö (myös Aspergerin oireyhtymä)? Jos kyllä, selitä.

17. Jos sinua on joskus hoidettu jonkin tällaisen häiriön vuoksi ja hoito on päättynyt, lopetitko sen lääkärin valvonnassa? Jos ei, miksi lopetit sen? Kuinka hyvin olet pystynyt toimimaan ilman hoitoa tai lääkitystä? Milloin viimeksi sinulla on ollut näistä ongelmista johtuva lääkitys? ■

Lähetystyöhön valmistautumiseen liittyviä videoita ja muuta aineistoa on osoitteessa lds.org/go/81850.

Monet sellaiset kelvollisuuteen ja terveydentilaan liittyvät asiat, jotka voisivat estää sinua palvelemasta lähetystyössä menestyksekkäästi, voidaan voittaa. Etsi tarvitsemaasi apua. Jos sinulla on yhä terveyshuolia, kun olet valmis palvelemaan, kerro asiasta piispallesi tai seurakunnanjohtajallesi. Kirkolla on silloin mahdollisuus pohtia tilannettasi ennen kuin sinut kutsutaan jollekin tietylle lähetyskentälle. Katso esimerkiksi näiden kysymysten jälkeistä sisar Fletcherin kertomusta.

VOISINKO PALVELLA SIELLÄ?

Erika Fletcher

Ensimmäisestä lantista lähtien, jonka laitoin lähetystyösäästölippaaseeni, tiesin haluavani lähteä palvelemaan. Olin säästänyt rahaa 12 vuotta, kun ilmoitettiin, että sisaret voivat lähteä palvelemaan 19-vuotiaana. Vaikka en ollutkaan varma, olisiko se oikea aika minulle, Herra vastasi rukouksiini, ja tunsin innoitusta alkaa täyttää lähetystyöpapereitani.

Halusin, että lähetystyökutsuni olisi minulle juuri oikea, ja tiesin, että rehellisyys kirkon johtohenkilöitä kohtaan, etenkin terveyteeni liittyvissä asioissa, olisi ainoa tapa tuntee rauhaa. Minulla on epilepsia – sairaus, joka aiheuttaa kohtauksia, joiden tuloa ei voi ennustaa. Onneksi sairauteni on lääkityksen avulla täysin hallinnassa. Oli kuitenkin mahdollista, että riippuvuuteni lääkityksestä voisi asettaa rajoituksia sille, millä alueella voisin palvella.

Kuvitelkaa, kuinka hämmästynyt olin, kun minut kutsuttiin palvelemaan Santo Domingon itäisellä lähetyskentällä Dominikaanisessa tasavallassa! Siihen liittyi kuitenkin ongelma; sain tietää, ettei käyttämäni lääkettä ollut saatavana Dominikaanisessa tasavallassa. Olin ymmälläni. Miksi Herra innoittaisi kirkon johtajia lähettämään minut sellaiseen paikkaan, jossa minulla ei olisi lääkettäni?

Perheeni ja minä rukoilimme yhdessä saadaksemme vastauksen. Sain voimakkaan vakaumuksen siitä, että Herra todella halusi minun palvelevan Dominikaanisessa tasavallassa, joten ryhdyimme työhön. Lääkäriini kirjoitti minulle puolitoista vuotta voimassa olevan reseptin, mutta vakuutuksemme maksaisi lääkkeet vain vuodeksi, joten meidän täytyi maksaa itse viimeisen puolen vuoden lääkkeet. Kun kuljimme eteenpäin uskossa, löysimme lopulta kohtuuhintaisen vaihtoehdon.

Kun minut erotettiin lähetysaarnajajan tehtävään, vaarnanjohtajani antoi minulle siunauksen, ettei sairauteni vaikuttaisi minuun lähetystyöni aikana – lupaus, jonka voin todistaa täyttyneen. Vaikka fyysiset voimani joutuivat venymään äärimmilleen, tiedän, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta saatoin voittaa haasteet, joita kohtasin ennen lähetystyötä ja sen aikana. ■

Epilepsiastaan huolimatta sisar Fletcher (vasemmalla) kykeni palvelemaan lähetystyössä (kuvassa toverinsa sekä lähetysjohtajan ja tämän vaimon kanssa).

VIISI ASIAA, joita OPISSA JA LIITOISSA opetetaan

Charlotte Larcabal
kirkon lehdet

Jos valmistaudut lähtemään lähetystyöhön tai vain etsit tapoja kertoa ystäville uskonnokäsityksistäsi, on olemassa eräs niin suurenmoinen opas, että sitä voisi kutsua toiseksi lähetystyöoppaaksi.

Se on Oppi ja liitot. Siinä on hiljattain ilmoitettuja ja kauniita opinkohtia iankaikkisista perheistä sekä siitä, mitä tapahtuu kuollessamme ja kuinka Jeesuksen Kristuksen kirkko tulee järjestää. Mutta siinä on myös – kerta toisensa jälkeen – käskyjä kertoa evankeliumista muille. Itse asiassa kaikkine lupauksineen ja kehotuksineen, joita tässä pyhässä kirjassa annetaan lähetysaarnajille, sitä voisi pitää evankeliumin levittämisen oppaana.

Esimerkiksi seuraavassa on viisi hienoa totuutta, jotka voit oppia lähetystyöstä vain lukemalla Oppia ja liittoa.

1

Sinun ei tarvitse huolehtia siitä, minne menet.

OL 80:3: ”Ja nyt, lähtekää saarnaamaan minun evankeliumiani pohjoiseen tai etelään, itään tai länteen, sillä ei ole väliä, sillä ette voi mennä harhaan.”

”En usko, että ilmaus ’sillä ei ole väliä’, kuten Herra käyttää sitä tässä pyhien kirjoitusten kohdassa, viittaa siihen, ettei Hän välittäisi, missä Hänen palvelijansa työskentelevät. Itse asiassa Hän välittää siitä syvästi. – Hän innoittaa, johdattaa ja ohjaa valtuuttamiaan palvelijoita. Kun lähetysaarnajat pyrkivät olemaan entistä kelpoisempia ja kyvykkäämpiä välineitä Hänen käsissään ja tekemään parhaansa täyttääkseen uskollisesti velvollisuutensa, silloin Hänen avullaan he eivät ’voi mennä harhaan’ – palvelivatpa he missä tahansa.”¹

– Vanhin David A. Bednar

2

Pidä pyhiä kirjoituksia arvossa, niin tiedät, mitä sinun pitää sanoa.

OL 84:85: ”Kootkaa mieleenne alati elämän sanoja, niin teille annetaan tuona hetkenä se osa, mikä mitataan kullekin ihmiselle.”

”Kootessasi mieleesi pyhien kirjoitusten ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja tutkimalla ja osoittamalla uskoa halusi kertoa evankeliumista muille voimistuu. Sinulle luvataan, että Henki auttaa sinua tietämään, mitä sanoa, kun opetat.”²

– Saarnatkaa minun evankeliumiani

lähetyssaarnaajana olemisesta

3

Evankeliumia etsiviä ihmisiä on kaikkialla.

OL 123:12: "Sillä maan päällä on kaikkien lahkujen, ryhmien ja uskontokuntien keskuudessa vielä monia, jotka on sokaissut ihmisten katala viekkaus, jota käyttäen nämä väijyvät pettääkseen, ja jotka ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät tiedä, mistä sen löytäisivät."

"Kaikkialla ympärillänne joka päivä on ystäviä ja lähimmäisiä, 'jotka ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät tiedä, mistä sen löytäisivät.' Kun Henki ohjaa teitä, voitte jakaa ajatuksen, kutsun, tekstiviestin tai tviitin, joka kertoo ystäville palautetun evankeliumin totuuksista."³

- Vanhin David A. Bednar

4

Rukoile hyvin, jotta voit opettaa hyvin.

OL 42:14: "Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa."

"Lähetyssaarnaajien tulee polvistua ja pyytää Herraa vapauttamaan heidän kielenä ja puhumaan heidän kauttaan niiden ihmisten siunaukseksi, joita he opettavat. Jos he tekevät näin, he saavat elämäänsä uutta valoa. He ovat innokkaampia tekemään työtä. He tulevat tietämään, että he ovat hyvin todellisessa mielessä Herran palvelijoita puhuesaan Hänen puolestaan. He huomaavat, että heidän opettamiensa ihmisten suhtautuminen muuttuu."⁴

- Presidentti Gordon B. Hinckley (1910-2008)

5

Pyhä Henki todistaa niille, joille puhut.

OL 100:7-8: "Mutta käsken minä annan teille, että teidän tulee julistaa, mitä julistattekin, minun nimessäni, vakain sydämin, sävyisyyden hengessä kaikessa. Ja minä annan teille tämän lupauksen, että sikäli kuin teette tämän, Pyhä Henki vuodetaan, niin että hän todistaa kaikesta, mitä te sanotte."

"Pyhä Henki voi tehdä työtä Kristuksen valon kautta. Evankeliumin totuuksia opettava henkilö ei kylvä aikuisen tai lapsen sisimpään mitään vierasta tai edes uutta. Sen sijaan lähetyssaarnaaja tai opettaja saa kosketuksen siellä jo olevaan Kristuksen Henkeen. Evankeliumi kuulostaa heistä tutulta."⁵

- Presidentti Boyd K. Packer (1924-2015)

Aseta tavoite

Tämä on vasta alkua. Kun tänä vuonna tutkit Oppia ja liittoja, aseta tavoitteeksi oppia lähetystyöstä niin paljon kuin vain voit. Tee sitten kaikki voitavasi, jotta alat elää niiden opetusten mukaan. Muista: "Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön, sillä katso, vainio on jo vaalennut korjattavaksi" (OL 4:3-4). ■

VIITTEET

1. David A. Bednar, "Kutsuttu työhön", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 68.
2. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 19.
3. David A. Bednar, "Kutsuttu työhön", s. 70.
4. Gordon B. Hinckley, "Lähetystyöpalvelu", *Ensimmäinen maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 11. tammikuuta 2003, s. 20.
5. Boyd K. Packer, "Kristuksen valo: Mitä jokaisen evankeliumia saarnaamaan, evankeliumia opettamaan tai evankeliumin mukaan elämään kutsutun tulee tietää", *Liahona*, huhtikuu 2005, s. 10.

6

SYYTÄ miksi — todella — tarvitsemme **KIRKKOJA!**

Eric B. Murdock ja Joshua J. Perkey

kirkon lehdet

Oletko koskaan kuullut jonkun kysyvän, miksi meillä on kirkko? Tai ehkä: miksi tarvitsemme sitä? Miksi ihmiset eivät vain voisi olla hengellisiä itsekseen – mennä vuorille tai rannalle tai muuhun erityiseen paikkaan ja tuntea olevansa lähellä Jumalaa – ja pitää sitä hyvänä?

On varmasti totta, että voimme olla lähellä Jumalaa missä hyvänsä (itse asiassa se on oikein hyvä ajatus!), mutta taivaallisella Isällä on sinua varten *kovin paljon enemmän* kuin yleispätevää hengellisyyttä. Hän haluaa sinun yltävän parhaimpaasi. Itse asiassa Hän haluaa sinun perivän kaiken, mitä Hänellä on, ja saavan iankaikkisen elämän. Ja Hänellä on suunnitelma ja organisaatio, jotta voit saada sen kaiken. Suunnitelmana on pelastussuunnitelma, ja organisaationa on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko – ainoa tosi ja elävä kirkko koko maan päällä (ks. OL 1:30).

Tässä on kuusi syytä, joiden vuoksi me todella tarvitsemme kirkkoa.

1. Opimme Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja osallistumme siihen

Yksi kirkon jäsenyyden siunauksista on se, että voimme oppia evankeliumin täyteyttä (ks. OL 1:17–23). Jos meillä on vilpittömän halu oppia ja jos olemme nöyriä, rukoilevia, uutteria ja kuuliaisimpia, me voimme saada todistuksen ja meillä voi olla Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen ja Hänen sovitustyönsä tuoma toivo.

Kirkon johtohenkilöiden ja kirkon aineiston välityksellä me opimme myös muista olennaisista opinkohdista, kuten evankeliumin palautuksesta, profeettojen kutsumisesta tänä päivänä sekä jumaluuden todellisesta luonteesta. Se, että elämme sopusoinnussa tosi opin kanssa, tuo meille iloa ja onnea.

2. Saamme välttämättömät toimitukset ja liitot

Taivaallisen Isän työnä on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Mutta joskus saatamme unohtaa Hänen työnsä edellyttävän sitä, että mekin teemme oman osamme! Me tulemme kelvollisiksi iankaikkisen elämän siunauksiin, kun olemme kuuliaisina evankeliumin toimituksille ja liitoille. Presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Me emme voi *toivoa* tietämme Jumalan kasvojen eteen. Meidän pitää noudattaa lakeja, joihin nuo siunaukset perustuvat [ks. OL 130:20–21].”¹

Toimitukset, joihin osallistumme, ja liitot, joita teemme, ovat meille välttämättömiä, jotta voimme palata taivaallisen Isämme eteen ja elää Hänen luonaan. Nämä toimitukset ja liitot edellyttävät pappeutta – joka on saatavana ainoastaan Jumalan tosi kirkossa. Ilman niitä liittoja olisimme hukassa.

Meillä on kirkko, jotta ymmärryksemme voi valaistua ja meille voidaan ilmoittaa totuus. Se on antanut minulle tiedon siitä, mitä minun tarvitsee tietää – tiedon pelastussuunnitelmasta.

Nicholas M., Ohio, USA

Kirkossa voimme saada toimituksia, tehdä liittoja ja saada perheemme sinetöidyksi ikuisesti. Se on taivaallisen Isän organisaatio tämän maan päällä, ja siinä on pappeuden voima ja valtuus. Sen tarkoituksena on opettaa ihmisille evankeliumin totuutta, saada heidät tulemaan Kristuksen luokse ja valmistaa heitä korotusta varten.

Shantelle M., Australia

Meillä on kirkko luomassa ympäristön, jossa jäsenet voivat kokoontua yhteen ja auttaa toisiaan oppimaan ja kasvamaan. Kirkko on olemassa siksi, että se auttaa jäseniä tulemaan enemmän Kristuksen kaltaisiksi kannustamalla jokaista luottamaan muihin ja kohottamaan niiden ihmisten taakkoja, joita rakastamme ja joista välitämme. Se luo myös turvallisen paikan, jossa ihmiset voivat elää uskonsa mukaan.

Jeremy P., Illinois, USA

3. Autamme toisiamme matkan varrella

Vanhin D. Todd Christofferson on opettanut: ”Yksi tärkeä syy siihen, että Herralla on kirkko, on luoda pyhien yhteisö, jossa tuetaan toinen toista sillä ’kaidalla ja kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään’ [2. Nefi 31:18].”²

Kirkossa voimme luoda ihmissuhteita, joissa huolehdimme toisistamme. Voimme auttaa toisiamme läpi rankkojen aikojen, kun ohjaamme ja suojaamme toisiamme ja kuljemme toistemme kanssa (ks. ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187; Ef. 2:19). Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista koorumista on sanonut: ”Me kaikki olemme Jumalan lapsia, ja meidän on opetettava toisiamme, meidän on autettava toisiamme löytämään oikea tie.”³ Kirkko on siihen täydellinen paikka!

Kirkon avulla voin saada iankaikkisen perheen vanhempieni ja siskojeni kanssa sekä jonakin päivänä oman perheeni kanssa.

Wilford P., São Paulo, Brasilia

Kirkko auttaa meitä levittämään rakkautta ja evankeliumia eri puolille maapalloa ja tuomaan valoa maailmaan, joka on moraalisisessa pimeydessä.

Kenzi B., Washington, USA

Kirkon avulla voimme kulkea polkua, joka johtaa kuolematomuuteen ja iankaikkiseen elämään, jossa voimme asua taivaallisen Isämme ja perheemme luona ikuisesti.

Emma W., New Hampshire, USA

4. Autamme perheitä tulemaan kelpoiksi iankaikkiseen elämään

Vielä yksi tärkeä syy sille, miksi meillä on kirkko, on auttaa perheitä tulemaan kelpoiksi iankaikkiseen elämään. Sinetöimistömittus temppeleissä antaa perheille mahdollisuuden olla yhdessä ikuisesti. Jotta niin voisi tapahtua, meidän on elettävä kelpoiksi saadaksemme nuo siunaukset. Kirkko auttaa perheitä auttamaan siinä toisiaan.

Kuten vanhin Christofferson on opettanut: ”Syy, miksi kirkossa opetetaan evankeliumia ja suoritetaan pappouden toimituksia, on se, että perheet pääsisivät iankaikkiseen elämään.”⁴ Kirkko siis auttaa meitä elämään niiden liittojen mukaisesti – ja auttaa meitä tukemaan toisiamme matkan varrella.

5. Siunaamme ihmisiä kaikkialla maailmassa

Vanhin Christofferson on sanonut, että kun toimimme kirkossa yhdessä, taivaallinen Isä voi ”saavuttaa tarpeellisia asioita, joita ei voi saavuttaa yksilönä tai pienemmissä ryhmissä”⁵.

Tiesitkö, että viimeisten 30 vuoden aikana kirkko on lahjoittanut hyväntekeväisyyteen ja humanitaarisen avun projekteihin sekä palveluprojekteihin joka vuosi 40 miljoonan Yhdysvaltain dollarin arvosta? Kirkon jäsenten tarjoamat runsaat lahjoitukset ja vapaaehtoistyö saavat aikaan sellaista, mitä ei voisi saavuttaa millään muulla tavalla.

Ainutlaatuisen lähetysohjelman ansiosta lähetyssaarnaajat jakavat evankeliumin valoa ihmisille kaikkialla maailmassa. Palvelemassa on lähes 105 000 lähetyssaarnaajaa (mukaan lukien sekä nuoret aikuiset että vanhemmat lähetyssaarnaajat). Vau! Se on enemmän ihmisiä kuin monissa kaupungeissa!

Ja jäsenten hyväntahtoisten lahjoitusten ansiosta kirkolla on varoja rakentaa temppeleitä kaikkialle maailmaan. Huhtikuussa 2018 temppeleitä oli 182 joko toiminnassa tai rakenteilla tai niiden rakentamisesta oli ilmoitettu.

Kirkko auttaa meitä säilyttämään organisaation ja opetukset sekä luomaan tukijärjestelmän jäseniä varten. Perustamalla kirkon Herra varmistaa, että opetetaan oikeita opinkohtia. Kirkko antaa jäsenille ilmoituksia, mittapuita ja ohjeita, jotka auttavat meitä elämään, kuten Kristus haluaisi meidän elävän.

Rachel F., Arizona, USA

6. Jumalan valtakunta on perustettu maan päälle

Yksi tärkeimpiä syitä sille, miksi Jumala perusti kirkon, on se, että se on Jumalan valtakunta täällä maan päällä (ks. OL 65). Herra on antanut pappeuden avaimet Joseph Smithille ja kaikille hänen jälkeensä tulleille profetoille ja apostoleille. Vanhin Christofferson on opettanut: ”Noiden avainten valtuudella kirkon pappeusvirkaolijat säilyttävät Vapahtajan opin puhtauden ja Hänen pelastavien toimitustensa koskemattomuuden.”⁶

Kirkon johtohenkilöiden välityksellä Herra voi johtaa työtään ja palvella lapsiaan. Ilman sellaista johtajuutta kaikenlaiset väärät ajatukset ja opetukset uhkaisivat johdattaa meidät pimeille ja kielletyille teille. Toisin sanoen tarvitsemme oikealla tavalla kutsuttujen ja asetettujen profeettojen ja apostolien suomaa turvaa, jotta tiedämme, kuinka saavuttaa iankaikkisen elämän. Se tapahtuu vain Hänen kirkossaan. ■

Kirkon avulla voidaan saada aikaan asioita, joihin yksittäiset henkilöt eivät pystyisi.

Emma W., Utah, USA

Kirkko auttaa meitä, koska taivaallinen Isä tiesi, että nämä olisivat vaikeita aikoja. Hän tiesi, että tarvitsisimme profeetan opastamaan meitä täällä maan päällä. Hän tuntee meidät.

Matthew P., New Hampshire, USA

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Nyt on aika valmistautua”, huhtikuun 2005 yleiskonferenssi.
2. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”, lokakuun 2015, yleiskonferenssi.
3. Jeffrey R. Holland, ”Opettaminen ja oppiminen kirkossa”, *Liahona*, kesäkuu 2007, s. 58.
4. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”.
5. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”.
6. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”.

Mitä minun pitäisi harrastaa vapaa-ajallani, jotta se olisi hyödyllistä?

"Alma puhui tärkeysjärjestyksestä opettaessaan, että 'tästä elämästä tuli koetustila, aika valmistautua kohtaamaan Jumala' (Alma 12:24). Se, kuinka voimme parhaiten käyttää ajan kallisarvoista perintöä valmistautuaksemme kohtaamaan Jumalan, saattaa vaatia jonkin verran opastusta, mutta varmasti asettasimme Herran ja oman perheemme luettelon kärkeen."

Vanhin Ian S. Ardern seitsemänkymmenen koorumista, "Aika valmistautua", lokakuun 2011 yleiskonferenssi.

Toimi tavoitteen hyväksi

Tee sellaista, millä on merkitystä. Joskus tuhlaan aikaani tekemällä jotakin merkityksetöntä kuten surffaamalla kaksi tuntia internetissä, ja kadun sitä myöhemmin. Voisit yrittää kehittää jotakin uutta taitoa, työskennellä Edistymisen- tai Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelman parissa, auttaa siskoa, veljeä tai ystävää koulu-tehtävissä, hoitaa puutarhaa, kirjoittaa kertomuksen tai organisoida elämäsi – mahdollisuuksia on loputtomasti. Omana mottonani on, että vapaa-ajankäyttöni pitää aina auttaa minua toimimaan jonkin tavoitteen hyväksi.

Kimberly A., 19, Alaska, USA

Tule sellaiseksi, millainen haluat olla

Olohuoneessamme on lainaus, jossa sanotaan: "Kysy itseltäsi, viekö se, mitä teet tänään, sinua lähemmäksi sitä, missä haluat olla huomenna." Mieti, millaiseksi ihmiseksi haluat tulla ja mitä tavoitteita sinulla on. Päätä tehdä asioita, jotka auttavat sinua saavuttamaan tavoitteesi. Tee asioita, jotka sallivat sinun pitää Hengen lähelläsi ja jotka ovat *Nuorten voimaksi* -tasovaatimusten mukaisia.

Amy P., 16, Kentucky, USA

Laula tai kuuntele kirkon lauluja

Vapaa-aikanani laulan mieluiten kirkon lauluja. Asetin tavoitteekseni opetella ulkoa mahdollisimman monta kirkon lauluja. Tavallisesti lataan joitakin lauluja, jotka haluan oppia, joten voin kuunnella niitä aina, kun minulla on hetki aikaa.

Justice O., 16, Orlu, Nigeria

Tutki Mormonin kirjaa

Teen vapaa-ajastani merkityksellisempää ja arvokkaampaa tutkimalla Mormonin kirjaa. Se on uskontomme lakikivi, ja profeetta Joseph Smithin sanoin ”ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla” (Mormonin kirjan johdanto).

Lynne T., 18, Accra, Ghana

Aseta tavoitteita

Sinun pitää ensin ajatella, millainen ihminen haluat olla muutaman vuoden kuluttua. Sitten voit päättää, mitä sinun tulisi tehdä vapaa-aikanasi nyt, jotta saavuttaisit tuon tavoitteen.

Aina päivän päätteeksi ajattelen tavoitteitani ja teen suunnitelman siitä, mitä teen seuraavana päivänä, kun minulla on vapaata aikaa.

Vanhin Agostinelli, 20, Santiagon läntinen lähetyskenttä, Chile

Tutki oppia

Yksi suurenmoinen tapa käyttää vapaa-aikaasi on tutkia Herran oppia. Iankaikkisesta näkökulmasta pyhien kirjoitusten, kirkon lehtien artikkelien ja muun kohottavan aineiston lukeminen hyödyttää sinua paljon enemmän kuin jonkin muun tekeminen.

Josh C., 13, Tennessee, USA

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Jos kerran Jumala tietää jokaisen päätöksen, jonka aiomme tehdä, mitä järkeä on tahdonvapaudessaamme?

Tämä kysymys on askarruttanut ihmisiä vuosisatojen ajan. Me vastaamme siihen kahden perusluonteisen, ilmoitetun totuuden pohjalta:

Jumala tietää kaiken. Jumalan näkyvä ei ole rajoittunut aikaan (ks. OL 38:2). Lisäksi Hänellä on ollut iankaikkisuus henkilökohtaista kokemusta meistä ennen saapumistamme tämän maan päälle, joten Hän tietää meidän jokaisen taipumukset ja luonteen paremmin kuin me itse.

Meillä on tahdonvapaus. Me olemme älykkäitä olentoja, Jumalan lapsia, ja Hän rakastaa meitä ja on valmistanut suunnitelman, joka antaa meille mahdollisuuden tulla

Hänen kaltaisikseen – jos me päätämme totella Häntä (ks. OL 93:27–32; Abr. 3:21–25). Tahdonvapaus tarkoittaa sitä, että voimme toimia omasta puolestamme emmekä olla vain toiminnan kohteena (ks. 2. Nefi 2:14, 16, 27).

Se, että Jumala tuntee luontemme ja tietää valintoistamme etukäteen, ei aiheuta sitä, että me teemme niitä valintoja. Koska Hän tuntee meidät ja koska meillä on tahdonvapaus, Hän kutsuu meitä ja houkuttelee meitä – mutta ei pakota meitä – tekemään hyvää ja uskomaan Jeesukseen Kristukseen (ks. Moroni 7:16–17).

Mitä sinä ajattelet?

”Kuinka voin tulla paremmin toimeen perheeni kanssa?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutiainen valokuva 15. syyskuuta 2018 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Haluaako
JUMALA
TODELLAKIN
PUHUA
TEILLE?
KYLLÄ!

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON
HUHTIKUUN 2018 YLEISKONFERENSSIPUHEESTA
"ILMOITUSTA KIRKKOA VARTEN, ILMOITUSTA ELÄMÄMME VARTEN"

Kuusi tapaa muistaa Vapahtaja aina

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

Joka viikko nauttiessamme sakramentin me lupaamme muistaa Hänet aina. Hyödynnän lähes 400:aa pyhien kirjoitusten kohtaa, joissa mainitaan sana *muistaa*, ja esitän kuusi tapaa, joilla me voimme muistaa Hänet aina.

Ensiksi, me voimme muistaa Hänet aina luottamalla Hänen liittoihinsa, lupauksiinsa ja vakuutuksiinsa.

Toiseksi, me voimme muistaa Hänet aina tunnustamalla kiitollisina Hänen kätensä vaikutuksen kaikkialla elämässämme.

Kolmanneksi, me voimme muistaa Hänet aina luottamalla siihen, kun Herra vakuuttaa meille: ”Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää” (OL 58:42).

Neljänneksi, Hän kutsuu meitä muistamaan, että Hän toivottaa meidät aina tervetulleiksi kotiin.

Viidenneksi, me voimme muistaa Hänet aina lepopäivänä sakramentin ansiosta. Kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutyön lopussa ja ylösnousemuksensa jälkeen suorittamansa palvelutyön alussa – kummallakin kerralla – meidän Vapahtajamme otti

leivän ja viinin ja pyysi, että me muistaisimme Hänen ruumiinsa ja verensä.

Sakramenttitoimituksessa me todistamme Isälle Jumalalle, että olemme halukkaita ottamaan Hänen Poikansa nimen päällemme ja muistamaan Hänet aina ja pitämään Hänen käsikynsä, jotka Hän on antanut meille, jotta Hänen Henkensä olisi aina meidän kanssamme (ks. Moroni 4:3; 5:2; OL 20:77, 79).

Viimein kuudenneksi, meidän Vapahtajamme kutsuu meitä muistamaan Hänet aina, kuten Hän muistaa meidät aina.

Vapahtajamme julistaa:

”Kyllä, he voivat unohtaa, mutta minä en sinua unohda – –.

Katso, minä olen piirtänyt sinut käteni kämmeniin.” (1. Nefi 21:15–16; ks. myös Jes. 49:15–16).

Hän todistaa: ”Minä olen se, joka korotettiin. Minä olen Jeesus, joka ristiinnaulittiin. Minä olen Jumalan Poika.” (OL 45:52.)

Tästä todistan nöyryästi ja rukoilen, että me muistamme Hänet aina – kaikkina aikoina, kaikessa ja kaikkialla, missä lienemmekin (ks. Moosia 18:9). ■

Huhtikuun 2016 yleiskonferenssipuheesta.

Syntynyt
**Redwood
Cityssä
Kaliforniassa
Yhdysvalloissa.**

Hyväksyttiin
**kahdentoista
apostolin
koorumiin**
31. maaliskuuta 2018.

On neljän lapsen isä ja kolmen
lapsenlapsen isoisä.

Pyrki
valmentajansa
kannustuksesta
koulunsa
**jalkapallo-
joukkueeseen**
ja rakasti sitä!

Solmi avioliiton
Susan Lindsayn
kanssa
**Suolajärven
tempelissä**
tammikuussa 1980.

Palveli vuonna 1986 avustajana
Yhdysvaltain ulkoministeriössä
Washington D.C:ssä.

Palveli lähetyssaarnaajana
Taipein lähetyksentällä
Taiwanissa.

Voin aina rukoilla

Rukouskysymyksiä

Rasti kaikki vastaukset, joista olet samaa mieltä. Lisää omia vastauksiasi. Kerro sitten jollekulle muulle, mitä tiedät rukouksesta.

1. Miksi taivaallinen Isä haluaa sinun rukoilevan?

- Koska olen Hänen lapsensa ja Hän haluaa tietää, mitä minulle kuuluu
- Koska Hän haluaa auttaa minua

2. Milloin sinä rukoilet?

- Joka ilta ja aamu
- Kun minua pelottaa
- Kun minun pitää tehdä valinta

3. Missä sinä rukoilet?

- Omassa huoneessani
- Ulkona tähtien alla

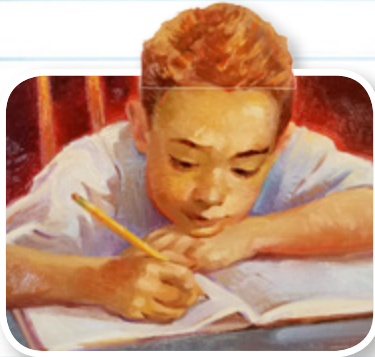
4. Minkä puolesta sinä rukoilet?

- Että saisin ratkaisun johonkin ongelmaani
- Siitä, mitä päivän aikana on tapahtunut

5. Miten kuulet taivaallisen Isän vastauksen?

- Kun luen pyhiä kirjoituksia
- Kun tunnen rauhaa

RUKOUS- PÄIVÄKIRJANI

- Kirjoita muistiin, mistä kannat huolta tai mihin tarvitset apua.
- Puhu siitä taivaalliselle Isälle rukouksessa.
- Kun olet rukoillut, kuuntele hiljaa Pyhää Henkeä.
- Tarkkaile ja kuuntele vastauksia myös tulevalla viikolla.
- Kirjoita muistiin saamasi vastaukset.

MUISTA rukoilla -kortti

"Ensimmäinen, keskimäinen ja viimeinen asia, mitä meidän tulee tehdä, on rukoilla."

- Presidentti Henry B. Eyring

.....

MUISTA rukoilla -kortti

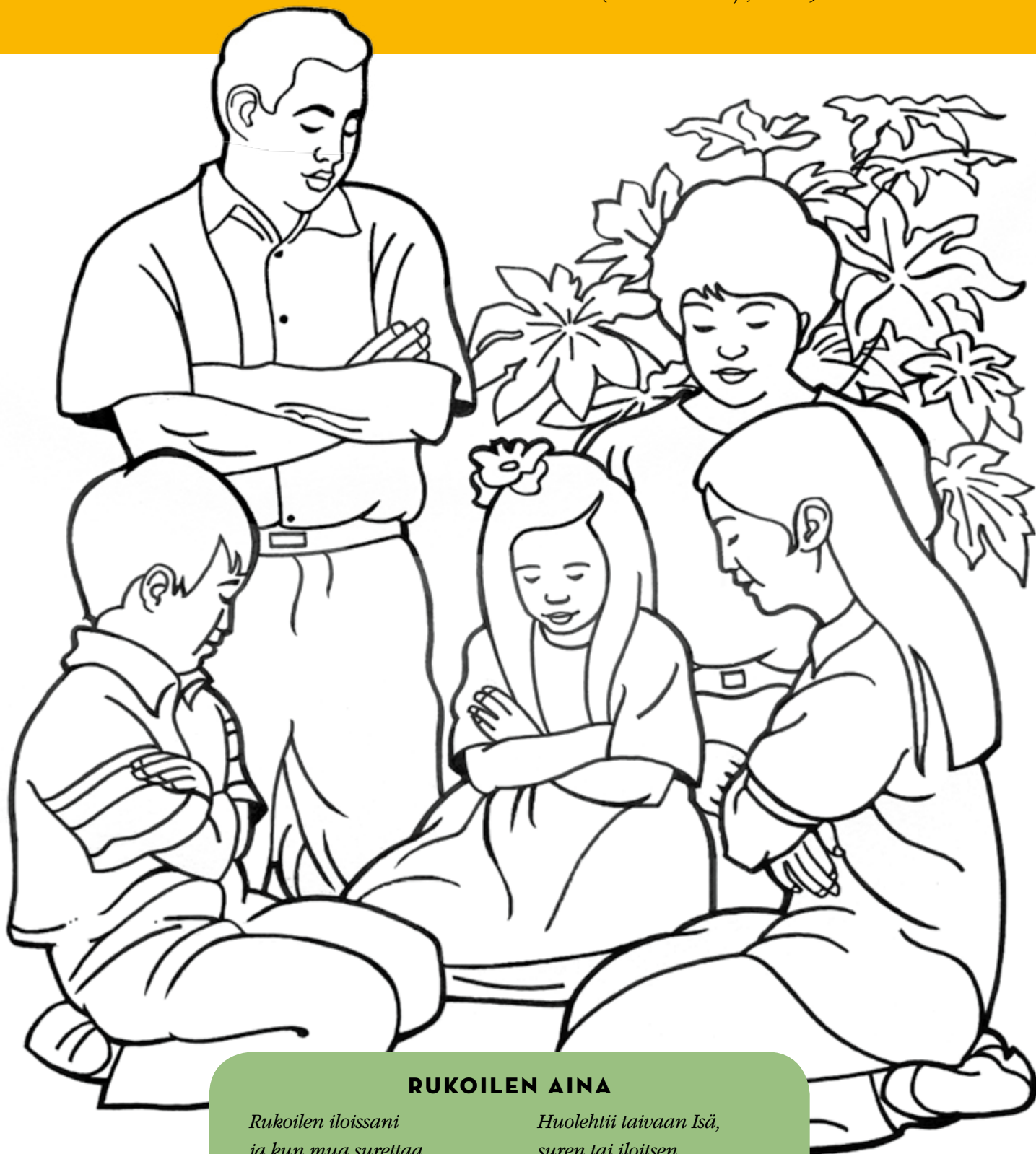

"Me voimme oppia tuntemaan Herran ja turvaamaan Häneen rukoilemalla."

- Sisar Bonnie H. Cordon

.....

*"Hän siellä on, Hän sua kuulee.
Hän rakastaa sua, omaa lastaan."
(Lasten laulukirja, s. 6–7.)*

RUKOILEN AINA

*Rukoilen iloissani
ja kun mua surettaa.
Rukoilen peloissani
ja kun mua kiukuttaa.*

*Huolehtii taivaan Isä,
suren tai iloitsen.
Jos huono taikka hyvä
on päivä, rukoilen.*

Teresa Weaver

Hei!
Minun nimeni
on Steffani!

Yritän antaa valoni loistaa
lausumalla todistukseni.

Kaunis saari

Asun Sri Lankassa. Se on kaunis saarivaltio lähellä Intian eteläkärkeä. Meillä on trooppisia metsiä, turkoosi meri ja ikivanhoja historiallisia raunioita. Minä rakastan maatani!

Ystäviä kaikkialta

Koulussani on lapsia monista maista. Jotkut ovat kristittyjä, toiset muslimeja, hinduja tai buddhalaisia. Me kaikki olemme kilttejä ja ystävällisiä toisiamme kohtaan.

Loistava todistus

1. Pelottava kutsu

Eräänä päivänä kristityillä oppilailla oli erityinen kokous. Meitä pyydettiin lausumaan todistuksemme. Koko sali hiljeni. Kukaan ei noussut esiintymislavalle. Kaikkia pelotti liian paljon! Olen hyvin ujo, joten minuakin pelotti.

2. ”Mene, mene”

Sitten tunsin, kuinka lämmin aalto kävi ylitseni, ja tunsin Pyhän Hengen sanovan minulle: ”Mene, mene.” Pidin nopean rukouksen sydämessäni. Kävelin esiintymislavalle perhosia vatsassani.

3. Lausuin todistukseni

Sanoin luokkatovereilleni, että taivaallinen Isä rakastaa meitä ja haluaa meidän puhuvan Hänelle usein. Kerroin rukoilemiseen liittyvistä kokemuksistani. Sanoin, että tiedän taivaallisen Isän kuuntelevan minua aina ja haluavan auttaa minua. Olin iloinen, että minulla oli rohkeutta lausua todistukseni. Minusta tuntui kuin olisin ollut loistava valo hiljaisessa salissa.

4. Mene ja tee

Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa on Mormonin kirjassa, jossa Nefi sanoo, että hän menee ja tekee, mitä Herra käskee. Toivon, että minulla voi aina olla rohkeutta tehdä, mitä taivaallinen Isä haluaa minun tekevän.

LÄHETÄ MEILLE TÄHTI!

Jeesus kehotti meitä antamaan valomme loistaa ihmisille (ks. Matt. 5:16). Kuinka sinä annat valosi loistaa? Lähetä meille osoitteeseen liahona@ldschurch.org valokuva tähdestäsi sekä kertomuksesi, valokuvasi ja vanhempasi antama lupa.

Lupaus OLLA TAPPELEMATTA

Myrna M. Hoyt

Perustuu tositapahtumaan

”He ottivat miekkansa ja kaikki aseet, – – ja he hautasivat ne syvälle maahan” (Alma 24:17).

Tänään oli mahtava päivä. Timmyn serkku Madi oli tulossa kylään. Ja hän tulisi koko viikoksi! Timmy malttoi tuskin odottaa, että hän voisi näyttää Madille lelujaan ja he leikkisivät yhdessä.

Heti kun Madi tuli, seikkailut alkoivat. Ensimmäiset kaksi päivää he leikkivät leludinosauksilla ja kuvittelivat olevansa merirosvoja. Se oli tosi hauskaa. Mutta kolmantena päivänä kaikki ei sujunutkaan niin hyvin. Timmy ja Madi eivät olleet samaa mieltä *mistään*.

”Mennään ulos ja tehdään puumajasta avaruusalus!” Timmy sanoi.

”En halua. Ollaan vain sisällä ja piirretään”, Madi sanoi.

”Sisällä on tylsää!”

”Eikä ole! Me ollaan aina leikitty, mitä *sinä* haluat. Miksi sinä saat aina valita, mitä me tehdään?”

Timmy ja Madi jatkoivat riitelemistä. Heillä ei enää ollut hauskaa. Timmy ei pitänyt siitä, miltä hänestä tuntui, kun he riitelivät. Sitten hänen mieleensä tuli ajatus.

”Hei, Madi”, Timmy sanoi, ”leikitään antinefilehiläisiä.”

”Ai mitä?”

”Antinefilehiläisiä. He olivat Mormonin kirjan ihmisiä, jotka hautasivat miekkansa. He olivat olleet monissa taisteluissa ja he olivat pahoillaan siitä, joten he tekivät parannuksen. He lupasivat taivaalliselle Isälle, että he eivät enää koskaan taistelisi. Sitten

he hautasivat aseensa maahan, koska he halusivat näyttää, että he halusivat pitää lupauksensa.”

Yhtäkkiä Timmy sai idean. ”Tehdään leikkimiekkoja ja haudataan ne ja luvataan, ettei enää tapella.”

”Selvä”, Madi vastasi.

Timmy ja Madi hakivat Timmyn huoneesta muovisia rakennuspalikoita ja tekivät niistä erilaisia miekkoja. Jotkin niistä olivat pitkiä. Jotkin niistä olivat lyhyitä. Ja jotkin olivat tosi värikkäitä. Kun Timmy ja Madi saivat aseensa valmiiksi, he kantoivat ne eteisen ison maton luokse.

”Leikitään, että matto on iso kuoppa”, Timmy sanoi. He istuutuivat maton reunalle. Sitten he laitoivat miekkansa matolle yksi kerrallaan ja olivat hautaaviinaan ne.

”Lupaan, etten enää tappele”, Timmy sanoi tiputtaen viimeisen leikkimiekkansa kasaan.

”Niin minäkin”, Madi sanoi. ”Mennään nyt leikkimään! Mitä sinä haluat tehdä?”

”Piirretään”, Timmy sanoi hymyillen.

Madi hymyili takaisin. ”Sen jälkeen leikitään ulkona avaruusalusta.”

Koko loppuviikon Timmy ja Madi pitivät lupauksensa. Ja heillä oli paljon hauskeempaa leikkiä yhdessä, kun he olivat lakanneet tappelemasta. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Grace Vlam on 9-vuotias tyttö, joka asuu Hollannissa vuonna 1940, toisen maailmansodan aikaan. Natsi-Saksa on juuri aloittanut hyökkäykset Hollantia vastaan.

PUM! PUM!

Kello oli kolme aamuyöstä, ja kaupunkia pommitettiin. Hetki sitten Grace oli ollut vielä vuoteessaan nukumassa, mutta samassa isä oli jo käskemässä kaikkia suojautumaan. Nyt Grace kyyristeli keittiön pöydän alla isänsä, äitinsä ja pikkuveljiensä Heberin ja Alvinin kanssa. Hän kuuli ulkoa räjähdysten jylinää ja

ikkunalasien särkymistä. Millaista meteliä!

”Mitä meille tapahtuu?” Grace kysyi isältä.

Isä silitti hänen hiuksiaan. ”En tiedä”, hän sanoi.

”Mutta pidetään rukous.”

Vlamin perhe painautui vieläkin tiiviimmin toisiaan vasten.

”Rakas taivaallinen Isä,” isä rukoili, ”pidäthän perheemme turvassa.”

Jonkin ajan kuluttua meteli hiljeni. Räjähdykset lakkasivat. He olivat turvassa!

Äiti otti Gracea kädestä ja hymyili hänelle. ”Muistatko, kuinka meidät sinetöitiin tempelissä?”

”Tapahtuipa mitä hyvänsä, Jumala pitää huolta perheestämme”, äiti sanoi.

Rauhan ääni

Megan Armknecht

Perustuu tositapahtumaan

Grace nyökkäsi. Kun he olivat muuttaneet Indonesiasta Hollantiin, he olivat pystyneet matkustamaan Utahin kautta, ja heidät oli sinetöity Suolajärven temppelissä.

”Tapahtuipa mitä hyvänsä, Jumala pitää huolta perheestämme”, äiti sanoi.

Seuraavana päivänä ollessaan ulkona kaupungin aukiolla Grace kuuli ilmahälytyssireenit. Hän katsahti ylös ja näki päänsä yläpuolella lentokoneita, joista putosi pieniä mustia esineitä. Hän seisoi paikallaan suu ammoltaan.

Eräs mies alkoi huutaa hänelle. ”Juokse! Ne ovat pommeja!”

Grace ryntäsi kotiin, ja hänen sydämensä jyskytti, kun hän pääsi lopulta sisälle turvaan.

Joitakin päiviä myöhemmin natsit – jotka hallitsivat Saksaa – valtasivat Hollannin virallisesti. Joskus he ottivat vangiksi armeijan entisiä upseereita. Koska isä oli palvellut upseerina Hollannin armeijassa, natsit pitivät häntä tarkkaan silmällä.

”Eihän niin tapahdu isälle”, Grace ajatteli. ”Me olemme kirkon jäseniä, ja isällä on tehtävä lähetyskentän johtokunnassa. Jumala suojelee häntä.”

Pommitusten jälkeen Vlamin perhe joutui lähtemään kaupungistaan. Eräänä päivänä uudessa koulussaan Grace kuuli muiden oppilaiden kuiskailevan.

”Joitakin ihmisiä on vangittu tänään!”

”Pääsevätkö he koskaan takaisin?”

Gracea pelotti. Oliko isä kunnossa? Hän juoksi kotiin niin nopeasti kuin pystyi. Syöksyessään ovesta sisään hän näki äidin eteisessä.

”Onko se totta?” Grace kysyi. ”Onko isä poissa?”

Äiti ei sanonut mitään, mutta Grace tiesi äidin surullisista silmistä, että isä oli viety pois. Hän oli sotavan- kina. Grace nojasi seinää vasten. Hän pelkäsi liikaa itkeäkseen.

”Mitä me nyt teemme?” hän ajatteli.

Sillä hetkellä Grace kuuli äänen sanovan: ”Näet isäsi jälleen.” Ääni oli tyyni ja selkeä. Grace tiesi, että se oli Pyhän Hengen ääni. Hänestä alkoi tuntua hieman paremmalta.

Hän ei tiennyt tarkkaan, mitä tapahtuisi, mutta hän tiesi, että taivaallinen Isä huolehtisi hänestä ja hänen perheestään.

Jatkuu... ■

Kirjoittaja asuu New Jersey'n osavaltiossa Yhdysvalloissa.

"Tiedän, että Jeesus Kristus elää. Rakastan Häntä ja tiedän koko sydämeistäni, että Hän rakastaa meitä jokaista."

Vanhin Ronald A. Rasband

kahdentoista apostolin koorumista

"Seisomme kirkon johtajien rinnalla", Liahona, toukokuu 2016, s. 49.

**Vanhin Jörg
Klebingat**

seitsemänkymmen-
nen koorumista

Jalkapalloa ja sunnuntaipäiviä

Saksassa jalkapallo on suosituin urheilulaji. Isäni ilmoitti minut jalkapalloseuraan, kun olin viisivuotias. Harjoittelimme kolme tai neljä kertaa viikossa. Ottelut pidettiin enimmäkseen lauantaisin ja sunnuntaisin. Kun en pelannut jalkapalloa seuran joukkueessa, pelasoin jalkapalloa ystäväni kanssa. Pelasimme jalkapalloa melkein joka päivä kunnes aurinko laski.

Kun olin 15-vuotias, aloin pelata erään suuremman kaupungin joukkueessa. Jalkapallon pelaamisesta tuli vakavampaa. Harjoittelimme useammin. Matkustimme useampiin paikkoihin. Pelasimme useampia joukkueita vastaan. Jalkapallo oli koko elämäni.

Kun sitten olin melkein 18-vuotias, olin eräässä konsertissa. Tapasin suunnilleen ikäiseni pojan. Hän erottui joukosta. Hän ei juonut, polttanut eikä kiroillut. Halusin tietää miksi. Sain tietää, että hän oli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Hänen esimerkkinsä ansiosta halusin oppia lisää. Myöhemmin liityin kirkkoon.

Kun minut oli kastettu, opin kaksi asiaa. Ensiksi, minun ei pitäisi pelata jalkapalloa sunnuntaisin. Minun pitäisi mennä kirkkoon. Toiseksi, taivaallinen Isä odotti minun palvelevan lähetystyössä. Mutta olin aika hyvä jalkapallossa. Minulla oli ystävä, jonka kanssa olin pelannut jalkapalloa koko kasvuikäni. Saimme kumpikin tilaisuuden pelata ammattilaisjoukkueessa. Ystäväni otti tarjouksen vastaan. Minä päätin jättää jalkapallon pelaamisen ja lähteä sen sijaan lähetystyöhön. Valinta ei ollut vaikea, koska tiesin kirkon olevan totta.

Mutta valintani oli vaikea perheelleni ja ystäväilleni. He eivät ymmärtäneet, mitä olin tekemässä. Vanhempani lähettivät minulle sanomalehtileikkkeitä jalkapalloa pelaavasta ystävästäni. Se oli minulle vaikeaa. Mutta en ole ikinä katunut lähetystyössä palvelemista.

Taivaallinen Isä on siunannut minua joka päivä, koska päätin palvella lähetystyössä. Hän on siunannut minua rauhalli. Sain hyvän tunteen, joka tulee siitä, että valitsen oikein. ■

Daavid ja Goljat

Kim Webb Reid

Daavid oli poika, joka piti huolta lampaista. Hänen isoveljensä olivat sotilaita, jotka yrittivät puolustaa heidän kansaansa. Eräänä päivänä Daavidin isä lähetti hänet viemään ruokaa veljilleen.

Kun Daavid pääsi sinne, hän näki jättimäisen sotilaan, jonka nimi oli Goljat. Goljat sanoi, että jos joku voittaisi hänet, sota päättyisi siihen. Mutta kukaan ei ollut tarpeeksi urhea taistellakseen hänen kanssaan.

Daavid sanoi, että *hän* taistelisi Goljatin kanssa. Kuningas kielsi Daavidia. Daavid oli vain poika, ja Goljat oli iso ja vahva! Mutta Daavid tiesi, että Jumala auttaisi häntä. Lopulta kuningas sanoi: ”Mene, Herra olkoon sinun kanssasi!”

Daavidilla ei ollut suojarahrustusta kuten Goljatilla. Hän otti maasta kiven ja laittoi sen linkoonsa. Hän linkosi kiven Goljatin otsaan. Goljat kaatui maahan! Daavid voitti! Hän oli pelastanut kansansa.

Joskus minullakin on edessäni isoja, pelottavia ongelmia.
Kun pyydän Jumalalta apua, Hän auttaa minua olemaan vahva. ■

Perustuu lukuun 1. Sam. 17.

Minä voin olla hyvänä esimerkkinä

Vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994)

kahdentoista apostolin koorumista

JATKA YRITTÄMISTÄ

Voiton saavuttaminen iankaikkisen elämän kilpajuoksussa vaatii paljon – jatkuvaa työtä, ponnistelua ja kestämistä hyvin Jumalan avulla.

Kun ajattelen Vapahtajan kehokustusta tehdä iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme [ks. OL 123:17], mieleeni tulee tuhlaajapojan isä. Isä oli murheissaan tottelemattoman poikansa menettämisestä ja käytöksestä. Kuitenkaan hänen ei kerrota valittaneen: ”Missä minä tein väärin?” ”Mitä olen tehnyt ansaitakseni tämän?” Tai ”Missä minä epäonnistuin?”

Sen sijaan hän näyttää kestäneen katkeroitumatta poikansa rikkomuksen ja toivottaneen tämän rakkaudella tervetulleeksi takaisin. ”Minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon, hän oli kadoksissa, mutta nyt hän on löytynyt – –” (Luuk. 15:24).

Kun perheenjäsenet tuottavat meille pettymyksiä, meidän on erityisen tarpeellista oppia kestävyyttä. Me emme epäonnistu niin kauan kuin osoitamme rakkautta, kärsivällisyyttä ja ymmärtämystä, vaikka mitään edistystä ei näkyisikään. Meidän täytyy jatkaa yrittämistä. – –

Voiton saavuttaminen iankaikkisen elämän kilpajuoksussa vaatii paljon – jatkuvaa työtä, ponnistelua ja kestämistä hyvin Jumalan avulla. – –

Meillä jokaisella on edessä kipua ja esteitä. Saatamme kokea surua, murhetta, kuolemaa, syntiä, heikkoutta, onnettomuuksia, sairautta, tuskaa, henkistä ahdinkoa, aiheetonta arvostelua, yksinäisyyttä tai torjumista. Se, kuinka me suhtaudumme näihin haasteisiin, määrittää, tuleeko niistä meille kompastuskiviä vai rakensuskiviä. Uskollisille nämä haasteet antavat mahdollisuuden edistyä ja kehittyä. – –

Joskus lapsena meille sanottiin, että kaikki menisi hyvin. Mutta elämä ei ole sellaista. Olitpa kuka tahansa, tulet kohtaamaan ongelmia. Murheet ja pettymykset tunkeutuvat odottamatta elämän suunnitelmiin. – –

Suuruuden paras mitta on se, kuinka hyvin ihminen mukautuu elämäntapahtumiin, jotka tuntuvat täysin epäoikeudenmukaisilta, kohtuuttomilta ja ansaitsemattomilta. – –

Jeesus on Kristus. Yksi Hänen suuruutensa osoitus, Hänen kestävyytensä, on meille alati johtotähtenä, jota meidän tulee seurata. Maanpäällisen vaelluksensa aikana Hän kesti hyvin kärsiessään tuskaa ja torjumista niiden syvimmissä muodoissa. Lausun todistukseni siitä, että Jumala auttaa meitä kestäämään hyvin, kun me yritämme elää Hänen opetustensa mukaan, etsimme Hänen johdatustaan ja pidämme Hänen käskynsä. ■

Puheesta ”Jos hyvin kestät”, Valkeus, tammikuu 1985, s. 17–19.

**TUHLAAAJAPOIKA,
JUSTIN WHEATLEY**

*"Silloin poika meni itseensä ja ajatteli: 'Minun isäni palkkalisilla on kaikilla yllin kyllin ruokaa, mutta minä näännyn täällä nälkään. Ei, nyt minä lähden isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Ota minut palkkalaistesi joukkoon.'
Niin hän lähti isänsä luo." (Luuk. 15:17–20.)*

NUORILLE AIKUISILLE

**ERIC OPPI
LUOTTAMAAN
JUMALAA**

*Vaikka Eric elää Ghanassa vaikeasti
vammutuneena, hän huomaa
silti elämässään olevan hyvän.*

44

NUORTEN OPETTAJILLE
**INNOSTA NUORIA
KÄYTTÄMÄÄN
TEKNIKKAA**

30

TULEVILLE
LÄHETYSSAARNAAJILLE
**KÄYTÄ NÄITÄ
KYSYMYKSIÄ
VALMISTAUTUMISEEN**

50

LAPSILLE
**VASTAA KYSYMYKSIIN
RUKOUKSESTA**

66

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEEСУKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

